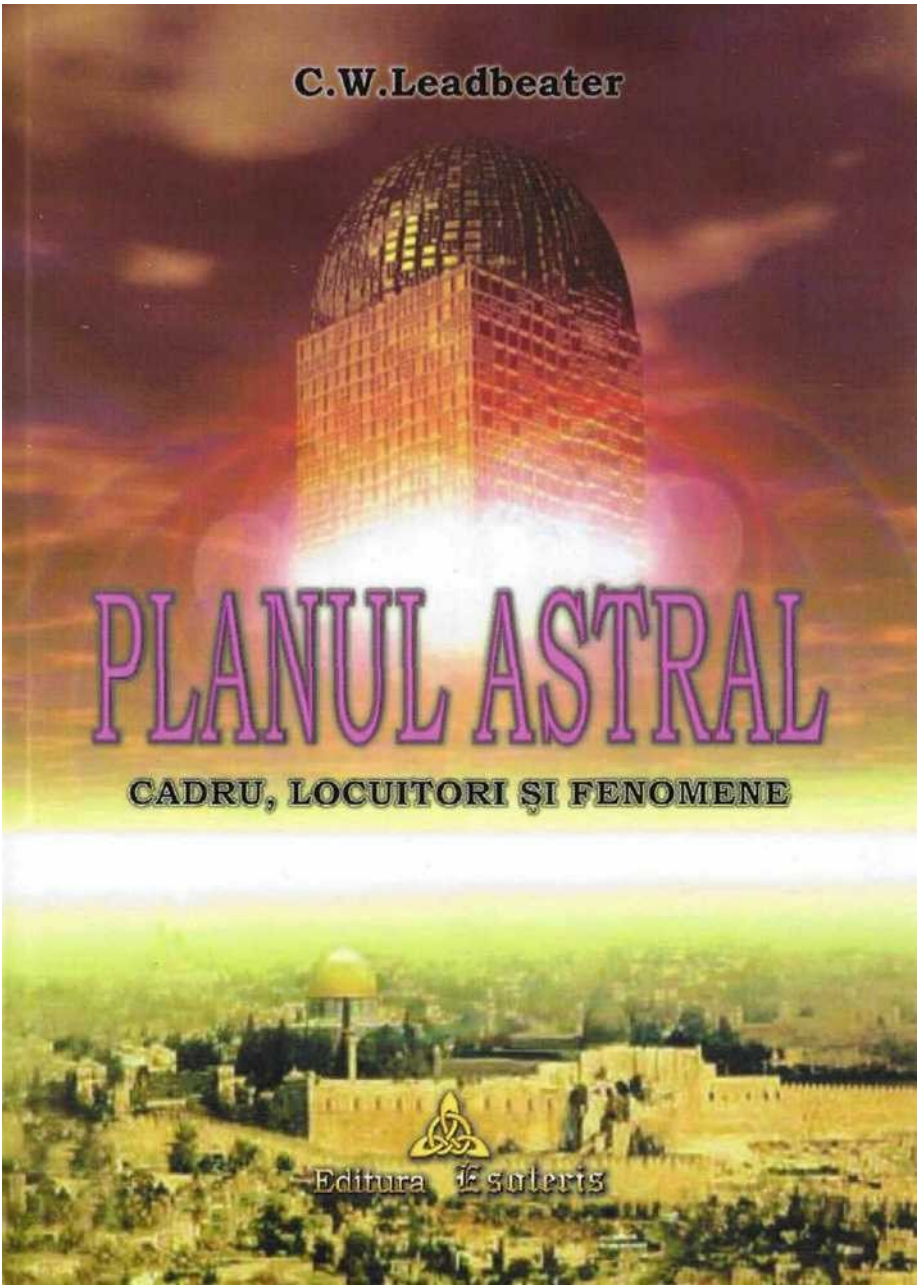

C.W. Leadbeater
PLANUL ASTRAL
Editura Esoteris 2005 colecţia teosofică

— CADRU, LOCUITORI ŞI FENOMENE –

Editura Esoteris Iaşi
Redactor: Miriam Dikol
Tehnoredactare: Christian Dikol
Coperta: Ioan Aurel ian Alexoaie
Translator: Oana Constantina Stan
www.esoteris, roeditura esoteris.ro
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
LEADBEATER, CHARLES W.
Planul Astral: cadru, locuitori şi fenomene / C.W. Leadbeater; trad.: Oana Stan.
— Iaşi: Esoteris, 2006 ISBN 973 – 8909*01 – 5 I. Stan, Oana Constantina (trad.)
118

PLANUL ASTRAL

— CADRU, LOCUITORF ŞI FENOMENE –

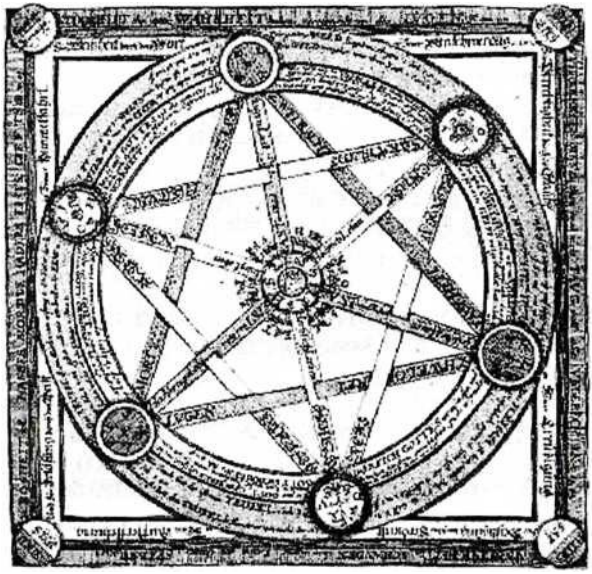

PREFAŢĂ

Înainte de a trimite această carte în lume, este nevoie să spun câteva cuvinte.

Este cea de-a cincea carte dintr-o serie de manuale menite să vină în întâmpinarea dorinţelor publicului, privind o simplă expunere a învăţăturilor teozofice.

Câţiva cititori s-au plâns de faptul ca scrierile mele sunt prea tehnice, prea greu de înţeles şi prea costisitoare pentru cititorul obişnuit.

Sper ca seria de faţă să satisfacă această reală necesitate.

Teozofia este pentru toată lumea, nu doar pentru cei învăţaţi.

Este bine ca cei care află primele cunoştinţe din aceste mici cărţi, să-şi găsească pe cineva care să le poată da mai multe detalii despre această filosofie, despre ştiinţa şi despre religia sa.

Fiecare cititor va întâmpina problemele dezbătute cu sârguinţa studentului şi ardoarea neofitului.

Dar aceste manuale nu sunt scrise numai pentru studenţii dornici, care nu se sperie de dificultăţile iniţiale, pentru că ele se adresează şi oamenilor obişnuiţi.

Scopul cărţii este de a clarifica o parte dintre marile adevăruri, cele care ne fac să suportăm viaţa cu mai multă uşurinţă şi să nu ne speriem de moarte.

Aceste cărţi sunt scrise de servitorii Stăpânilor, care sunt fraţii mai mari ai rasei noastre şi, de aceea, ele au menirea de a fi utile tuturor oamenilor.

Annie Besant

INTRODUCERE

În extinsa literatură legată de teozofie (doctrină filozofico-religioasă care declară înţelepciunea divină drept obiect al cunoaşterii, iar intuiţia mistică drept izvor al acesteia), această mică lucrare iese în evidenţă datorită unor caracteristici foarte bine stabilite.

Este o încercare de a descrie Lumea Invizibilă, la fel cum un botanist ar descrie un nou teritoriu, care nu a mai fost explorat de niciun alt confrate.

Cele mai multe lucrări în care se vorbeşte despre misticism şi ocultism sunt caracterizate de lipsa unei prezentări ştiinţifice, aşa cum se cere în orice domeniu al ştiinţei.

Ni se dau mai multe semnificaţii ale unor lucruri şi ni se spune foarte puţin despre lucrurile în sine.

În această carte, redusă ca proporţii, autorul vorbeşte despre Lumea Invizibilă din perspectiva modernă a ştiinţei.

De vreme ce am o legătură cu astralul, pentru că sunt cel care a transcris manuscrisul pentru a fi printat, pot spune cum s-a ajuns la comunicarea informaţiilor şi scrierea acestei cărţi.

La momentul când această carte a fost scrisă – 1894 –, C.W. Leadbeater era secretar al Lojei londoneze a Societăţii Teozofice.

A.P. Sinnett era preşedinte al Lojei.

Aceasta nu a fost făcută publică şi nu avea niciun fel de întâlniri publice.

Anual, de trei sau patru ori, se ţineau întâlniri în casa lui Sinnett.

Membrii Lojei şi câţiva dintre aristocraţii despre care Sinnett credea că ar fi interesaţi de teozofie, primeau invitaţii la aceste întâlniri.

Sinnett dorea ca Leadbeater să ţină o cuvântare în faţa Lojei. Autorul nostru a ales ca subiect *Planul Astral*.

Voi cita în continuare descrierea pe care el însuşi a dat-o pregătirii sale în domeniul clarviziunii, care i-a permis să realizeze o cercetare ştiinţifică a fenomenelor care au loc în Planul astral.

În cartea sa *How Theosophy Came to Me* – *„Cum a venit teozofia la mine”*, el descrie următoarele:

Dezvoltare neaşteptată

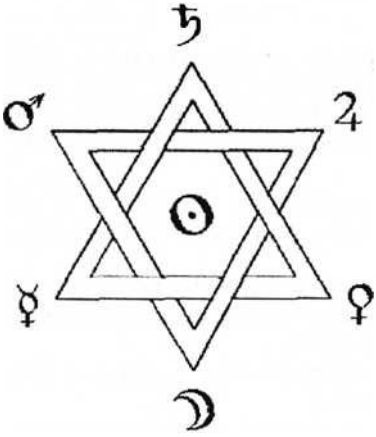

Se înţelege ca în acele vremuri nu aveam niciun fel de aptitudine clarvăzătoare, şi niciun m-

am considerat a fi prea sensibil.

Îmi amintesc că eram ferm convins că un om trebuie să se nască cu anumite puteri psihice şi cu un trup sensibil pentru a face ceva de genul acestei dezvoltări.

De aceea consideram că un astfel de progres nu ar putea veni niciodată pentru mine, câtă vreme eram în aceasttrup.

Cu toate acestea, speram că dacă mă voi strădui destul de mult, în viaţa următoare aş putea să mă nasc cu mijloace mai potrivite pentru o dezvoltare în acest sens.

Într-o zi, când Maestrul Kuthumi m-a onorat cu o vizită, el m-a întrebat dacă am încercat vreodată un anumit mod de meditaţie, legat de dezvoltarea puterii misterioase numită Kundalini.

Auzisem, bineînţeles, despre această putere, dar ştiam foarte puţine lucruri despre ea. În orice caz, consideram că este cu totul dincolo de posibilităţile occidentalilor.

Cu toate acestea, el mi-a recomandat să fac anumite exerciţii, despre care mi-a spus că nu am voie să le împărtăşesc nimănui altcuiva, decât cu permisiunea sa.

M-a asigurat că el însuşi îmi va monitoriza eforturile, pentru ca niciun rău să nu mi se întâmple.

l-am dat ascultare şi am lucrat în mod constant la acel mod particular de meditaţie, zi de zi.

Trebuie să recunosc că efortul era considerabil, ajungându-se uneori până la dureri foarte mari, dar am continuat, iar după un anumit

timp am ajuns la rezultatele sperate.

Anumite canale trebuiau deschise, iar unele ziduri trebuiau eliminate.

Mi se spusese că timpul mediu pentru a ajunge la rezultate, dacă efortul era susţinut şi intens, era de patruzeci de zile.

Am lucrat timp de patruzeci şi două de zile şi credeam că sunt foarte aproape de victoria finală, când Maestrul însuşi a intervenit şi a realizat ultimul act al procesului, care mi-a permis să folosesc viziunea astrală, păstrându-mi în acelaşi timp deplina conştiinţă a trupului fizic.

Prin toate acestea vreau să spun că memoria şi conştiinţa astrală au devenit continue, în timp ce trupul fizic era treaz sau dormea.

Am fost făcut să înţeleg că prin propriile mele eforturi aş fi ajuns la aceleaşi rezultate după douăzeci şi patru de ore, dar Maestrul a intervenit pentru că dorea să mă folosească într-o anumită lucrare.

Pregătirea psihică

Nu trebuie să se înţeleagă că obţinerea acestei puteri deosebite a însemnat sfârşitul pregătirii mele oculte.

Dimpotrivă, a fost chiar începutul unui an de efort susţinut în această privinţă.

Am locuit singur în camera octogonaia de pe malul râului, timp de mai multe ore în fiecare zi şi m-am asigurat că nu voi fi întrerupt în niciun fel, cu excepţia meselor…

Mai mulţi maeştri au avut bunăvoinţa de a mă vizita în acest timp şi mi-au oferit diferite indicii.

Maestrul *Diwal Ku*\ a fost cel care mi-a dat

cea mai mare parte din indicaţii. Se poate ca el să fi procedat astfel datorită relaţiei strânse pe care am avut-o cu el în viaţa mea anterioară, când mi-a fost profesor la Şcoala pitagoreică, pe care a stabilit-o la Atena şi de care m-am ocupat după moartea sa.

Nu ştiu cum să-i mulţumesc pentru grija pe care a arătat-o educaţiei mele psihice.

Cu multă răbdare, el crea o formă de gândire reală, şi îmi adresa următoarea întrebare:

— Ce vezi?

După ce îi desenam pe cât mai bine mă pricepeam, el îmi spunea mereu:

— Nu, nu. Ceea ce vezi nu este adevărat Nu vezi totul. Mergi mai adânc în tine însuţi! Fotoseşte-ţi viziunea mentală la fel de bine ca şi viziunea astrală! Mergi puţin mai departe, puţin mai sus.

De cele mai multe ori acest proces trebuia repetat de mai multe ori, până ce mentorul meu era satisfăcut de progresul realizat.

Ucenicul trebuie testat în mai multe feluri şi în orice condiţii imaginabile.

Într-adevăr, spre sfârşitul pregătirii, spirite dintre cele mai năstruşnice sunt chemate şi li se porunceşte să-l inducă în eroare pe clarvăzător prin orice metodă posibilă.

Fără îndoială că este o sarcină dificilă.

Tensiunea existentă este cam maximul pe care o fiinţă umană o poate suporta fără a păţi nimic.

Dar rezultatele obţinute merită pe deplin toată munca depusă.

Se ajunge direct la uniunea dintre *Sineie inferior* şi cel *Superior* şi se produce o cantitate de cunoştinţe sigure, bazate pe experienţă, care nu mai pot fi contestate de nimic din ceea ce s-ar putea întâmpla în viitor.

(O descriere a unui test final al acestei pregătiri este dată de autor în *A Test of Courage – Un test de curaj*, în cartea sa de poveşti *The Perfume of Egypt – Parfumul Egiptului*)

În vremea în care pregătea discursul pentru Loja Londoneză, eu locuiam cu Domnul Leadbeater şi luam parte la cursuri, în vederea susţinerii unor examene.

El avea obiceiul de a nu arunca niciodată plicurile în care primea scrisori.

Le tăia la capete şi le folosea interiorul pentru a-şi scrie memoriile.

Şi-a păstrat acest obicei până în ultimul an al vieţii. După ce a ţinut discursul, pe 21 noiembrie 1894, el trebuia să-l rescrie pentru publicaţie.

A început să scrie pe mici bucăţele de hârtie, care erau plicurile desfăcute.

Sarcina mea a fost cea de a transcrie de pe aceste mici bucăţele de hârtie, pe paginile goale ale unui jurnal. De aceea manuscrisul are scrisul meu de mână.

Scrierea a durat trei sau patru săptăpâni, pentru că el era ocupat cu diferite treburi şi avea foarte puţin timp liber pentru scris.

Când dovezile tipografului publicaţiei Lojei Londoneze au ajuns (a Bishop Leadbeaier, a fost returnat şi manuscrisul (*care era scris de mâna mea*).

Aşa cum se întâmplă când un manuscris este returnat tipografului, acesta avea urmele degetelor zeţarului şi ale corectorului, astfel că paginile nu mai erau la fel de albe ca la început.

Aceasta nu ar fi contat, pentru ca după ce este tipărit, manuscrisul este de obicei aruncat va gunoi.

Dar a avut loc un incident neobişnuit şi neaşteptat, care l-a pus într-o poziţie favorabilă pe Bishop Leadbeater.

Într-o dimineaţă, el mi-a spus că Maestrul K.H. a cerut manuscrisul, pentru că voia să-l pună în Arhiva Marii Frăţii Albe.

Maestrul a explicat ca *The Astral Plane* – *Planul Astral* era o operă de marcă şi un punct de referinţă în istoria intelectuală a umanităţii.

În continuare, el a spus că până în prezent, chiar şi în civilizaţii foarte evoluate, aşa cum a fost Atlantida, învăţaţii şcolilor oculte nu au vorbit despre caracteristicile naturii dintr-o perspectivă ştiinţifică, ci dintr-un alt punct de vedere.

Învăţătorii ocultului din trecut au căutat o semnificaţie ceva mai profundă a diferitelor fapte, ceea ce ar putea fi numită *„partea vie”* a Naturii, şi mai puţin *„partea structurală”* a Naturii, cea care caracterizează metodele ştiinţifice de astăzi.

Chiar dacă învăţaţii civilizaţiilor apuse au adunat destule cunoştinţe legate de misterele naturii, aceste informaţii nu au fost sintetizate după o analiză ştiinţifică detaliată, ci luându-se în considerare reacţiile conştiinţei asupra *„părţii vii”*.

Pe de altă parte, pentru prima dată s-a făcut o cercetare a planului astral ca un tot unitar, în

aceeaşi manieră în care un botanist din jungla amazoniană ar începe să clasifice copacii, plantele şi arbuştii, pentru a scrie mai apoi o istorie botanică a junglei.

Aceasta este motivul pentru care o carte ca *The Astral Plane – Planul Astral*, deşi de dimensiuni reduse, a fost fără îndoială un punct de referinţă, iar Maestrul – ca păstrător ai însemnărilor, voia să pună manuscrisul în Marea Arhivă, care conţinea o selecţie atentă a unor obiecte de importanţă istorică pentru Maeştri şi pentru elevii sau ucenicii lor, legate de studii evoluate şi de progresul umanităţii în diferite domenii de activitate.

Aici se află, de exemplu, globuri modelate, care au menirea de a arăta configuraţia Pământului în diferite momente. Aceste globuri au fost folosite de Bishop Leadbeater pentru a desena hărţile publicate într-un alt număr al revistei Lojei, privind *Atlantida* lui W. Scott-Elliot.

Printre alte obiecte importante, în Arhivă se află şi o bucată de mercur solid, care este un izotop.

Acolo se află şi diferite texte mai vechi, legate de religiile trecute şi cele prezente, precum şi multe alte materiale, utife înţelegerii modului în care funcţionează viaţa, aici, pe Pământ.

Cred că singura ocazie în care am putut spune că Bishop Leadbeater era foarte tulburat a fost atunci când Maestrul i-a cerut acest manuscris, cu toate că era foarte murdar şi dezordonat, după ce fusese pe mâinile tipografului. Cererea Maestrului trebuia

îndeplinită.

S-a ridicat apoi problema transportării manuscrisului în Tibet, dar acest lucru nu l-a deranjat prea tare, pentru că Bishop Leadbeater avea anumite puteri oculte, pe care nu le arăta oricui, dar pe care eu le observasem de câteva ori.

Manuscrisul urma să fie dematerializat şi transportat, pentru ca mai apoi să fie rematerializat în Tibet.

Aveam la mine o bucată de mătase galbenă, cu care am legat manuscrisul. Eram foarte încântat, pentru că era o ocazie bună pentru a obţine dovada unui „*fenomen*”.

Dacă manuscrisul ar fi fost în vreo cutie şi cheia ar fi fost la mine în tot acest timp, după care s-ar fi descoperit că manuscrisul a dispărut, aş fi putut povesti un fenomen nemaipomenit.

Dar pentru că am fost luaţi pe neaşteptate, nici eu şi nici Bishop Leadbeater nu aveam nimic cu care să securizăm manuscrisul în mod potrivit.

Era pe acolo un cufăr din piele de vacă, dar încuietoarea lui era stricată.

De fapt, nu exista nimic pe acolo care să poată fi închis prea bine.

Exista o cutie mică de lemn, căptuşită cu piele de broască ţestoasă, care fusese a mamei lui, însă cheia sa fusese pierdută cu mult timp în urmă.

Singura soluţie era de a pune manuscrisul în cutie şi de a pune deasupra un vraf de cărţi.

A doua zi de dimineaţă „după ce am dat cărţile la o parte şi ne-am uitat în cutia de lemn, am observat că manuscrisul dispăruse.

Eram trist pentru că pierdusem ocazia de a demonstra un fenomen, iar supărarea nu a dispărut când mi s-a spus că eu însuşi am dus manuscrisul, în mod astral, la Maestru.

Ar fi interesant să citez aici ceea ce am scris în altă parte despre acest subiect al imposibilităţii găsirii unei împrejurări de manifestare a acţiunii puterilor ieşite din comun, despre modul în care oamenii care gândesc ştiinţific, dar sceptic, ar putea considera ca fiind o critică foarte aspră.

Ori de câte ori am putea avea ocazia de a primi o dovadă care să valideze în mod cât se poate de sigur existenţa unor fapte oculte, întotdeauna se întâmplă ceva şi nu se ajunge la finalizarea dovezii.

Este foarte bine cunoscut faptul că, în zilele de început ale Spiritualismului, multe obiecte uimitoare erau transportate la mari distanţe, pentru a se arăta că spiritele erau capabile să folosească puteri extraordinare. Dar de fiecare dată lipsea o singură legătură finală. Exista întotdeauna o portiţă care să permită îndoiala.

În acelaşi mod, în întâmplarea privind adepţii, în legătură cu lucrarea Doamnei *Biavatsky de la Simla*, ar fi fost cel mai simplu pentru ei să ducă cotidianul *London Times* din acea zi la Simla, aşa cum s-a şi sugerat de vreo câteva ori.

Dar în toate aceste cazuri, exista o omisiune, o trecere cu vederea, a unui fapt extrem de important.

Când adepţii au fost întrebaţi despre acest subiect, ei ne-au spus că au împiedicat orice fenomen care ar fi putut constitui o dovadă de

necontestat.

Ei consideră că atât timp cât umanitatea se află în acest stadiu de dezvoltare, în care foarte multe minţi puternice nu au o dezvoltare morală adecvată, oamenii fără scrupule nu trebuie să primească nicio ocazie de a dobândi încredere totală în puterile oculte.

Atât timp cât există scepticism în această privinţă, omenirea este protejată de a fi folosită în interesul celor fără scrupule.

Ştim deja cum societatea a fost folosită economic şi industrial de oamenii egoişti, prin controlul resurselor naturii.

Nu este prea greu să ne imaginăm ce calamitate de proporţii ar putea avea loc dacă aceste minţi egoiste ar folosi puterile oculte pentru a-şi satisface interesele.

Bishop Leadbeater a întâlnit-o prima dată pe Dr. Annie Besart în 1884.

În anul următor ea ne-a invitat, pe el şi pe mine, să locuim la Centrul Teozofic din Londra, la Avenue Road nr. 19, în Regent's Park, acolo unde el a murit, în anul 1891.

Casa era a ei şi de aceea a putut să ne facă această invitaţie.

Din această perioadă a început o colaborare foarte strânsă între Dr. Besant şi Bishop Leadbeater, care a fost foarte roditoare până la sfârşitul vieţii lor.

În 1892, ea a început o serie intitu/aţă *Theosophica*l *Manuals* – *Manuale teozofice*, alcătuită din mici cărţi, ce rezumau învăţăturile teozofice din diferite domenii.

Primele patru apariţii din această serie (Seven Principles of Man — Cele *şapte principii ale omului*; Reîncarnation – *Reîncarnarea*; Karma; Death. And After? — *Moartea. Şi după?*) au fost editate după ce ea i-a cerut permisiunea lui Bishop Leadbeater de a publica ediţia londoneză a revistei Lojei ca un manual în serie.

În anul 1885, cei doi au cercetat împreună structura hidrogenului, a oxigenului şi a nitrogenului [*şi al unui al patrulea element, numit de noi" ocuttum" nedescoperit fa acei moment*).

În acelaşi an, amândoi au întreprins cercetări de amploare asupra structurii, condiţiilor şi locuitorilor Planurilor Mentale inferioare şi superioare.

Folosind modelul conceput de Leadbeater pentru studiul Planului Astral, cei doi au examinat fiecare ipostază de manifestare a eului în *Devachan* – în acea perioadă a existenţei după moarte, în starea de fericire numită Lumea Cerească.

Ca şi înainte, Bishop Leadbeater a fost cel care a scris cercetările, pentru că Dr. Besant era foarte ocupată.

Astfef a luat naştere următorul manual, numit *Pianul Devachanic*.

Cele două lucrări, *Planul Astral* şi *Planul Devachanic*, încorporează o cercetare amănunţită, într-o *manieră* obiectivă şi ştiinţifică, aşa cum numai Dr. Besant şi Bishop Leadbeater pot concepe.

Rezultatul este un volum foarte consistent despre fapte legate de lumea invizibilă.

Dacă o persoană cu adevărat interesată ar face o analiză atentă a acestor informaţii, şi ar privi lucrurile în mod imparţial şi obiectiv, ea ar avea sentimentul că, deşi nu poate crede în afirmaţiile respective, există ceva legat de ele – acestea par a fi descrieri ale unor lucruri sau evenimente petrecute în mod obiectiv, ca şi cum ar fi privite printr-un miscroscop sau telescop, şi nu în mod subiectiv, ca în cazul unui povestitor care inventează firul naraţiunii sale.

Aceasta este, pe scurt, istoria scrierii acestei cărţi mici, dar foarte preţioase – *Plănui Astral*.

C. JINARAJADASA

CAPITOLUL I O PRIVIRE DE ANSAMBLU

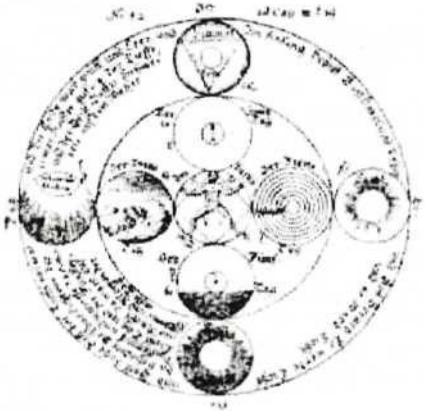

Deşi nu este foarte conştient de aceasta, omul îşi petrece o bună parte din viaţă în mijlocul unei fumi nevăzute, vaste şi foarte populate.

Atunci când doarme sau este în transă, când simţurile fizice sunt temporar suspendate, această altă lume este într-o anumită măsură deschisă şi lui.

Uneori el îşi va aminti anumite lucruri vagi despre ceea ce a văzut sau a auzit acolo.

După aceea, în momentul schimbării pe care noi o numim moarte, el va lăsa cu totul la o parte trupul fizic şi va trece în lumea de dincolo.

Acolo el va trăi timp de mai multe secole, care intervin între încarnările lui din existenţa pe care noi o cunoaştem.

Cea mai mare parte a acestor lungi perioade este petrecută în lumea cerească, starea în care omul intră imediat după moarte – lumea lui Hades din mitologia grecească, purgatoriul creştinătăţii, ceea ce alchimişti medievali au numit plan astral

Scopul acestui manual este de a colecţiona şi de a aranja informaţiile legate de această regiune interesantă, date care se găsesc împrăştiate prin literatura teozofică.

Voi suplimenta informaţiile acolo unde am dobândit şi alte cunoştinţe.

Trebuie să înţelegeţi că toate aceste adăugiri sunt rezultatul investigaţiei suplimentare a câtorva cercetători şi, de aceea, nu trebuie considerate ca având prea multă autoritate.

Ele sunt furnizate doar pentru ca voi să le cunoaşteţi.

Pe de altă parte, toate precauţiile pe care le-am luat au menirea de a asigura acurateţea datelor.

Mici o întâmplare, veche sau nouă, nu a fost admisa în acest manual decât după ce a fost confirmată de mărturia acel puţin doi cercetători independenţi şi a fost admisă drept corectă de către oameni cu mai multe cunoştinţe în domeniu.

De aceea sper ca această carte despre plănui astral, deşi nu poate fi considerată ca fii foarte completă, să poată fi acceptată ca fiind măcar de încredere.

(Asta este ceea ce am scris acum patruzeci de anif în prima ediţie a acestei cărţi

Pot adăuga acum că experienţa zilnică din tot acest timp mi-a confirmat acurateţea cercetărilor din ultimul deceniu.

Ceea ce atunci îmi era oarecum nou şi ciudatr mi-a devenit acum familiar, pentru că am întâlnit astfel de fapte în mod constant

Am acumulat şi o cantitate foarte mare de informaţii şi dovezi

4? mai putea adăuga pe ici pe colo câteva cuvinte, dar nu am nimic de schimbat)

Primul aspect pe care cred că trebuie să-l clarificăm în ceea ce priveşte planul astral, este acela că acesta există în realitate.

Atunci când utilizez această expresie nu vorbesc dintr-o perspectivă metafizică, din care totul, mai puţin Forţa Divină Supremă, devine ireaf, pentru că totul este trecător.

Folosesc cuvintele în sensul lor cel mai simplu, cel pe care îl folosim zi de zi.

Vreau să spun că lucrurile şi locuitorii *planului astral* există cu adevărat, la fel ca şi trupurile noastre, mobila, casele sau monumentele pe care le vedem şi atingem – la fel de reale ca şi Crucea lui Iisust aşa cum a spus unul dintre autorii unei lucrări teozofice timpurii.

Ele nu vor rezista mai mult decât ceea ce există în planul fizic, dar din punctul meu de

vedere ele sunt realităţi atât timp cât exista – realităţi pe care nu le putem ignora doar pentru că cea mai mare parte dintre oameni sunt încă inconştienţi sau înţeleg prea puţin toate aceste lucruri.

Îmi dau seama cât de greu este pentru un om obişnuit să vadă realitatea pe care nu o putem vedea cu ochii fizici.

Ne este greu să ne dăm seama cât de parţială este vederea noastră şi să înţelegem că tot timpul trăim într-o lume vastă, din care nu vedem decât o bucată prea mică.

Cu toate acestea, ştiinţa ne descrie cât se poate de clar lumi întregi de viaţă microscopică, despre a căror existenţă nu avem habar, şi pe care nu le putem atinge cu ajutorul simţurilor obişnuite.

Creaturile din aceste lumi nu sunt lipsite de importanţă doar pentru că au dimensiuni reduse, pentru că de cunoaşterea lor depindem în ceea ce priveşte sănătatea noastră şi uneori chiar viaţa noastră.

Simţurile noastre sunt limitate şi într-o altă privinţă.

De exemplu nu putem vedea aerul care ne înconjoară. Simţurile noastre nu ne dau niciun indiciu al existenţei acestuia, în afara faptului că atunci când ne mişcăm ne dăm seama de prezenţa lui pentru că îl putem atinge. Dar aerul are o forţă care poate doborî cele mai mari vase şi cele mai puternice clădiri.

Este evident că pretutindeni în jurul nostru există forţe puternice care nu pot fi sesizate de

simţurile noastre incomplete.

De bună seamă că nu trebuie să cădem în capcana comună, dar fatală, de a crede că ceea ce vedem este tot ceea ce poate fi văzut.

Este ca şi cum am fi închişi într-un turn, iar simţurile noastre sunt *ferestre* mici, care se deschid numai în anumite direcţii.

În unele direcţii nu avem nici cea mai mică fereastră, dar clarviziunea şi vederea astrală ne pot deschide una sau două geamuri suplimentare, astfel încât perspectiva noastră să capete amploare, iar în faţa noastră să se deschidă o lume nouă şi vastă, care este totuşi parte a vechii lumi, chiar dacă înainte nu ne dădeam seama de acest lucru.

Nimeni nu poate întefege foarte bine învăţăturile *Religiei înţelepciunii* dacă nu are o viziune intelectuală asupra lumii şi să priceapă că în sistemul nostru solar există planuri bine definite, fiecare având materie proprie, cu diferite grade de densitate.

Unele dintre aceste planuri pot fi vizitate şi observate de către persoane calificate în acest sens, la fel cum ar putea fi vizitată o ţară străina.

Prin compararea observaţiilor celor care lucrează în mod constant în aceste planuri, pot fi obţinute dovezi privind existenţa şi natura lor, la fel cum ştim despre prezenţa pe harta lumii a unor insule îndepărtate, cum ar fi Groenlanda sau Spitzbergen.

Mai mult, Ja fel cum orice om care are mijloacele necesare poate să se ducă să vadă cu ochii lui Groenlanda sau Spitzbergen, în acelaşi

mod cineva ar putea să vrea să se pregătească pentru aceste alte planuri – dacă trăieşte o viaţă fără prihană, el va putea să vadă cu proprii lui ochi aceste planuri superioare.

Numele date acestor planuri, în ordinea materialităţii lor, de la cele mai dense la cele mai fine, sunt: planul fizic, planul astral, planuf mental sau Devachanic\ planul lui Buddha şi planul nirvanic.

Mai sus de acestea mai există alte două planuri, care sunt atât de deasupra puterilor noastre actuale de înţelegere, încât le putem lăsa la o parte din prezenta discuţie.

Se înţelege că materia fiecăruia dintre aceste planuri este diferită de cea a planului inferior, în *acelaşi* fel în care gazul diferă de materia solidă.

De fapt cele trei stări de agregare cunoscute de noi – solidă, lichidă, gazoasă sunt doar trei subdiviziuni inferioare ale materiei acestui plan fizic.

Regiunea astrală, pe care voi încerca să o descriu, este cea de-a doua din aceste mari Planuri ale Naturii – urmează imediat deasupra {*sau în interiorul*) lumii fizice pe care o cunoaştem cu toţii atât de bine.

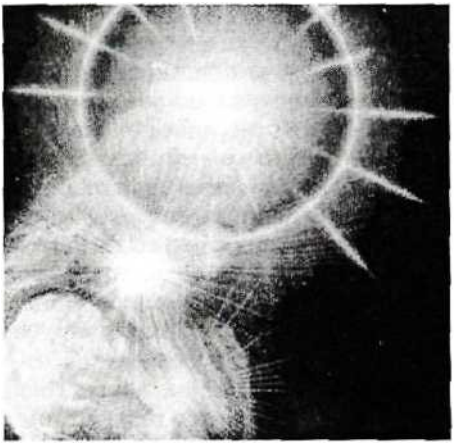

Deseori a fost numită *tărâmul iluziei* – nu că ar fi mai iluzorie decât lumea fizică, ci datorită lipsei de încredere în impresiile aduse de acolo de către clarvăzătorul nepregătit *De ce este aşa*? Putem explica acest fapt prin două caracteristici deosebite ale lumii astrale: în primul rând, mulţi dintre locuitorii ei au puterea deosebită de a-şi schimba formele cu o rapiditate foarte mare şi de a se distra pe seama unor persoane; în al doilea rând, vederea în acel plan este foarte diferită de vederea propriu-zisă, având o amploare foarte mare.

Un obiect este văzut din mai multe laturi deodată.

Partea interioară a unei fiinţe solide este la fel de vizibilă ca şi cea exterioară.

Este de la sine înţeles că un vizitator neexperimentat în această lume nouă poate să înţeleagă foarte greu ceea ce vede.

Lui îi va veni chiar şi mai greu să exprime tot ceea ce observă în cuvintele vorbirii obişnuite.

Un bun exemplu al unei greşeli care s-ar

putea petrece este inversarea unui număr pe care clarvăzătorul trebuie să-l citească din lumina astrală.

Este foarte probabil ca el să citească 139 ca 931, şi tot aşa.

În cazul unui ucenic al ocultismului, pregătit de un Maestru capabil, o astfel de greşeală nu are prea mari şanse de a se produce, decât dacă el ar fi foarte neatent şi foarte grăbit, tocmai pentru că un astfel de ucenic trebuie să treacă printr-o pregătire lungă şi variata pentru a putea ajunge să vadă corect.

Maestrul, sau un alt ucenic mai bine pregătit, va aduce în faţa lui, în mod repetat, tot felul de iluzii posibile, şi îl va întreba:

— Ce vezi?

Orice răspuns greşit este corectat şi explicat, astfel că, încetul cu încetul, neofitul capătă o anumită siguranţă şi încredere în ceea ce priveşte lucrurile legate de *planul astral*, care depăşeşte orice altă posibilitate a planului fizic.

„El trebuie să înveţe nu doar să vadă corectt ci să şi expună corect, trecând dintr-un plan în altul amintirea a ceea ce a văzut.

Ajutat în acest sens, el va învăţa în cele din urmă să îşi mute conştiinţa, fără nicio greşeală, din planul fizic în Planul astral sau mental şi înapoi.

Până când va deprinde acest lucru, va exista mereu posibilitatea ca amintirile lui să fie parţial pierdute sau distorsionate, în timpul intervalului gol care separă perioadele sale de conştiinţă din diferite planuri.

Atunci când va dobândi cu adevărat puterea de a-şi controla conştiinţa, ucenicul va avea avantajul de a putea folosi facultăţile astrale, nu doar în acest trup, cât timp este în transă sau doarme, dar şi cât timp va fi complet treaz, în viaţa fizică obişnuită”.

Unii teozofi erau obişnuiţi să vorbească cu dispreţ despre planul astral şi să nu-i acorde prea multă atenţie.

Aceasta este însă o abordare greşită.

În mod cert ceea ce trebuie să vrem să studiem este viaţa spiritului.

Ar fi dezastruos pentru orice ucenic să neglijeze această dezvoltare superioară şi să se mulţumească doar cu atingerea conştiinţei astrale.

Au existat oameni a căror karmă le-a permis să-şi dezvolte în primul rând facultăţile mentale superioare şi astfel să treacă peste planul astral pentru o anumită perioadă de timp.

Dar nu aceasta este metoda obişnuită folosită de Maeştrii înţelepciunii şi ucenicii lor.

Dacă este posibilă abordarea acestei metode, ar putea fi puţin solicitantă, pentru că ceea ce este superior include în mod normal şi ceea ce este inferior.

Progresul prin salturi nu este foarte bine venit, aşa cum o dovedeşte şi propria mea experienţă.

Cel mai bine este să înaintăm încet, pas cu pas.

De vreme ce *Pianul astraf* este imediat în apropierea lumii noastre de materie densă, experienţele noastre extraordinare, cele mai

timpurii, se leagă de acest plan.

De aceea cei care sunt începători în aceste studii pot folosi cu încredere regiunea astrală şi pot încerca să priceapă cât mai clar misterele sale.

Se ajunge astfel la înţelegerea unei mari părţi din fenomenele neobişnuite, care altfel nu ar putea fi explicate, dar ni se permite şi să ne ferim de pericolele posibile.

Prima introducere conştientă a oamenilor în această regiune remarcabilă apare în diferite moduri:

Unii oameni pot deveni destul de sensibili pentru a recunoaşte prezenţa unuia dintre locuitorii astrali foarte rar, poate chiar o singură dată în viaţă.

Mai apoi, poate pentru că experienţa nu se repetă, vor spune că acea întâmplare nu a fost decât un produs a (imaginaţiei lor.

Există oameni care adesea văd sau aud lucruri pe care cei din jurul lor nu le simt.

O *altă categorie* este formată din cei care îşi amintesc cu tot mai multă acurateţe ceea ce au văzut sau au auzit în celălalt plan, atunci când au dormit.

Puterea percepţiei obiective a celorlalte planuri se găseşte în fiecare dintre noi, în mod latent.

Pentru cei mai mulţi dintre noi este o problemă de evoluţie îndelungată şi treptată până atunci când conştiinţa noastră va putea funcţiona în mod corespunzător în acele condiţii superioare.

În ceea ce priveşte trupul astral, lucrurile

stau oarecum diferit, pentru că în cazul oamenilor care fac parte din rasele mai avansate ale lumii, conştiinţa lor este capabilă nu doar să răspundă tuturor vibraţiilor pe care le primeşte prin materia astrală, dar şi de a-şi folosi trupul astral ca un mijloc şi ca un instrument.

Astfel, cei mai mulţi dintre noi suntem conştienţi în timpul în care trupul fizic doarme.

De obicei suntem prea puţin conştienţi însă în acel plan astral, unde se duce corpul astral după adormirea individului, şi ne dăm seama de ceea ce se petrece doar în mod vag.

Suntem învăluiţi de gândurile noastre şi de tot ceea ce ne leagă de planul fizic, astfel încât acordăm prea puţină atenţie vieţii active care ne înconjoară la acel moment.

Primul pas pe care trebuie să-l facem este să ne descotorosim de obiceiul de a gândi şi să învăţăm să vedem acea lume nouă şi frumoasă, pentru a şti cum să acţionăm în mod inteligent câtă vreme ne aflăm în ea.

Chiar şi când ajungem la acest nivel, s-ar putea să nu putem să ne aducem aminte de experienţele din regiunea astrală, când ne vom trezi.

Subiectul amintirilor în planul fizic este o cu totul altă problemă şi nu ne influenţează performanţele astrale.

Dintre cei preocupaţi de acest domeniu, unii încearcă să-şi dezvolte viziunea astrală cu ajutorul cristalelor sau al altor instrumente.

Cei care au marele avantaj de a fi îndrumaţi de un profesor calificat vor ajunge la deplina

conştiinţă în acel plan sub o protecţie specială, care poate fi continuată până când prin diferite teste, maestrul şi-a dat seama că fiecare dintre ucenicii săi se poate apăra de pericolele pe care le-ar putea întâlni.

Dar indiferent de modul în care toate acestea se vor petrece, prima realizare a faptului că te afli în mijlocul unei lumi minunate, plină de viaţă activă, de care cei mai mulţi dintre oameni sunt inconştienţi, este un moment sublim în existenţa fiecăruia dintre noi.

Viaţa din planul astral este atât de complexă şi de abundentă încât ucenicul va fi la început foarte uimit. Nici pentru un cercetător experimentat nu este foarte uşor să încerce să clasifice şi să catalogheze tot ceea ce alcătuieşte această lume.

Dacă unui explorator al unei păduri tropicale necunoscute i s-ar cere să descrie nu doar ţara prin care a trecut, ci şi să dea detalii clare despre flora, fauna şi producţia sa minerală, el nu ar putea face faţă, pentru că cererea aceasta este de o prea mare amploare.

Însă acest exemplu nu se apropie prea mult de situaţia căreia trebuie să-i facă faţă investigatorul psihic, pentru că în cazul lui mai apar şi alte complicaţii.

În primul rând el trebuie să transpună corect ceea ce a văzut în acel plan.

În al doilea rând el întâmpină dificultăţi în privinţa limbajului obişnuit, prin care îi este greu să exprime tot ceea ce are de spus.

Însă, aşa cum un explorator al planului fizic

îşi va începe probabil relatarea despre o ţară, printr-o descriere generală a cadrului şi caracteristicilor ei, cred că este potrivit să începem această mică schiţă a *planului astral* prin a încerca să reliefăm decorul care reprezintă fundalul activităţilor sale minunate.

Toţi cei care văd foarte bine în acel plan cred că a încerca să descrii decorul astral pentru cei a căror ochi nu sunt încă deschişi, este ca şi cum i-ai spune unui orb despre nuanţele desăvârşite ale unui apus de soare.

Oricât de elaborată şi de detaliată ar fi descrierea, nu există nicio certitudine că ideea expusă va fi o reprezentare adecvată a adevărului.

CAPITOLUL II CADRU

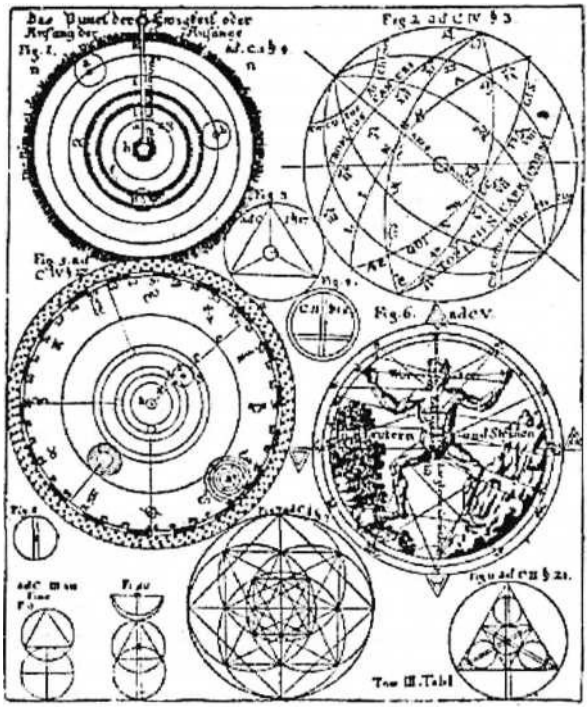

Planul Astral are şapte subdiviziuni, fiecare

dintre acestea având un anumit grad de materialitate şi o condiţie a materiei corespunzătoare.

Deşi limitarea limbajului fizic ne face să vorbim despre aceste subplanuri ca fiind superioare sau inferioare, nu trebuie să facem greşeala frecventă de a considera că ele (*sau chiar planurile mai mari, ale căror subdiviziuni sunt*) sunt locuri separate în spaţiu, sau că stau unul deasupra altuia, asemeni rafturilor unor biblioteci, sau unul lângă altul, ca foiţele de ceapă.

Trebuie să se înţeleagă că materia fiecărui plan sau subplan se întrepătrunde cu materia celor de sub elr astfel încât aici, la suprafaţa pământului, ele vor exista împreună în acelaşi spaţiu, deşi varietăţile de materie superioară se întind mai departe de pământul fizic.

Astfel că, atună când vorbim despre un om care se ridică dintr-un plan şi ajunge într-un altul, nu spunem că el se mişcă în spaţiu, ci doar că îşi transferă conştiinţa de la un nivel la altul – treptat el devine indiferent la vibraţiile unui tip de materie şi va începe să răspundă ordinii vibraţiilor tot mai înalte şi mai rafinate ale materiei.

O anumită lume, cu decorul şi cu locuitorii săi, se va stinge încet din orizontul lui, în vreme ce o altă lume, mult mai elevată, va apărea încetişor în locul celei anterioare.

Există o anumită perspectivă pentru care avem o anumită justificare pentru utilizarea termenilor de superior/inferior şi pentru, compararea planurilor şi subplanurilor cu nişte cochilii concentrice.

Materia din toate subplanurile se găseşte aici, la suprafaţa pământului, dar planul astral este mult mai întins decât planul fizic, întinzându-se la mii de kilometri deasupra suprafeţei sale.

Materia astrală este şi ea supusă legii gravitaţiei, iar dacă ea ar fi lăsată cu totul nederanjată, ea s-ar aşeza probabil sub forma unei cochilii concentrice.

Dar pământul este într-o mişcare continuă {*mişcările de rotaţie şi de revoluţie*) şi există o multitudine de influenţe şi de forţe care îşi fac simţită prezenţa, astfel încât această condiţie ideală nu este niciodată atinsă.

În tot cazul, cert rămâne faptul că pe măsură ce ne ridicăm de la pământ, materia are o densitate tot mai mică.

Avem în planul fizic o analogie sugestivă:

Pământul, apa şi aerul – solid, lichid şi gazos – toate acestea există aici, la suprafaţă, dar vorbind în general, spunem că materia solidă se află cel mai jos, după care urmează partea lichidă, iar mai apoi cea gazoasă.

Apa şi aerul se întrepătrund într-o oarecare măsuă cu pământul.

Apa se ridică şi în aer, sub formă de nori, dar numai până! a o anumită înălţime.

Materia solidă poate fi aruncată în aer prin convulsii violente.

Ca exemplu avem marea erupţie a vulcanului Krakatoa, din 1883, când praful vulcan/e a ajuns /a mă/ţimi de peste 25 km, după care a fost nevoie de trei ani pentru ca el să se lase pe sol.

Dar materia solidă se întoarce înapoi pe

pământ, la fel ca şi apa care se evaporă, revenind sub formă de ploaie.

Cu cât ajungem mat sus, aerul devine tot mai rarefiat, la fel cum se întâmplă şi cu materia astrală.

Dimensiunile lumii astrale sunt considerabile şi le putem determina cu o oarecare acurateţe pentru că lumea noastră astrală atinge suprafaţa lunii la perigeu, dar nu şi la apogeu.

În mod natural, contactul este limitat la o formă superioară a materiei astrale.

Revenind la ceea ce spuneam despre subplanuri şi numerotându-le de la cele mai înalte la cele mai reduse, descoperim că pot fi catalogate în trei clase sau diviziuni: *1, şi 3 formează o astfel de clasă*, 4, 5 *şi 6 formează o altă clasă*, *iar cel de-al şaptelea subplan*, *cel mai coborât dintre toate*, *este singur*.

Diferenţa dintre materia uneia dintre aceste categorii şi cea a următoarei categorii poate fi asemănată cu diferenţa dintre solid şi lichid, în vreme ce diferenţa dintre materia subdiviziunilor unei clase se aseamănă mai mult cu cea dintre două tipuri de materie solidă, aşa cum ar fi de exemplu fierul şi nisipul.

Lăsând la o parte deocamdată cel de-al şaptelea subplan, putem spune că diviziunile 4, 5 şi 6 ale planului astral îşi au fundamentul în lumea fizică în care trăim şi în toate accesoriile ei familiare.

În cea de-a şasea diviziune viaţa nu este foarte d/ferită faţă de viaţa noastră obişnuită de pe pământ, lăsând la o parte trupul fizic şi

necesităţile sale.

Pe măsură ce urci prin diviziunile celei de-a patra şi a cincea sfere, materia se pierde treptat şi se îndepărtează tot mai mult de lumea noastră inferioară şi de interesele sale.

Cadrul acestor diviziuni inferioare este cel al pământului, aşa cum îl ştim.

În realitate însă este vorba despre ceva mai mult.

Dacă privim dintr-un alt punct de vedere, ajutaţi de simţurile astrale, chiar şi obiectele foarte fizice vor avea o înfăţişare oarecum diferită.

Aşa cum am mai spus, cel care are ochii deschişi va vedea nu doar dintr-o singură latură, ci din toate unghiurile în acelaşi timp – o idee destul de neclară.

Dacă mai spunem şi că fiecare particulă din interiorul unui trup solid *este* la fel de clară şi de vizibilă ca şi cele din exterior, se *va* înţelege că în aceste condiţii chiar şi cele mai familiare obiecte ar putea fi la început cu totul de nerecunoscut.

Dacă vă gândiţi pentru un moment, vă veţi da seama că o astfel de viziune se apropie mult mai mult de adevărata percepţie decât privirea fizică.

Un cub de sticlă, văzut în planul astral, ar părea că are toate laturile egale, aşa cum este de fapt, în vreme ce în planul fizic vedem latura mai îndepărtată în perspectiva – adică apare mai mică decât latura apropiată, ceea ce este doar o iluzie.

Această caracteristică a viziunii astrale i-a făcut pe unii autori să o descrie ca vedere în cea de-a patra dimensiune – o expresie foarte sugestivă.

Pe lângă aceste posibile surse de eroare, lucrurile se complică şi mai mult prin faptul că această vedere superioară recunoaşte forme de materie, cât se poate de fizice, care totuşi sunt invizibile în condiţii normale.

Ca exemplu, putem să ne gândim la particulele care alcătuiesc atmosfera sau *la* toate emanaţiile e/iberate de tot ceea ce are viaţă.

Ne referim aici la cele patru nivele cu o ordine chiar şi mai sublimăaparţinând materiei fizice.

Acestea din urmă formează un fel de sistem, întrepătrunzând liber orice altă formă de materie fizică. Cercetarea vibraţiilor lor şi a modufur *în* care sunt influenţate de forţe superioare, este un vast domeniu de studiu, pentru orice om de ştiinţă care are vederea necesară unei astfel de investigaţii.

Chiar atunci când imaginaţia noastră a realizat tot ceea ce poate fi înţeles din ceea ce am discutat până la acest moment, nu pricepem nici măcar jumătate din complexitatea problemei, pentru că pe lângă aceste noi forme ale materiei fizice, trebuie să avem de-a face şi cu diviziuni tot mai numeroase şi mai uluitoare ale materiei astrale.

Trebuie să menţionăm de la bun început că orice obiect material şi orice particulă} oricât ar fi ea de micăf are dublul său astral.

Acesta nu este un simplu corp, pentru că este de obicei foarte complex, fiind compus din diferite tipuri de materie astrală.

Mai mult, orice fiinţă este înconjurată de o atmosferă proprie, numită popular aura sa, care

reprezintă o ramură de studiu uimitoare.

Ea apare ca o formă ovală de ceaţă luminoasă şi are o structură foarte complexă.

Datorită formei sale, structura sa poartă denumirea de *ou aurie*.

Cititorii teozofi se vor bucura să audă că şi într-o etapă iniţială a dezvoltării sale, în care ucenicul începe să dobândească viziune completă, acesta poate să se asigure de observarea directă a acurateţii învăţăturilor date prin marea noastră fondatoare, Doamna

Henriette Petrovna Blavatsky, despre o parte dintre *„cele şapte principii ale omului”*.

Atunci când se va uita la unul dintre semenii săi, el nu va vedea numai înfăţişarea exterioară.

Aproape în acelaşi timp, el va vedea pe lângă trupul fizic şi dublul eteric, în vreme ce vitalitatea (în limba sanscrită, *prana*) este de asemenea evidentă, pe măsură ce este absorbită şi specializată, şi circulă prin trup, sub forma unei lumini de culoare roz, şi radiază dintr-o persoană sănătoasă, într-o formă modificată.

Partea cea mai strălucitoare şi mai uşor de văzut dintre toate, deşi aparţine unei ordini mai rafinate a materiei – cea astrală – este acea parte a aurei care exprimă, prin luminile pline de culoare şi mereu schimbătoare, dorinţele diferite care se învârt prin minţile oamenilor în fiecare clipă.

Acesta este adevăratul trup astrul.

Dincolo de acesta, alcătuit dintr-un grad mai fin de materie – aparţinând nivelurilor planului mental – *se află trupul sau aura corpului mental al*

minţii inferioare – raţiunea ale căror culori se schimbă foarte puţin în timpul vieţii omului, şi arată direcţia gândurilor şi dispoziţiei sale, precum şi caracterul şi personalitatea sa.

Mai sus şi cu mult mai frumoasă, acolo unde apare clar dezvoltată, se află *lumina vie a corpului cauzal*, mijlocul de exprimare a Sinelui superior, care arată gradul de dezvoltare al Eului adevărat, precum şi trecerea lui din naştere în naştere.

Dar pentru a vedea toate acestea, ucenicul trebuie să îşi fi dezvoltat viziunea nivelurilor cărora le aparţin.

Ucenicul va fi scutit de multă bătaie de cap dacă va învăţa să privească aceste aure nu doar ca simple emanaţii, ci ca manifestări ale eului în planurile respective – dacă va înţelege că Eul lui este omul adevărat, şi nu diferitele trupuri care îl reprezintă în planurile inferioare.

Atât timp cât Eul reîncarnat rămâne în planul care-i este adevărata sa casă, din nivelurile lipsite de formă, mijlocul pe care îl moşteneşte este trupul său cauzal.

Atunci când coboară la nivelul aparenţelor, pentru a putea funcţiona3 el va trebui să ia anumite formet iar formele şi materia pe care le va atrage îi vor mobila mintea şi trupul

În mod similar, atunci când coboară în planul astral, el îşi va forma trupul astral din materia pe care o găseşte acolo, deşi va repine toate celelalte trupuri.

În coborârea sa spre acest plan inferior; trupul fizic este format conform tiparului eteric dat de mai-marii karmei.

Mai multe despre aceste aure puteţi citi în cartea mea *Man, Visible and Invisible – Omul, vizibil şi invizibil*.

Oricum, trebuie să reţineţi că de ocupă acelaşi spaţiu, pentru că materia mai fină intră în cea grosieră şi o întrepătrunde.

Este nevoie de mult studiu şi multă practică pentru ca neofitul să distingă clar numai o parte a întregului.

Cu toate acestea, aura umană, sau o parte a acesteia nu este, de puţine ori, unul dintre cele mai pure obiecte astrale văzute de cei nepregătiţi, deşi în aceste cazuri indiciile prezenţei lor ar putea fi foarte bine neînţelese.

Datorită strălucirii şi sclipirilor sale, aura sa astrală ar putea fi mai evidentă, eterul nervos şi dublul eteric fiind alcătuite dintr-o materie mult mai densă, aflându-se la limita planului fizic, deşi nu poate fi văzută în mod normal.

Dacă vom examina din perspectivă psihică trupul unui nou născut, vom vedea că el este îmbibat nu doar cu materie astrală de diferite tipuri de densitate, dar şi de mai multe feluri de materie eterică.

Dacă vom încerca să vedem care a fost originea acestor trupuri interioare, vom vedea că ultimul dintre acestea, dublul eteric – tiparul pe care a fost construit trupul fizic – este format cu ajutorul stăpânilor karmei, în vreme ce materia astrală a fost adunată de către Eul (Spiritul) care cobora la întrupare, nu conştient, ci în mod automat [*spiritul respectiv este sedat în acele momente de forţele întrupătoare*), în timp ce

trecea prin planul astral spre pământ.

În compoziţia dublului eteric trebuie să intre câte ceva din diferitele grade de materie eterica.

Proporţiile ar putea varia foarte tare şi sunt determinate de mai mulţi factori, cu ar fi: rasa, subrasa, tiparul unui om, la fel ca şi de karma sa individuală.

Aceste patru subdiviziuni ale materiei sunt alcătuite din diferite combinaţii, care la rândul lor formează structuri ce intră în compoziţia *„atomului”*, aparţinând aşa-numitului *„element”* din chimie.

Se poate observa că acest al doilea principiu al omului este foarte complex, iar numărul posibilelor sale variaţii este practic infinit.

Astfel, oricât de complicată şi de neobişnuită ar fi karma unui om, cei care au această sarcină pot da un tipar(*sunt patru tipare* a/*a celor patru rase umane existente pe pământ*), după care să se creeze un trup potrivit.

Mai există un aspect despre care trebuie să vorbim, legat de aparenţa materiei fizice atunci când este privită în planul astral.

Viziunea superioară, atunci când este foarte bine dezvoltată, are puterea de a mări particulele fizice de dimensiuni reduse, aducându-le la orice formă dorită, aşa cum se întâmplă în cazul microscopului, deşi puterea sa este cu mult mai mare decât a oricărui astfel de aparat inventat până acum.

Moleculele şi atomii presupuşi de ştiinţă sunt realităţi perceptibile pentru ucenicii ocultismului.

Aceştia vor recunoaşte că natura oricărei

astfel de particule

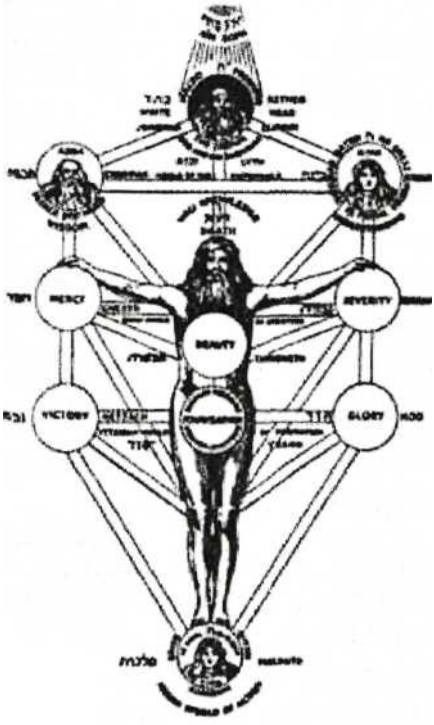

este cu mult mai complexă decât ştie omul de ştiinţă.

Iată un nou şi vast domeniu de cercetare foarte interesant, despre care s-ar putea scrie volume întregi.

Dacă un cercetător ştiinţific ar dobândi o viziune astrală, el ar descoperi că experimentele sale de orice natură ar fi mult uşurate şi, mai mult, va vedea cum în faţa lui se arată noi orizonturi ale cunoaşterii, care au nevoie de mai mult de o viaţă pentru a fi pe deplin examinate.

De exemplu, o noutate ciudată şi frumoasă despre care ar afla în dezvoltarea acestei viziuni, ar fi existenţa altor culori, foarte diferite, de dincolo de limitele spectrului vizibil obişnuit –

razele ultraviolete şi cele ultraroşii, descoperite de ştiinţa prin alte mijloace, sunt perfect vizibile în planul astral.

Dar nu trebuie să ne permitem să urmăm aceste căi secundare, pentru că scopul nostru este de a vă da o idee generală privind înfăţişarea planului astral.

Deşi obiectele obişnuite din lumea fizică formează decorul vieţii pe anumite nivele ale pianului astral, se observă mult mai mult din înfăţişarea lor reală şi caracteristicile lor, încât efectul general diferă foarte mult de ceea ce cunoaştem noi în viaţa de zi cu zi.

Ca să înţelegeţi mai bine, luaţi o piatră, pentru că este reprezentativă pentru clasa simplă de lucruri. Atunci când o privim cu ochi pricepuţi, ea nu va mai fi o masă inertă de rocă.

În primul rând, se vede întreaga materie fizică a pietrei, şi nu doar o mică parte din ea.

În al doilea rând, vibraţiile particulelor sale fizice sunt perceptibile.

În al treilea rând, se vede că piatra are un dublu astral, compus din materie astrală de diferite grade, ale cărei particule sunt într-o mişcare continuă (*menţinută de un câmp magnetic vital*\>

În al patrulea rând, se observă că Viaţa Universală Divină lucrează în interiorul ei, la fel ca şi în orice alt element al întregii creaţii, deşi manifestările sale diferă foarte mult la treptele de coborâre în materie.

Pentru a vă fi mai uşor să înţelegeţi, vă spun că fiecare treaptă are propriul său nume.

Prima dată recunoaştem materia în cele trei regate elementare.

Atunci când ajunge în tărâmul mineral, spunem că este monada minerală, în regatul vegetal este descrisă ca monada vegetală, şi aşa mai departe.

Din câte se ştie până acum, nu există materie *„moartă”*.

Mai mult, în jurul său se va vedea o aură, deşi aceasta este mult mai puţin extinsă şi variată, decât în cazul regatelor superioare.

Pot fi văzuţi şi locuitorii săi elementari – deşi cred că este mar bine dacă ei ar fi descrişi ca spiriduşi, o varietate de spirite ale naturii.

Nu vom vorbi aici foarte mult despre viaţa locuitorilor acestor lumi, iar mai multe explicaţii puteţi găsi în *Man, Visible and Invisible – Omul, vizibil şi invizibil*, precum şi în alte lucrări teozofice.

În cazul regatelor vegetale, animale şi ale oamenilor, este de la sine înţeles că şi complicaţiile sunt tot moi numeroase;

Unii cititori ar putea obiecta că astfel de

lucruri complexe nu sunt descrise de cei mai mulţi dintre clarvăzători care văd uneori imagini din lumea astrală, şi nici nu apar în şedinţele de spiritism.

Însă acest lucru poate fi explicat

Foarte puţine persoane nepregătite, care ajung în acel plan, moarte sau vii, văd lucrurile aşa cum sunt ele într-adevăr, înainte de a acumula o experienţă îndelungată.

Chiar şi cei care văd foarte bine sunt de cele mai multe ori prea ameţiţi şi prea confuzi pentru a înţelege sau pentru a-şi aduce aminte.

Iar dintre cei puţini, care îşi amintesc şi văd foarte bine, sunt prea puţini cei care pot exprima amintirile lor în limbajul pianului nostru inferior.

Cer mai mulţi dintre clarvăzători nu îşi examinează niciodată viziunile în mod ştiinţific.

Ei obţin doar o impresie care ar putea fi destul de corectă, însă multe viziuni ar putea fi pe jumătate false, sau chiar cu totul incorecte.

Această ultimă ipoteză devine cu atât mai probabilă dacă ne gândim la farsele frecvente ale spiritelor răutăcioase din cealaltă lume în faţa acestor jocuri rău-voitoare, persoanele nepregătite sunt de obicei lipsite de orice apărare.

Trebuie să ne aducem aminte să locuitorul obişnuit al planului astral este, în mod normal, conştient numai de obiectele din ace! pian.

Pentru el, materia fizică este cu totul invizibilă, la fel cum materia astrală este invizibilă pentru cei mai mulţi dintre oameni, cum am spus şi mai înainte, dacă orice obiect fizic are un dublu astral, care este vizibil, se poate spune că

distincţia este lipsită de importanţăf însă ea este esenţială pentru conceperea simetrică a subiectului.

Dar dacă o entitate astrală lucrează printr-un mediu, aceste simţuri astrale fine se pot înăspri cu timpul, astfel încât să devină insensibile la grade superioare ale materiei din propriul lor plan şi să includă în orizontul lor lumea fizică, aşa cum o cunoaştem noi.

Numai vizitatorul foarte bine pregătit din această viaţă, care este perfect conştient în ambele planuri, poate vedea şi înţelege clar şi în acelaşi timp.

Trebuie să înţelegeţi că vastitatea există şi că numai când este percepută în totalitate şi desluşită din punct de vedere ştiinţific, există siguranţă împotriva înşelăciunii şi a greşelii.

Şi pentru cea de-a şaptea subdiviziune, şi cea mai joasă dintre toate, se poate spune că lumea noastră fizică reprezintă fundamentul, deşi ceea ce este vizibil este numai o parte mică şi distorsionată, pentru că tot ceea ce este frumosf bun şi luminos, devine invizibil.

Iată cum a fost ea descrisă acum 4.000 de ani, în papirusul egiptean al scribului Ani:

— Cefei de loc este acesta în care am ajuns?

Nu există apăr nu există aer.

Este adânc şi fără fund. Este întunecat, ca noaptea cea mai neagră.

Oamenii rătăcesc pe aici fără ajutor. Niciun om nu poate trăi aici cu inima liniştită.

Pentru fiinţa lipsită de noroc care se află pe acest nivel este adevărat că *„tot pământul este*

plin de întuneric şi de locuitori nemiloşi", dar este un întuneric care radiază chiar din om şi face ca existenţa sa să aibă loc într-o noapte veşnica de răutate şi groază – un adevărat iad –, deşir la fel ca şi toate celelalte iaduri, este cu totul creaţia omu' lui.

Nu vreau să se înţeleagă că acest subplan ar fi cu totul imaginar – că nu are o existenţă obiectivă.

Se află parţial la suprafaţa pământului şi parţial sub pământ, pătrunzând în crusta solidă.

Însă niciun om care duce o viaţă pură şi decentă nu va ajunge în această regiune nedorită şi nici măcar nu va deveni conştient de existenţa sa.

Dacă ajunge să intre în contact cu ea, acest fapt va fi cauzat doar de acţiunile sale rele sau grosolane.

Cei mai mulţi dintre ucenici nu sunt foarte încântaţi de cercetarea acestei regiuni, pentru că ea este alcătuită dintr-o materie densă şi grosolană, care este foarte respingătoare pentru trupul astral eliberat.

Se creează senzaţia înaintării printr-un fluid vâscos şi negru, în timp ce locuitorii şi influenţele întâlnite sunt foarte dezgustătoare.

Prima, a doua şi cea de-a treia subdiviziune, deşi ocupa acelaşi spaţiu, dau impresia că sunt departe de această lume fizică şit în consecinţă, sunt cu atât mai puţin materiale.

Entităţile care locuiesc pe aceste nivele nu mai văd pământul şi ceea ce se află aici.

De cele mai multe ori ei sunt absorbiţi de ei

înşişi şi îşi construiesc cea mai mare parte din împrejurimile lor, deşi acestea sunt destul de obiective pentru a fi percepute şi de alte entităţi şi de clarvăzători.

Această regiune este Ţara însorită despre care auzim atât de mult la şedinţele spiritiştilor.

Cei care coboară acolo şi care descriu locurile respective, nu spun însă tot adevărul pe care îi ştiu.

În aceste planuri, *„spiritele”* îşi construiesc întreaga lor existenţă

— Casele, şcolile şi oraşele.

De aceea ele sunt de cele mai multe ori destul de reale, deşi dacă ar fi privite mai clar, s-ar vedea că sunt mult mai demne de milă decât ar putea crede creatorii lor, care sunt foarte încântaţi de reuşitele lor.

Cu toate acestea, multe dintre imaginile care iau o formă acolo vor avea o frumuseţe adevărata, dar temporară.

Un vizitator care nu cunoaşte un plan mai înalt, ar putea savura lungi plimbări prin pădurile şi munţii de aici, care sunt mult mai frumoase decât orice astfel de elemente din lumea fizică, sau chiar şi-ar putea construi împrejurimi care să în satisfacă orice nevoie.

Detaliile despre diferenţele dintre aceste trei subplanuri şi cele superioare vor fi explicate mai pe larg atunci când vom vorbi despre fiinţele care locuiesc acolo.

O relatare privind decorul pianului astral ar fi incompletă fără, menţionarea a ceea ce a fost numit, în mod greşit, însemnările Luminii Astrale

(Cronica Akashă).

Aceste însemnări (care în realitate sunt un fel de materializări ale Memoriei Divine – o reprezentare fotografică vie a tot ceea ce s-a întâmplat vreodată) există într-un plan superior şi sunt reflectate în planul astral, într-o manieră mai mult sau mai puţin convulsivă, astfel încât cel a cărui putere de viziune nu se va ridica deasupra acestui plan, i se vor reprezenta imagini ocazionale ale trecutului, şi nu o poveste coerentă.

Cu toate acestea t imaginile reflectate ale unor evenimente cât mai diferite din trecutsunt tot mai mult reproduse în lumea astrală şi formează o parte importantă a împrejurimilor cercetătorului de acolo.

Nu pot decât să le menţionez acum, dar mai multe date veţi putea găsi în capitolul VII al cărţii mele despre clarviziune.

CAPITOLUL III LOCUITORI

După ce am schiţat fundamentul imaginii noastre, va trebui să completăm acum cu personajele prezente.

De aceea vom descrie în continuare locuitorii planului astral. Marea varietate a acestor fiinţe face ca această sarcină să fie destui de dificilă.

Cred că cea mai bună metodă este de a le împărţi în trei mari categorii: *fiinţe umane*, *non-umane şi artifiăale*.

LOCUITORII UMANI

Locuitorii umani ai planului astral se împart în mod natural în două grupuri, *cei morţi* şi *cei vii*, sau, pentru a vorbi mai clar, cei care încă mai au un trup fizic şi cei care nu mai au un trup fizic.

ÎN VIAŢĂ:

Oamenii care acţionează în planul astral în timpul vieţii fizice pot fi împărţiţi în patru clase, după cum urmează:

Adepţii şi ucenicii lor.

Cei care aparţin acestei clase folosesc drept mijloc nu trupul astral, ci trupul minţii, alcătuit din materia celui de-al patrulea nivel sau nivelurile *rupă*, din planul imediat superior.

Avantajul acestui mijloc este că admite trecerea instantanee din planul mental în cel astral şi înapoi, permiţând mereu utilizarea puterii superioare şi a simţului *pătrunzător* al propriului plan.

Trupul minţii nu este perceput în mod natural de viziunea astrală-Drept urmare, ucenicul care lucrează fa aşa ceva va învăţa să se înconjoare de un văl temporar de materie astrală, atunci când în timpul lucrării sale doreşte să devină perceptibil pentru locuitorii planului inferior, pentru a-l putea ajuta cu mai multă eficienţă.

Acest trup temporar, numit *mayavirupa*, este alcătuit pentru ucenic prima dată de către Maestru) lui.

El este instruit şi asistat, până când va învăţa să şi-l creeze singur, cu multă rapiditate şi uşurinţă.

, 4 cest mijloc, deşi este o reproducere a înfăţişării persoanei respective, nu conţine nimic din materia propriului său trup astral, dar corespunde cu el la fel cum o materializare corespunde unui trup fizic.

Într-o etapă timpurie a dezvoltării sale, ucenicul poate funcţiona în trupul astral! la fel ca oricine altcineva.

Dar orice mijloc ar folosi, cel care este introdus în planul astral sub îndrumarea unui învăţător competent, va avea mereu cea mai deplină conştiinţă acolo, şi va putea funcţiona foarte bine în toate subdiviziunile sale.

Este el însuşi, aşa cum este cunoscut de prietenii lui de pe pământ, cu excepţia *trupului fizic* şi a *dublului eteric* în unul dintre cazuri, sau şi a *trupului astral* într-un alt caz, la care se adaugă puterile şi facultăţile adiţionale ale acestei condiţii superioare, ceea ce îi va permite să continue cu mai multă uşurinţă şi cu mai multă eficienţă în acel plan, în timpul somnului.

1 va duce la capăt mai bine sarcina teozofică de care se ocupă la acel moment

Dacă îşi va aminti sau nu în planul fizic ceea ce a făcut sau a aflat în celălalt plan, depinde de capacitatea lui de a-şi duce (largi) conştiinţa, fără întrerupere, dintr-o stare în alta.

Cercetătorul va întâlni uneori în *planul astral* ucenici ai ocultismului din toate părţile lumii (*care*

aparţin unorloje fără legătură cu Maeştrii cei mai cunoscuţi de către teozofî), cei care sunt de cele mai multe ori cei mai cinstiţi şi mai devotaţi căutători ai adevărului.

Trebuie menţionat că aceste loje sunt cel puţin conştiente de existenţa Marii Frăţii din Himalaya, recunoscută ca având printre membrii săi cei mai mulţi dintre adepţii superiori cunoscuţi azi pe pământ.

Persoana dezvoltată psihic, care nu se află sub îndrumarea unui Maestru.

O astfel de persoana ar putea fi sau nu dezvoltată spiritual, pentru că cele două forme de avans nu se condiţionează reciproc.

Atunci când un om se naşte cu putere psihică, acest lucru se întâmplă numai datorită eforturilor făcute într-o încarnare anterioară – eforturi care se poate să fi fost foarte nobile şi altruiste, sau dimpotrivă, ar fi putut să fi fost ignorante sau rău direcţionate ori cu totul nedemne.

De obicei un astfel de om este perfect conştient atunci când iese din trup, dar datorită lipsei de pregătire adecvată el ar putea fi înşelat de ceea ce vede.

El va putea să umble prin diferitele subdiviziuni ale planului astral aproape la fel de bine ca şi o persoană care aparţine ultimei categorii.

Dar de cele mai multe ori *ei este atras* de o anumită regiune şi rareori trece dincolo de limitele influenţei ei.

Amintirile legate de ceea ce a văzut ar putea varia în funcţie de gradul dezvoltării lui prin toate

stagiile, trecând de la o claritate perfectă la distorsiune desăvârşită sau uitare întunecată.

El apare mereu în trupul său astral, pentru că nu ştie să îşi folosească mijloacele mentale.

Omul obişnuit.

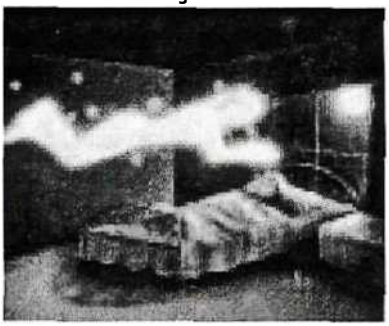

Adică persoana fără niciun fel de dezvoltare psihică – care pluteşte în trupul său astral în timp ce doarme, într-o stare mai mult sau mai puţin conştientă.

Aflându-se într-un somn adânc, entităţile înalte astrale se retrag aproape întotdeauna din trup şi planează în imediata apropiere a acestuia, deşi ta persoanele mai puţin dezvoltate acestea sunt practic la fel de adormite ca şi trupul în sine.

Dar, în unele cazuri, acest mijloc astral este mai puţin letargic şi pluteşte pe diferite curente astrale, recunoscând uneori alte persoane, aflate într-o condiţie similară.

El se va întâlni cu tot felul de experienţe, plăcute sau mai puţin plăcute.

Aceste amintiri, confuze şi amestecate într-o categorie grotescă a ceea ce s-a petrecut cu adevărat, îl vor face pe omul respectiv să creadă că a avut un vis deosebit

Toţi oamenii culturali, aparţinând raselor

superioare ale lumii, au simţurile astrale dezvoltate într-o oarecare măsură, astfel încât dacă ar fi stârniţi destul de mult să examineze realităţile care îi înconjoară în timpul somnului, ei ar putea să le observe şi să înveţe mult în această privinţă.

Dar de cele mai multe ori ei nu au acest interes şi îşi petrec cele mai multe dintre nopţi într-un fel de studiu cenuşiu, meditând adânc la ultimul gând care a fost cel mai important în minţile lor în momentul în care au adormit.

Ei au facultăţi astrale, dar le folosesc prea puţin.

Ei sunt conştienţi când se află în planul astral, dar este foarte puţin probabil ca ei să realizeze tot ceea ce se petrece acolo.

Ca urmare, ei sunt doar foarte puţin conştienţi de împrejurimile acelei regiuni.

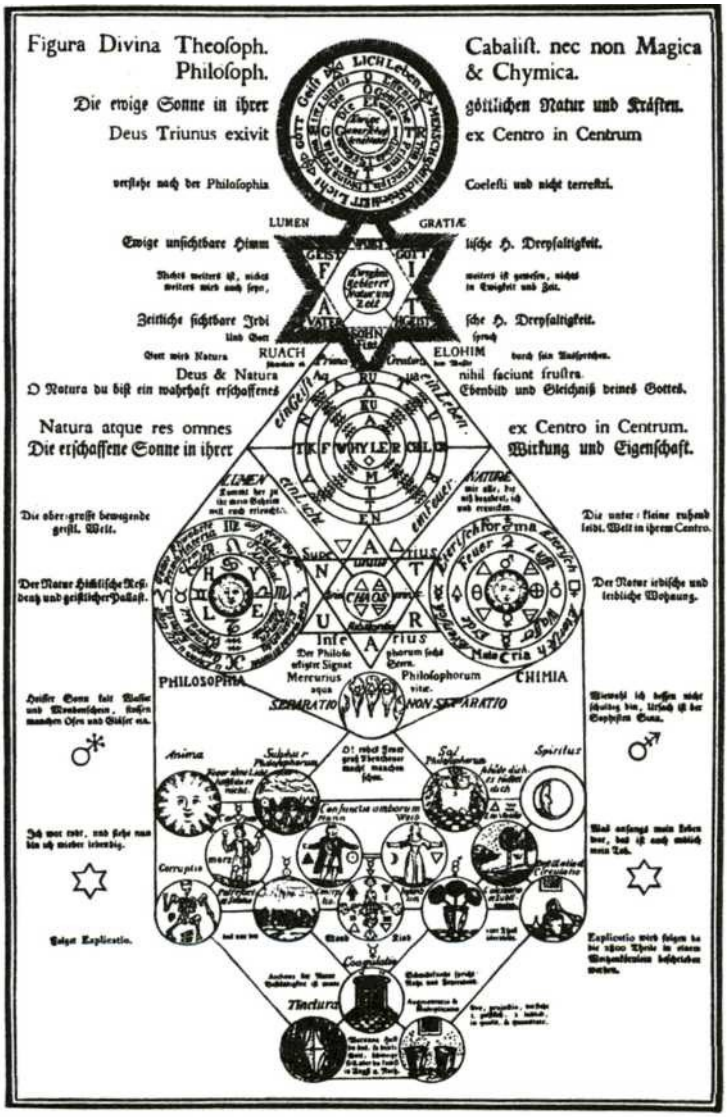

Atunci când un astfel de om devine ucenic al unui Maestru al înţelepciunii, el este zdruncinat din starea sa de somnolenţă şi este făcut să conştientizeze realităţile care FI înconjoară în acel plan (este *activat şi instruit*).

El este învăţat să cunoască ceea ce se petrece în regiunea respectivă.

Astfel, orele lui de somn nu mai sunt la fel de negre, ci sunt pline de ocupaţii active şi folositoare.

Sănătatea lui nu este deloc afectată, pentru că odihna trupului fizic rămâne intactă.

Aceste corpuri astrale extinse sunt aproape fără o formă definită şi cu un contur neclar în cazul raselor şi a indivizilor mai puţin înaintaţi.

Însă pe măsură ce omul se dezvoltă din punct de vedere intelectual şi spiritual, trupul său astral devine mai bine definit şi se aseamănă tot mai mult cu cel fizic.

De vreme ce subdezvoltarea astrală are un contur atât de vag, iar cea mai mare parte dintre oameni intră în această categorie a subdezvoltării, apare întrebarea cum poate fi cunoscut omul obişnuit, dacă el se află totuşi în trupul său astral.

Pentru a răspunde la această problemă, trebuie să înţelegem că pentru un clarvăzător trupul fizic al omului apare înconjurat de ceea ce numim aură – o ceaţă luminoasă, aproape ovoidă ca formă, întinzându-se pe o distanţă de la aproximativ 30 cm de trup până la 4 m., în toate direcţiile.

Acest fapt se datorează atracţiei cantităţii mari de materie astrală densă, care este adunată acolo, a părţilor corespondente celulelor trupului fizic.

Toţi ucenicii sunt conştienţi de faptul că *aura este foarte complexă* şi conţine materie din toate planurile diferite în care omul se poate manifesta.

Pentru moment este mai bine să ne gândim la această aură în felul în care ea apare în faţa unei

persoane care nu are o putere mai mare decât viziunea astrală.

Pentru un astfel de spectator, aura va conţine numai materie astrală şi va fi mai uşor de analizat.

El va vedea cum această materie astrală înconjoară trupul fizic, dar îl şi întrepătrunde.

La periferia trupului materia este mult mai concentrată decât în partea exterioară.

În orice caz, este o certitudine că materia trupului astral aflată în limitele părţii fizice este mult mai densă decât cea din exteriorul ei.

Atunci când, în timpul somnului, trupul astral se îndepărtează de cel fizic, acest aranjament mai persistă.

Oricine se va uita la un trup astral, vizualizându-l, va vedea, la fel ca şi înainte, o formă ce se aseamănă cu trupul fizic, înconjurată de o aură.

Dar această formă este înconjurată numai de materie astrală, iar diferenţa de densitate între ea şi ceea ce o înconjoară este suficientă pentru a o deosebi, chiar dacă este numai o formă de ceaţă mai densă.

Să discutăm acum şi despre diferenţa de înfăţişare între omul evoluat şi cel neevoluat.

Chiar *şi în cazul acestuia din* urmă, trăsăturile şi structura formelor interioare sunt mereu uşor de recunoscut, cu toate că sunt în ceaţă şi neclare.

Oul înconjurător nu îşi prea merită numele, pentru că este vorba doar despre o coroană de ceaţă fără o formă definită, care nu are un contur regulat în cazul unui om mai evoluat, schimbarea

ar fi mult mai uşor de observat, atât în ceea ce priveşte aura, cât şi forma ei.

Aceasta din urmă ar apărea foarte clar şi foarte bine definită – o reproducere a aparenţei fizice a omului.

În focul spiralei de ceaţă plutitoare, vom observa *un ovoid* foarte clar, care va păstra această formă prin toate curentele care apar în planul astral.

De vreme ce facultăţile psihice ale omenirii sunt într-o continuă evoluţie, iar indivizii se află pe diferite nivele de dezvoltare, această clasă se topeşte treptat, fiind încorporată în următoarea.

Magicianul negru sau ucenicul lui.

Această clasă se aseamănă într-o oarecare măsură cu prima, doar că dezvoltarea sa a fost îndreptată spre râu, nu spre bine.

Puterile dobândite sunt folosite doar pentru

scopuri egoiste, nu pentru binele omenirii.

Printre rândurile sale cele mai de jos se număra membri ai rasei negre, care practică ritualurile groaznice ale şcolilor *Obeah* sau *Voodoo*, precum şi vracii din mai multe triburi sălbatice.

Pentru că au un intelect mai dezvoltat, magicienii negri tibetani sunt mai demni de a fi condamnaţi.

Ei sunt numiţi de europeni, în mod greşit, *Dugpa*.

După cum explică Maiorul Waddell în cartea sa, *The Buddhism of Tibet – Budismul din Tibet*, acest titlu se cuvine numai clasei *Bhotanese* din marea sectă *Kargyu*, care face parte din semireformata şcoală a budismului tibetan.

Fără îndoială că membrii *Dugpa* se ocupă foarte mult de magia tantrică, dar secta total nereformată a adevăraţilor oameni cu pălării roşii este *Ninma-pa*.

Dincolo de aceştia se pare că se află *Bonpa*, pe o treaptă chiar inferioară.

Ei sunt adepţii religiei aborigene şi nu au acceptat niciodată vreo formă de budism.

Nu trebuie să se presupună că toate sectele tibetane, cu excepţia *Gelugpa* sunt cu totul rele.

O abordare mar adevărată ar fi ca pe măsură ce regulile altor secte permit o mai mare lejeritate în ceea ce priveşte normele de viaţă şi practică, proporţia celor care caută adevărul singuri este mult mai mare decât cea din rândul reformatorilor mai stricţi.

MORŢI:

În primul rând, acest cuvânt – morţi – este prost folosit, pentru că cea mai mare parte a entităţilor care fac parte din această categorie sunt la fel de vii ca şi noi uneori au chiar mai multă viaţă decât unii dintre noi.

De aceea trebuie să se înţeleagă că cel morţi sunt doar cei care nu sunt acum ataşaţi de un trup fizic.

Aceştia ar putea fi împărţiţi în următoarele zece clase principate, după cum urmează;

Nimianakaya

Cei care şi-au câştigat dreptul la bucuria permanentă a Nirvanei, dar renunţă *la* acest drept pentru a se dedica binelui omenirii.

Această clasă este menţionată doar pentru ca acest catalog să fie complet, dar foarte rar o astfel de persoană se va manifesta pe un plan atât de inferior.

Dacă, din orice motiv, el ar vrea să facă acest lucru, cel mai probabil este că îşi va crea în acest sens un trup astral temporar, din materia atomică existentă în pian, la fel cum ar proceda şi un adept, care se află într-un trup ai minţii, doar pentru că materialul din care este el alcătuit este invizibil pentru viziunea astrală.

Pentru a putea funcţiona fără niciun fel de ezitare pe orice fel de plan, el va avea mereu câţiva atomi din fiecare materie, în jurul *cărora* poate aduna altă materie de acelaşi fel, obţinând astfel orice fel de mijloace.

Mai multe informaţii despre poziţia şi acţiunile entităţilor *Nirmanakaya* pot fi găsite în cartea Doamnei Blavatsky, Voice *of the Silence* –

Vocea *tăcuţilor*; precum şi în cartea mea, *Invisible Helpers*

— Ajutoarele invizibile.

Ucenicul care îşi aşteaptă reîncarnarea.

În literatura teozofică, s-a spus adesea că atunci când un ucenic ajunge la o anumită etapă, ajutat de Maestrul său, el va putea scăpa de acţiunile legilor Naturii, prin care o fiinţă umană ajunge în lumea cerească la sfârşitul vieţii sale astrale.

În mod normal, în lumea cerească ei va fi răsplătit pentru ceea ce a făcut până atunci şi, mai ales, pentru tot ceea ce a făcut în legătură cu forţele spirituale controlate de cele mai înalte aspiraţii ale lui f încă din vremea în care se afla pe pământ.

Ipotetic, ucenicul trebuie să fie un om pur şi cu gânduri nobile, astfel că în cazul său forţele spirituale ar fi foarte puternice, iar dacă va intra în viaţa cerească, aceasta ar dura foarte mult timp.

Dar dacă în schimbul acesteia, el alege Calea Renunţării (astfel *el va păşi*! *a un nivel mai mic*, *pe urmele Marelui Maestru ai Renunţării*, *marele Gautama-Buddha*), el îşi va putea folosi acea forţă într-o cu totul altă direcţie – în folosul omenirii.

În acest fel, chiar dacă într-o măsură prea mică, el ajută la lucrarea spiritelor Nirmanakaya.

Alegând acest drum, el sacrifică secole de fericire, dar dobândeşte marele avantaj de a-şi putea continua munca şi progresul fără niciun fel de întrerupere.

Când un ucenic care a luat această decizie

moare, el nu face decât să păşească în afara trupului său la fel cum a mai făcut înainte de nenumărate ori.

El va aştepta în planul astral până când Maestrul său îi va găsi o reîncarnare potrivită.

Pentru că aceasta este o îndepărtare de procedura obişnuită, trebuie să se obţină permisiunea unei autorităţi superioare înainte de a se trece la acţiune.

Dar chiar şi când se obţine această permisiune, forţa legii naturale este atât de puternica, încât se spune că ucenicul trebuie să se limiteze la planul astral în tot acest timp.

Dacă el ar atinge planul mental, chiar numai pentru un moment, el ar putea fi lovit de un curent invizibil şi târât din nou în zona evoluţiei normale.

În unele cazuri, foarte puţine, el va putea să evite osteneala unei noi naşteri, putând fi pus direct într-un trup adult, care nu era folosit de locuitorul lui anterior.

În mod normal, nu de multe ori se găseşte un trup adult disponibil.

De cele mai multe ori el trebuie să aştepte în planul astral, aşa cum am spus şi înainte, până când apare o naştere potrivită pentru el.

Dar în acest timp el nu stă degeaba în astral, şi este la fel ca şi înainte, putând să-şi continue munca ce i-a fost atribuită de Maestrul lui, cu mai multă rapiditate şi eficienţă decât atunci când avea un trup fizic, pentru că nu mai este stânjenit de oboseală.

Conştiinţa sa este completă şi rătăceşte în voie prin toate diviziunile planului, cu foarte mare uşurinţă.

Ucenicul ce aşteaptă reîncarnarea nu este în niciun caz o figură obişnuită în planul astral, dar poate fi întâlnit uneori, şi de aceea formează una dintre categorii.

Fără îndoială că pe măsură ce se desfăşoară evoluţia omenirii şi tot mai mulţi intră pe Calea Sfinţeniei, această categorie va deveni din ce în ce mai numeroasă.

Omul obişnuit după moarte.

Bineînţeles că această categorie are milioane de membri, fiind mult mai mare decât clasele despre care am vorbit până acum.

Caracterul şi condiţia membrilor să-i variază foarte mult.

Tot foarte mult diferă şi lungimea vieţii lor în planul astral.

Sunt oameni care nu stau acolo decât câteva ore sau câteva zile, în vreme ce alţii rămân timp de mai mulţi ani sau chiar secole.

Un om care a dus o viaţă bună şi pură, ale cărui aspiraţii şi sentimente au fost altruiste şi

spirituale, nu va fi atras de acest plan şi, dacă rămâne singur, va găsi puţine lucruri care să-l ţină aici sau care să-l facă să fie activ în timpul scurt al şederii sale.

După moarte, omul adevărat se retrage în sine însuşi.

În prima etapă a procesului el lasă la o parte trupul fizic, după care leapădă dublul eteric.

De aceea el trebuie să lase la o parte cât mai repede şi trupul astral, pentru a trece în lumea cerească, singurul loc în care aspiraţiile spirituale pot rodi la adevărata lor valoare.

Asta este ce va putea face omul nobil şi cu o minte pură, pentru că el şi-a stăpânit toate pasiunile pământeşti în timpul vieţii.

Forţa voinţei sale a fost direcţională spre canale mai înalte.

Nu există decât puţină energie care să poată fi folosită în planul astral. De aceea şederea lui acolo va fi scurtă.

Probabil că va avea numai o semiconştiinţă visătoare până când se va cufunda în somn.

În timpul acesta, principiile sale superioare se vor elibera de învelitoarea astrală şi va putea intra în viaţa binecuvântată a lumii cereşti.

Pentru o persoană care nu a intrat încă pe calea dezvoltării oculte, ceea ce a fost descris este o stare ideală a lucrurilor.

Desigur că nu toată lumea ajunge la acesta stare, pentru că ea este privilegiul unui număr redus de oameni.

Omul obişnuit nu s-a eliberat înainte de moarte de toate dorinţele josnice. De aceea este

nevoie de o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp, în care el să aibă o viaţă complet conştientă în diferite subdiviziuni ale planului astral, pentru ca forţele generate să aibă timp să se manifeste şi să se elibereze Eul persoanei respective.

După moarte, fiecare dintre noi trebuie să treacă prin toate subdiviziunile planului astral dacă vrem să ajungem la lumea cerească.

Dar nu trebuie să se înţeleagă că această trecere va fi una conştientă.

La fel cum trupul fizic trebuie să conţină în alcătuirea sa materie fizică în toate condiţiile – solidă, lichidă, gazoasă sau eterică la fel de necesar este ca mijlocul astral folosit să conţină particule aparţinând tuturor subdiviziunilor corespondente ale materiei astrale, deşi proporţiile ar putea varia de la caz la caz.

Trebuie să avem în vedere faptul că pe lângă materia trupului său astral, omul se alege şi cu esenţa elementară.

În timpul vieţii, această esenţă este separată de oceanul de materie asemănătoare din jurul său şi în acel moment devine ceea ce am putea numi materie artificială.

Aceasta are pentru o perioadă de timp o existenţă separată a ei, şi urmează un curs propriu de evoluţie, fără nicio legătură cu interesele Eului de care este ataşată din întâmplare – astfel se naşte lupta dintre dorinţa carnală şi cea spirituală, despre care scriitorii religioşi vorbesc atât de mult.

Dar, deşi este *„legea membrilor care se războiesc ou legea minţii”* şi chiar dacă omul se

supune ei în loc să o controleze, iar evoluţia lui va fi serios afectată, ea nu trebuie să fie considerată ca fiind rea, pentru că este totuşi o Lege – o emanaţie a Puterii Divine, care îşi urmează cursul normal, deşi acest curs duce în jos, spre materie, şi nu în sus, departe de aceasta.

Atunci când un om moare, trecând din planul fizic în moarte, forţele dezintegratoare ale naturii încep să influenţeze trupul său astral.

Astfel, acest element esenţial îşi dă seama că existenţa sa ca entitate separată este în pericol.

De aceea el trebuie să acţioneze repede, pentru a se putea proteja şi pentru a-şi menţine trupul astral cât mai mult posibil.

Metoda pe care el o va adopta presupune rearanjarea materiei din care este compus într-o serie de cochilii stratificate, lăsându-se planul cel mai coborât (*cel mai grosolan şi mai aspru*) la partea exterioară, pentru că acesta va avea cea mai mare rezistenţă la dezintegrare.

Omul trebuie să stea în această subdiviziune joasă până când a descâlcit cât mai mult posibil Sinele său din materia subplanului.

Atunci când ajunge la acest punct, conştiinţa lui se va concentra în următoarea cochilie din acestea (cea *formată din materia celei de-a şasea subdiviziuni*}, sau, *cu* alte cuvinte, el va trece fa următorul subplan.

Se poate spune că atunci când trupul astral nu mai găseşte nimic atractiv pe un anumit nivel, cea mai mare parte din particulele sale grosolane se sting, iar el va fi pregătit pentru o stare superioară a existenţei.

Greutatea lui scade treptat, astfel încât el se ridică încet din staturile dense spre cele mai uşoare, oprindu-se pentru scurt timp numai acolo unde întâlneşte un echilibru perfect.

În mod clar aceasta este explicaţia pentru o remarcă des întâlnită la cei care apar în cadrul şedinţelor de spiritism, care spun că ei simt cum sunt pe punctul de a se ridica spre o sferă superioară, de unde este aproape imposibil să comunici cu un mediu.

Este o certitudine faptul că o persoană care se află pe cea mai înaltă treaptă a acestu plan nu va putea forma o legătură cu orice spiritualist obişnuit.

Astfel, vedem că durata rămânerii unui om pe orice nivel al planului astral va fi proporţională cu cantitatea de astfel de materie care se află în trupul său astral.

Aceasta din urmă depinde de viaţa pe care el a trăât-o, de dorinţele de care s-a lăsat stăpânit şi de clasa de materie pe care a atras-o asupra sa şi a inclus-o în structura lui.

Prin urmare, este posibil ca un omt dacă trăieşte pur şi are gânduri superioare, să reducă foarte mult cantitatea de materie aparţinând de nivelurile astrale inferioare şi să o ridice, în fiecare caz, la ceea ce s-ar putea numi punct critic, astfel încât prima atingere a forţei dezintegratoare să-i zdruncine coeziunea şi să o aducă la condiţia originală, ceea ce îi dă libertatea de a trece la următorul subplan.

În cazul unei persoane pe deplin spirituale, această condiţie a fost obţinută în legătură cu

toate subdiviziunile materiei astrale.

Rezultatul este o trecere aproape instantanee prin planul respectiv, astfel încât el devine conştient pentru prima dată în lumea cerească.

Aşa cum am explicat şi înainte, nu ne gândim la subplanuri ca fiind separate unul de altul în spaţiu, pentru că ele se întrepătrund.

Când spunem ca o persoană trece dintr-o subdiviziune în alta, nu zicem că ea se mişcă în spaţiu, ci că punctul de concentrare maximă trece de la un nivel la următorul, care se află în interiorul său.

Singurele persoane care în mod normal sunt conştiente la nivelurile inferioare ale planului astral sunt cete ale căror dorinţe sunt grosolane şi brutale.

Ei rămân acolo pe o perioadă proporţională cu puterea dorinţei lorf uneori suferind foarte tare pentru că dorinţele lor pământeşti sunt la fel de puternice, dar nu le mai pot satisface, decât foarte rar, cu ajutorul unor alte persoane, pe care le obsedează şi le determină să se comporte în aceeaşi manieră.

Un om decent nu are de ce să rămână pentru mult timp pe cel de-al şaptelea subplan.

Dar dacă cele mai multe dintre gândurile şi dorinţele sale au avut ca punct de referinţă lucruri mai pământeşti, persoana respectivă se va regăsi în cel de-al şaselea subplan, planând pe lângă Jocurile şi persoanele cu care a avut cele mai strânse legături în vremea în care a stat pe pământ.

Subplanurile al patrulea şi al cincilea sunt

asemănătoare.

Pe măsură ce trecem prin ele, lucrurile pământene încep să devină din ce în ce mai lipsite de importanţă.

Ce) care se îndepărtează are tendinţa de a-şi modela mediul care îl înconjoară şi de ai face să devină tot mai asemănător propriilor lui gânduri.

La momentul în care ajungem la cea de-a treia subdiviziune, descoperim că această caracteristică a depăşit cu totul viziunea realităţilor planului.

Aici oamenii trăiesc în propriile lor oraşe imaginare – dintre care nu toate au evoluat complet din gândurile sale personale, la le) ca în lumea cerească, pentru că o parte au fost moştenite şi adăugate structurilor ridicate de gândurile predecesorilor săi.

Aici se găsesc bisericile, şcolile şi locuinţele din Ţara însorită, care apar atât de des în şedinţele de spiritualism.

Pentru un observator obiectiv, ele vor apărea mult mai puţin reale şi mai puţin magnifice decât le considera creatorii lor.

Cel de-al doilea subplan pare a fi sălaşul oamenilor religioşi egoişti sau nespirituali.

Aici ei îşi poartă coroanele de aur şi venerează propriile reprezentări materiale grosolane ale zeităţilor ţării şi timpului lor.

Cea mai înaltă subdiviziune pare a fi destinată celor care în timpul vieţii s-au dedicat unor scopuri materiale, dar intelectuale, pe care le-au urmărit nu pentru a-i folosi pe semenii lor, ci datorită unei ambiţii egoiste sau doar ca exerciţiu

al puterilor lor intelectuale.

Astfel de persoane vor rămâne! a acest nivel timp de mai mulţi ani – fericiţi că îşi rezolvă problemele intelectuale – t dar fără să facă bine nimănui şi fără să progreseze prea mult în drumul lor spre lumea cerească.

Trebuie să se înţeleagă foarte clar că ideea de spaţiu nu are nimic de-a face cu aceste subplanuri.

O entitate care funcţionează pe oricare dintre aceste subplanuri se poate duce cu mare uşurinţă din Anglia până în Australia, sau oriunde altundeva doreşte, dar nu va putea să-şi transfere conştiinţa dintr-un subplan în cel următor, decât după încheierea procesului de detaşare despre care vorbeam mai sus.

Nu este nicio excepţie de la această regulă.

În mod natural, acţiunile unui om, din momentul în care el îşi dă seama că este conştient pe un anumit subplan, pot prescurta sau prelungi legătura lui cu spaţiul respectiv.

Cantitatea de luciditate pe care o persoană o are pe un anumit subplan nu urmează aceeaşi lege.

Haideţi să analizăm un exemplu extrem de variaţie posibilă, pentru a încerca să înţelegem ce metodă este utilizată.

Să presupunem că o anumită persoană a moştenit din reîncarnarea precedentă tendinţe care au nevoie de o cantitate mare din cea de-a şaptea subdiviziune sau din subplanurile inferioare, dar în această viaţă are norocul de a fi învăţat, încă de mic copil, posibilitatea şi

necesitatea de a controla aceste tendinţe.

Este puţin probabil ca eforturile de control să fie încununate de succes pe deplin, dar dacă ar fi aşa, substituirea particulelor fine şi grosiere din trupul lui astral ar progresa în mod constant, deşi nu într-un ritm foarte afert

Acest proces este în cel mai bun caz treptat şi se poate ca omul care a murit înainte să fi ajuns pe jumătate desăvârşit.

În această situaţie, va exista destulă materie din subplanurile inferioare lăsată în corpul lui astral, care îi va determina o locuire de durată aici.

Dar această materie nu va fi una obişnuită pentru conştiinţa lui, şi de aceea el va rămâne în subplanul respectiv până când materia se va dezintegra.

În tot acest timp et va fi într-o stare de inconştienţă, adică va dormi, şi nu va fi afectat în niciun fel de ceea ce se întâmplă în jurul lui.

Ucenicul în ocultism poate face totuşi ceva diferit în privinţa vieţii sale astrale.

Atunci când se va trezi din momentul de inconştienţă – care se pare că apare mereu în clipa morţii, omul obişnuit se va găsi în anumite condiţii, create de elementele fizice, prin rearanjarea

materiei trupului său astral.

El va putea primi vibraţii din afara numai prin acel tip de materie lăsat în exterior.

Ca urmare, viziunea sa este limitată doar la acel subplan.

Omul va accepta aceste limite ca parte a condiţiilor noii sale vieţi.

El nu realizează prezenţa nici uneia dintre limitări.

El presupune că ceea ce vede este tot ceea ce ar putea să vadă T pentru că nu ştie nimic despre esenţe şi despre acţiunea lor.

Ucenicul teozof înţelege toate acestea şi ştie că nu are nevoie de limitări.

Ştiind aceste lucruri, el va putea rezista acţiunii dorinţelor şi va căuta să-şi păstreze trupul astral la fel ca şi în timpul vieţii lui de pe pământ – adică având toate particulele amestecate şi în liberă mişcare.

Drept consecinţă, ei va putea primi librarii emise de materia fiecărui subplan astral, în acelaşi timp, astfel încât toată lumea astrală se va deschide în faţa lui

El se va putea mişca liber în ea, la fel de lipsit de constrângeri ca şi în timpul somnului fizic.

De aceea el va putea găsi orice persoană din planul astral şi va putea comunica cu ea} indiferent de diviziunea în care aceasta este reţinută pentru o anumită perioadă.

Efortul de a rezista rearanjamentului şi restaurării trupului astral în forma sa anterioară, este asemănător cu cel depus în viaţa fizică, atunci când încercăm să rezistăm unor dorinţe.

Într-un mod ciudat, semiconştient, spiritul se teme şi va încerca să transmită acest sentiment şi omului. Acesta va simţi în interiorul lui un sentiment puternic şi foarte periculos, care poate fi evitat numai prin permiterea rearanjamentului.

Dar dacă el rezistă sentimentului de spaimă şi îşi aduce aminte de propria sa convingere – că nu există niciun motiv real pentru care să îţi fie frică, el va folosi prea mult rezistenţa spiritului, la fel cum a rezistat în faţa dorinţelor de mai multe ori în timpul vieţii.

Astfel, în timpul vieţii sale el devine o putere vie şi va putea să-i ajute şi pe alţii, la fel cum făcea şi în orele lui de somn.

În planul astral, comunicarea este limitată de cunoaşterea fiecărei entităţi în parte, la fel cum se întâmplă şi aici, pe pământ

Dacă un ucenic care îşi poate folosi trupul minţii îşi poate comunica gândurile entităţilor

umane (*care acolo sunt mai pregătite şi mai disponibile decât pe pământ*), cu ajutorul impresiilor mentale, locuitorii planului nu pot exercita această putere.

Se pare că ei sunt limitaţi de anumiţi factori, întâlniţi de multe ori şi pe pământ, dar într-o formă mai puţin rigidă.

Ca rezultat, ei se asociază, la fel ca şi aici, în grupuri care au anumite caracteristici comune – credinţă, limbaj, etc.

Ideea poetică, cum că moartea, ar fi un plafon pentru toată lumea, este o absurditate născută din ignoranţă, pentru că, de cele mai multe ori, după pierderea trupului fizic, nu se produce nicio schimbare în privinţa caracterului sau inteligenţei unei persoane.

De aceeat printre cei pe care îi numim morţi, există tot felul de indivizi, cu diferite personalităţi – mai mult sau mai puţin inteligente, la fel cum se întâmplă şi printre cei vii.

Învăţăturile religioase populare din Occident, legate de aventurile de după moarte ale oamenilor, au fost de atâta vreme foarte inexacte, încât chiar şi oamenii cu mai multă inteligenţă sunt de multe ori foarte confuzi în momentul în care îşi recapătă luciditatea în lumea astrală de după moarte.

Condiţia în care se va regăsi cel nou ajuns în astral este foarte diferită de ceea ce a fost învăţat, încât la început se întâmplă chiar ca el să refuze să creadă că a trecut în lumea cealaltă.

Credinţa noastră în nemurirea sufletului nu prea are mare importanţă, pentru că cei mai mulţi

oameni consideră că dacă sunt încă lucizi, nu au murit.

Şi doctrina teribilă a pedepsei eterne este responsabilă pentru o mare parte din groaza neîntemeiată simţită de cei care abia au ajuns în viaţa superioară.

De cele mai multe ori, ei trec prin suferinţe mentale acute înainte de a se putea elibera de influenţa fatală a acelei blasfemii oribile.

Abia după aceea îşi dat seama că lumea nu este guvernată de capriciile vreunui demon, care se bucură de suferinţa umană, ci de o lege a evoluţiei foarte binevoitoare şi răbdătoare.

Mulţi dintre membrii acestei categorii nu au obţinut o apreciere inteligentă a acestei evoluţii, ci plutesc prin pasajul astral, fără niciun scop, la fel cum şi-au trăit şi viaţa fizică.

Astfel, după moarte, la fel ca şi înainte de ear există puţini oameni care înţeleg poziţia în care se află şi care încearcă să o folosească, iar numărul celor care nu au ajuns la această cunoaştere este destul de ridicat.

Atunci, ca şi acum, cei ignoranţi vor să profite de pe urma sfaturilor şi exemplelor celor înţelepţi.

Dar indiferent de gradul inteligenţei unei entităţii, această calitate este mereu fluctuantă şi, în ansamblu, calitatea sa se reduce treptat, pentru că mintea inferioară a omului este atrasă în direcţii opuse, de natura spirituală inferioară, care acţionează deasupra acestui nivel şi a forţelor puternice care vin de pe un plan inferior.

Astfel, inteligenta oscilează între cele două atracţii, cu o tendinţă crescând spre forţele

superioare, pentru că cele inferioare îşi pierd din intensitate.

Aici intervine o obiecţie adusă şedinţelor de spiritualism.

Un om ignorant sau degradat ar putea învăţa multe dacă după moarte ar intra în contact cu un cerc de oameni de încredere, conduşi de o persoană bună, astfel încât el ar putea fi ajutat şi ridicat

Dar în cazul omului obişnuit, conştiinţa sa se ridică din partea inferioară a naturii, ajungând la cea superioară.

De aceea el nu va putea fi ajutat în evoluţia şa, pentru că partea inferioară este trezită din inconştienţa naturală în care a trecut după care este târâtă înapoi, pentru a intra în contact cu pământul, astfel ca legătura cu mediul să fie posibilă.

Pericolul acestei situaţii apare mai clar dacă vă gândiţi că omul adevărat este mereu retras în sine şi de aceea el este tot mai puţin capabil să îşi influenţeze sau să-şi îndrume partea inferioară, care totuşi are puterea de a genera kanma, până în momentul separării complete.

În această situaţie, partea inferioară, deşi nu este influenţată de omul adevărat, va adăuga mai mult rău decât bine evoluţiei lui.

Dincolo de orice întrebare legată de dezvoltarea cu ajutorul unui spiritualist, mai există o altă influenţă foarte des resimţită, care poate face ca o entitate să nu mai ajungă în lumea cerească.

Mă refer aici la mâhnirea intensă şi

necontroaată a prietenilor sau rudelor sale.

Acesta nu este decât un alt rezultat melancolic ai punctului de vedere confuz şi neclar legat de ideile noastre, ale occidentalilor, privind moartea.

Prin aceasta nu doar că ne cauzăm foarte multă durere, dar facem rău şi celor pe care îi iubim mai mult, tocmai prin regretul profund pe care îl simţim.

Atunci când fratele nostru care a murit pleacă împăcat în meoriştientă, etapă care precede trezirea sa printre gloriile lumii cereşti, el este adesea trezit din fericirea, somnolentă, aducându-şi aminte dintr-odată de viaţa de pe pământ, doar datorită acţiunilor prietenilor să-i rămaşi în viaţă, care trezesc vibraţii în propriul său trup astral, ceea ce nu este foarte plăcut.

Ar fi bine dacă cei a căror prieteni au murit înaintea lor ar învăţa din aceste fapte că datoria lor este de a-şi înfrâna sentimentele, pentru binele prietenilor lor.

Oricât de naturală ar fi, esenţa mâhnirii este egoistă.

Învăţăturile oculte nu ne spun să ne iertăm morţii. Tot ceea ce ni se spune este că amintirea plină de afecţiune a prietenului respectiv este o forţă, iar dacă ea este folosită cum se cuvine, pe canalul dorinţelor bune, cel care duce spre lumea cerească şi trece tăcut prin starea intermediară, ea ar putea să îi fie de un real folos.

Dar cei care se grăbesc să îl jelească şi vor ca mortul să se întoarcă nu doar că fac acţiuni lipsite de vreun folos real dar pot face mult rău.

Există un rost pentru care religia hindusă a creat ceremoniile Shraddha, iar Biserica Catolică a dat naştere rugăciunilor pentru morţi.

Se întâmplă uneori ca dorinţa de comunicare să vină din cealaltă parte, pentru că omul care a murit are ceva de spus celor pe care i-a lăsat în urmă.

De cele mai multe ori mesajul lui este important, oferind informaţii de care cei vii au nevoie – ca de exemplu locul în care se află testamentul. Uneori însă, mesajul este banal.

Indiferent însă de natura lui, dacă are o influenţă covârşitoare asupra minţii persoanei moarte, este de dorit ca el să poată să transmită ceea ce are de spus, pentru că altfel această dorinţa nu îl va lăsa să stea liniştit şi îl va face să se întoarcă spre pământ, neputând să mai treacă spre sferele superioare.

În acest caz, un mediu care îl poate înţelege, şi prin care va putea scrie sau vorbi, îi va fi de mare ajutor.

De ce nu poate să scrie sau să vorbească printr-un mediu?

Pentru că o stare a materiei nu poate acţiona decât asupra stării imediat următoare.

Iar dacă mortul nu are în organism materie mai densă decât cea din care este compus trupul astral, el nu va putea emite vibraţii în substanţa fizică a aerului şi nu va putea mişca un creion, substanţă fizică, fără să împrumute materie vie din ordinea intermediară, conţinută de dublul eteric al mediumuluir prin care un impuls poate fi transferat dintr-un plan în altul

El nu poate lua această materie de la o persoană obişnuita, pentru că elementele unui astfel de om ar fi prea unite şi nu ar putea fi prea uşor separate prin orice mijloace disponibile.

Însăşi caracteristica principală a unui medium este de a-şi separa uşor elementele componenete, astfel încât spiritul va putea lua cu uşurinţă de la un mediu materia de care are nevoie pentru manifestarea sa, oricare ar fi aceasta.

Atunci când nu poate găsi un medium sau nu înţelege cum să-l folosească, el poate face greşeli copilăreşti, încercând să comunice pe cont propriu.

Prin puterea voinţei lui, el va face ca forţele elementare să înceapă să lucreze, producând manifestări care par a nu avea niciun sens, aşa cum ar fi aruncările de pietre sau sunarea clopotelor

Ca urmare, dacă un medium ajunge într-o casă în care astfel de manifestări au loc, va putea să-şi dea seama ce vrea să spună sau să facă entitatea care le produce, ajutând la încetarea deranjului.

Acest lucru nu se întâmplă în toate cazurile, pentru că aceste forţe elementare sunt puse în mişcare, uneori, de cu totul alte cauze.

Umbră.

Apare atunci când separarea principiilor este completă, iar viaţa astrală a persoanei s-a sfârşit şi omul trece în condiţia mentală.

Dar la fel cum se întâmplă atunci când moare în acest plan fizic şi îşi lasă trupul fizic în urmă, în

acelaşi mod, atunci când moare în planul astral, el va lăsa în urmă un trup astral ce trebuie să se dezintegreze.

Dacă el a rezistat tuturor dorinţelor pământeşti, în timpul vieţii, şi şi-a direcţional toate energiile pe canale de aspiraţie spirituală altruistă, Eui superior va putea să retragă în Sine întreaga minte inferioară, pe care a avut-o pe timpul încarnării.

În acest caz, trupul lăsat în urmă în planul *astral* va fi un simplu cadavru (o *haină* vecfte), la fel ca şi trupul fizic abandonat, iar spiritul nu se va mai încadra în această clasă, ci în următoarea.

Chiar şi în cazul unui om cu o viaţă mai puţin perfectă, tot cam aceleaşi rezultate pot fi obţinute, dacă forţele dorinţelor inferioare sunt lăsate să se manifeste în planul astral, fără a fi deranjate în vreun fel.

Trebuie să ştiţi însă că cei mai mulţi dintre oameni fac eforturi superficiale de a se elibera de impulsurile mai puţin elevate.

Drept urmare, ei se condamnă la o călătorie prelungită în lumea intermediară, dar şi la ceea ce ar putea fi descris ca pierderea unei porţiuni din mintea inferioară.

Aceasta este, fără îndoială, o manieră materială de a exprima reflectarea *manelor* superioare în cele inferioare.

Pentru a avea o idee cât mai clară despre ceea ce se întâmplă de fapt, putem să re gândim că principiul manas/e trimite o porţiune din sine în lumea *inferioară*, *cea fizică*, la fiecare încarnare, şi se aşteaptă să o recupereze la sfârşitul acelei

vieţi, îmbogăţită de diferitele experienţe prin care a trecut.

De obicei omul obişnuit se lasă sclavul diferitelor dorinţe primare, astfel încât o anumită parte din această minte inferioară devine strâns legată de trupul dorinţelor.

Atunci când separarea are loc la sfârşitul vieţii astrale, principiul mental trebuie să fie sfâşiat, iar partea degradată rămâne în trupul astral, care se va dezintegra.

Prin urmare, trupul este alcătuit din particulele materiei astrale, din care mintea inferioară nu s-a putut separa încă, rămânând captivă acolo.

Când omul trece în lumea cerească, aceste fragmente lipite aderă la o porţiune a minţii lui, pe care o răstălmăcesc.

Porţiunea din materia de pe fiecare nivel, prezentă în mijlocul (*corpuf*) astral decadent, va depinde de măsura în care mintea a devenit încâlcită în pasiunile inferioare.

Este evident că, pe măsură ce mintea trece din nivel în nivel, ea nu va putea să se elibereze de materia din fiecare dintre acestea.

Rămăşiţa astrală va arăta prezenţa fiecărui tip de materie mai grosolan, care mai este păstrat încă.

Astfel ia naştere categoria de entităţi numită *umbrele* – entităţi ce nu reprezintă indivizii reali, care au trecut deja în lumea cerească.

Cu toate acestea, *umbra* păstrează înfăţişarea personală a celui de care a aparţinut şi chiar are şi memoria şi idiosincraziile sale.

De aceea el poate fi confundat foarte uşor, aşa cum se întâmplă de multe ori în timpul şedinţelor de spiritism.

E (nu este conştient de ceea ce face, pentru că ei chiar crede că este individul în sine.

Vă puteţi da seama de teroare şi dezgustul prietenilor celui care a murit, dacă ei şi-ar da seama că au fost înşelaţi şi au acceptat drept prieten doar suma calităţilor lui inferioare.

Durata vieţii unei umbre depinde de cantitatea de minte inferioară care o alimentează, dar pe măsură ce toate procesele se sting treptat, inteligenţa sa se diminuează progresiv, deşi rămâne un fel de şiretenie animalică.

Chiar şi la sfârşitul vieţii sale, umbra va putea comunica, dacă va împrumuta temporar inteligenţă de la mediu.

Datorită naturii sale, această entitate este dominată de tot felul de influenţe rele şi pentru că a fost separată de Eul său, nimic din alcătuirea sa nu poate răspunde într-un mod superior.

De aceea ea este folosită pentru diferite scopuri de magicienii negri.

Materia mentală pe care o are se degradează treptat şi se întoarce în propriul său plan, deşi nu la un anumit om.

Astfel, umbra se stinge treptat, devenind un membru al următoarei clase.

Cochilia.

Aceasta este doar *cadavrul astral* în ultimele stadii de dezintegrare, când nu mai există nicio particulă inteligentă.

În dublul eteric este înregistrată matricea energetico-informaţională a trupului fizic, deşi mai mulţi autori şi iniţiaţi spun că nu are niciun fel de conştiinţă sau inteligenţă şi pluteşte, în mod pasiv, pe curenţii astrali, la fel cum un nor pluteşte, dus de orice vânt. Dar chiar şi aşa, ea poate fi adusă pentru câteva momente într-o formă de viaţă oarecare, dacă se apropie prea mult de aura unui mediu.

În aceste circumstanţe, ea tot seamănă ca înfăţişare cu persoana de care a aparţinut, şi ar putea reproduce expresiile sale sau scrisul de mână ai acelei persoane, făcând toate acestea doar ca reacţie automată a celulelor din care este compusă, care au tendinţa de a repeta acţiunea cu care sunt cel mai mult obişnuite.

Oricât de multă inteligenţă ar sta în spatele unei astfel de manifestări, nu există nicio legătură cu omul original, ci este data de mediu sau de *„îndrumătorii" săi*.

Dar, de cele mai multe ori, cochilia este vitalizată temporar într-un alt mod.

Cochilia are calitate de a răspunde, orbeşte, unor vibraţii – de cele mai multe ori inferioare – la fel cum proceda în ultimul stadiu al existenţei ca umbră.

Drept urmare, persoanele în care domină dorinţe sau pasiuni malefice vor putea, dacă iau parte la şedinţele de spiritism, să găsească cu uşurinţă aceste vibraţii, ca şi cum ele ar fi emise special pentru ei de către cochiliile inconştiente.

Mai există o varietate de cadavre despre care trebuie să vorbim la acest moment, deşi ele aparţin unei perioade mai timpurii a istoriei omului de după moarte.

Am spus mai sus că după moartea trupului fizic, vehiculul astral este foarte repede rearanjat, iar dublul eteric este lăsat la o parte – acest ultim trup având menirea de a se dezintegra încet, la fel ca şi cochilia astrală, într-un stadiu următor.

Cochilia eterică (corpul eteric, dublul eteric) nu pluteşte fără scop, ca varietatea despre care am discutat până acum.

Dimpotrivă, ea va rămâne în apropierea trupul fizic în descopunere.

Pentru că este vizibilă de către orice persoană cu o oarecare sensibilitate, ea este responsabilă în cele mai multe cazuri în care apar t, *fantome*” în curţile bisericii.

O persoană, dacă este dezvoltata din punct de vedere psihic şi trece printr-un cimitir, va vedea multe forme alb-albastre, cu o aparenţă ceţoasă, plutind deasupra mormintelor în care se află trupurile fizice pe care le-au părăsit.

Imaginea nu este deloc plăcută, pentru că aceste forme, la fel ca şi structurile corespondente inferioare, se află în diferite stadii de descompunere.

Această cochilie este şi ea cu totul lipsită de

conştiinţă şi inteligenţă.

Deşi poate fi materializată, în anumite condiţii, temporar, în forme de viaţă oribile, acest lucru este posibil numai prin ritualuri dezgustătoare ale formelor cele mai rele de magie neagră, despre care cu cât spunem mai puţin, cu atât mai bine.

În treptele succesive ale progresului său din viaţa pământească spre lumea cerească, omul lasă ia o parte, pentru a se dezintegra treptat, nu mai puţin de trei cadavre: *trupul fizic dens*, *dublul eteric şi vehiculul astral*

Toate acestea se vor dizolva şi vor reveni ca materie constitutivă iniţială, care va fi apoi utilizată din nou în planurile respective, prin minunata chimie a naturii.

Cochilia vitalizată.

Această entitate nici nu ar trebui încadrată în categoria fiinţelor umane, pentru că nu reprezintă decât învefitoarea exterioară, cochilia pasivă şi lipsită de simţuri, care a fost odată doar apanajul umanităţii.

Viaţa, inteligenţa, dorinţa şi voinţa pe care ar putea să le aibă sunt doar cele ale elementelor artificiale care o anima, iar acestea, deşi sunt o creaţie a gândurilor rele ale omului, nu sunt în sine umane.

Cred că cel mai bine ar fi să dezvoltăm subiectul atunci când ajungem la categoria sa de drept – cea a entităţilor artificiale, pentru că natura şi originea sa vor fi mai uşor de înţeles când vom vorbi despre acea parte a subiectului nostru.

Pentru moment, este suficient să menţionăm că ea este mereu o fiinţă răuvoitoare – un demon cu adevărat ispititor, a cărui influenţă rea este limitată doar de întinderea puterii sale.

La fel ca şi umbra, este adesea folosită în scopuri oribile, prin formele de magie *Voodoo* şi *Obeah*.

Unii autori au vorbit despre ea folosind termenul de „*elementar*”, dar acest termen a fost utilizat într-un anumit moment pentru aproape toate varietăţile de entităţi de după moarte, astfel încât este cel mai bine dacă îl evităm, pentru că a devenit prea vag şi prea lipsit de sens.

Sinucigaşul şi victima morţii subite.

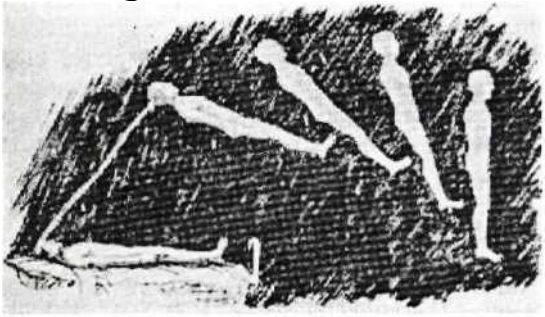

Dacă un om iese din viaţa fizică încă din perioada în care este plin de putere şi sănătate, prin accident sau sinucidere, se va regăsi în planul astral în condiţii foarte diferite de cele care îl vor înconjura pe cel care moare datorită unei boli sau de bătrâneţe.

În acest din urmă caz, dorinţele pământene ale entităţii vor fi oarecum slabe, iar materiile cele mai grosolane sunt probabil deja eliminate, astfel încât omul respectiv va ajunge la nivelul şase sau cinci al lumii astrale, sau poate chiar mai sus.

Principiile au fost pregătite treptat pentru separare, iar şocul nu este foarte mare.

Dar în cazul morţii accidentale sau al unei sinucideri, nu s-a petrecut niciuna din aceste pregătiri, iar retragerea principilor din trupul fizic poate fi uşor comparată cu scoaterea sâmburelui dintr-un fruct necopt.

O mare cantitate de materie astrală grosolană ar putea să fie lipită de personalitate şi de aceea spiritul respectiv va ajunge în subdiviziunea a şaptea, cea mai coborâtă, a acestui plan.

După cum am mai spus, acest loc nu este unul foarte plăcut, dar nu este asemănător pentru toţi cei care trebuie să stea acolo pentru o vreme.

Victimele unei morţi subite, ale căror vieţi pe pământ au fost pure şi nobile, nu sunt foarte legate de acest subplan, astfel că în timpul în care se vor afla acolo ele vor simţi o ignoranţă plăcută sau o totală uitare, sau vor fi într-o stare de somnolenţă tăcută, un somn plin de vise plăcute.

Pe de altă parte, dacă viaţa pământeană a fost josnică, brutală, egoistă şi senzuală, ei vor fi foarte conştienţi în această regiune nedorită.

Este posibil ca ei să se dezvolte în entităţi foarte rele.

Ei vor avea tot felul de dorinţe şi de pofte, pe care nu le mai pot satisface direct, pentru că nu mai au un trup fizic.

Ei îi îşi vor satisface pasiunile josnice prin intermediul unui medium sau al unei persoane sensibile, pe care o vor putea obseda.

Au o plăcere drăcească de a-şi folosi arta

iluziei, pe care le-o dă planul astral, tocmai pentru a-i face şi pe alţii să greşească, fa fel cum au făcut şi ei.

Citez dintr-o scrisoare despre acest subiect:

„Aceştia sunt Pisacha, spiritele rele despre care au vorbit scriitorii medievali – demoni însetaţi şi lacomi, cu o răutate ieşită din comun, care îşi provoacă victimele să comită crime oribile”.

Din această categorie vor ieşi ispititorii – diavolii din literatura ecleziastică.

Dar puterea lor devine nulă în faţa purităţii minţii şi a scopului.

Ei nu vor avea nicio influenţă asupra unei persoane, dacă în ea nu se regăsesc viciile pe care ei le caută.

Omul cu o viziune psihică deschisă va vedea grupuri de astfel de creaturi nefericite, stând pe lângă măcelării sau cârciume, sau alte locuri, cu o reputaţie şi mai josnică – oriunde vor putea găsi influenţe malefice şi unde dau peste bărbaţi şi femei vii, care gândesc şi se comportă la fel ca şi ei.

wEs-e o nefericire ca o asf/el de entitate să se întdineased cu un spiritualist care gândeşte la fel.

Nu doar că spiritul îşi va prelungi foarte mult starea de suferinţă de după, moartet dar el va genera o cantitate foarte mare din karma rea, astfel încât următoarea sa încarnare va fi una foarte nefericită.

Mai mult, el va pierde calităţile superioare pe care ar fi putut să le aibă.

Dacă are norocul de a nu se întâlni cu o

persoană sensibilă, prin care să-şi exprima pasiunile, dorinţa arzătoare se va topi treptat, iar suferinţa cauzată va alunga răutatea vieţii precedente”.

Poziţia sinucigaşului este şi mai mult complicată, pentru că actul său grăbit a diminuat şi mai tare puterea Eului de a retrage partea inferioară, expunându-l unor pericole suplimentare.

Vina sinucigaşului depinde de împrejurări, de la actul fără nicio vină morală a lui Seneca sau Socrafe, până la crima atroce a netrebnicului care îşi ia viaţa doar pentru a scăpa de complicaţiile în care a intrat datorită răutăţii sale.

În acelaşi fel diferă şi locul pe care sinucigaşii îl vor ocupa după moarte.

Această clasă, la fel ca şi *umbrele* sau *cochiliile vitalizate*, pot fi ceea ce am numi *vampiri minori*.

Ori de câte ori au posibilitatea, ei îşi prelungesc existenţa prin secarea vitalităţii fiinţelor umane pe care le pot influenţa.

De aceea participanţii la o şedinţă de spiritism vor fi cât se poate de obosiţi şi de slabi după terminarea acesteia.

Cei care se dedică ocultismului vor fi învăţaţi cum să se apere de încercările lor, dar fără astfel de cunoştinţe este greu pentru cel care se pune în faţa lor, să reziste şi să treacă neinfluenţat.

Vampirul şi vârcolacul.

Mai rămân două posibilităţi foarte nefaste, dar, din fericire, foarte rare.

Deşi sunt oarecum diferite, este bine dacă le grupăm împreună, pentru că au ca factor comun groaza teribilă şi raritatea extremă – această din urmă calitate reiese din faptul că sunt moşteniri ale unor rase timpurii – anacronisme hidoase, relicve înspăimântătoare ale unor vremuri în care omul şi împrejurimile sale erau diferite de ceea ce vedem astăzi.

Pentru că facem parte din rasa albă, se pare că noi am evoluat dincolo de posibilitatea de a avea o soartă înspăimântătoare.

De cele mai multe ori cele două tipuri de creaturi – vampirul şi vârcolacul –, apar cei mai mult în fabulele şi poveştile medievale.

Dar se mai găsesc şi acum exemple, cu precădere în ţările unde se găseşte un flux mare de sânge din cea de-a treia rasă, aşa cum sunt Rusia şi Ungaria.

Legendele populare sunt considerate a fi exagerate în această privinţă, dar exista un sâmbure de adevăr în poveştile cu monştri, poveşti care circulă din gură în gură, îndeosebi în comunităţile de ţărani din Europa de Est.

Caracteristicile generale ale acestor poveşti sunt prea bine cunoscute, astfel că mă voi referi la ele numai în treacăt.

O poveste tipică cu vampiri, deşi nu este altceva decât ficţiune, este *Carmilia* a lui Sheridan le Fanu, iar o relatare remarcabilă despre o astfel de creatură se răseşte în /s/s *dezvăluită*.

Cititorii literaturii teozofice sunt conştienţi de faptul că este posibil ca un om să trăiască o viaţă degradantă şi egoistă, rea şi brutală, încât întreaga sa minte inferioară să devină cu totul prinsă în dorinţe, pentru ca, în cele din urmă, ea să se separe de sursa sa spirituală, devenind un sine mai înalt.

Sunt mulţi cei care cred că o astfel de întâmplare este chiar obişnuită şi că am putea întâlni o mulţime de astfel de *„oameni fără suflet”* aşa cum au fost ei numiţi, chiar în fiecare zi, pe stradă.

Dar, din fericire, acest lucru nu este adevărat.

Pentru a obţine gradul de răutate implicat în această situaţie, prin pierderea personalităţii şi slăbirea individualităţii ce se dezvoltă, un om trebuie să elimine orice urmă de altruism sau de spiritualitate şi să nu se căiască de nimic.

În fiecare om însă, chiar şi în cazul celor mai ticăloşi, există o urmă cât de mică de bunătate, iar personalităţile abandonate constituie o minoritate.

Deşi sunt destul de puţini, ei există cu adevărat.

Din rândurile lor se trag vampirii.

Entitatea rătăcitoare va descoperi imediat după moarte că îi este imposibil să stea în lumea

astrală.

Fiind pe deplin conştient, ei va reveni la „locul lui” – misterioasa a opta sferă, unde se va descompune, după experienţe pe care este mai bine dacă nu le descriem.

Dar dacă dispare, prin sinucidere sau moarte subită, el va putea, în anumite circumstanţe – mai ales dacă are unele cunoştinţe de magie neagră, să se ferească de acea soartă înspăimântătoare, printr-o moarte în viaţă – care nu prea este mai puţin înfricoşătoare, pentru că este chiar starea de a fi vampir.

Pentru că nu poate ajunge în cea de-a opta sferă decât după ce trupul lui fizic moare, el îl păstrează într-un fel de transă cataleptică, prin transfuzia sângelui luat de la alte fiinţe umane, cu ajutorul materiei astrale semimaterializate.

El îşi amână astfel destinul final, dar devine un criminal.

Aşa cum se presupune şi în cadrul „superstiţiei” populare, cea mai uşoară şi mai eficientă metodă în acest caz este de a-l dezgropa şi de ai arde trupul, pentru ca astfel creatura să nu mai aibă mijlocul de pornire necesar.

Atunci când mormântul este deschis, trupul va arăta destul de proaspăt şi de sănătos, iar de multe ori sicriul este plin de sânge.

În ţările în care se practică incinerarea cadavrelor, astfel de vampirism este cu totul imposibil în jurul anului 1730 vampirismul a căpătat semnificaţia lui modernă.

Plecând din Grecia, o adevărată epidemie a invadat Europa Centrală, Turcia» chiar şi Lorena.

Profanarea mormintelor a devenit aici o modă.

De frică, lumea dezgroapa cadavre/e, le trăgea în ţeapă şi le ardea.

Această practică bizară a găsit ecouri chiar la Jean *Jacque Rousseau*:

„Dacă a existat vreodată în lume o istorie garantată şi dovedită, scrie el ironic, atunci aceasta este aceea a vampirilor. Nimic nu-l lipseşte: rapoarte oficiale, mărturii ale unor persoane de încredere: chirurgi preoţi, judecători.

Evidenţa este completă în 1741, această epidemie încetează la fel de brusc precum începuse; dar ea a marcat, pentru multă vreme, în moduri diferite, de la sfârşitul sec. al XVIII – le-a până la sfârşitul celui de – al XIX – le-a, mulţi oameni de litere care şi-au găsit inspiraţia din asta: Burger cu

Lenore (1773); Şade, cu *Julliete* (1797); Southey, cu *Thabala distrugătorul* (1801); Byron, cu *Glamour* (1813) şi *Vampirul* (1819); Mary Shelley, cu *Frankenstein* (1818); Théophile Gautier, cu Moarta îndrăgostită (1826); Baudelaire, cu „*Vampirul*” (1855) din *Florile răului*.

Nu vom uita să-i enumerăm pe Lewis, Nod iar, Polidori, Victor Hugo, Mérimée şi, mai ales, Brahm Stoker cu romanul său *Dracula* (1897).

Care este statutul vampirului? Cum poate cineva să devină vampir?

Este cu siguranţă un mort, dar un mort care trăieşte ca un parazit.

Montague Summers îl considera, pe bună

dreptate, o anomalie, un „androgin în lumea stafiilor”,) fun paria printre monştri”.

În general slab, foarte păros şi cu dinţi ascuţiţi” (Julien Tondriau şi Roland Villeneuve), în stare de repausf vampirul, odată ce s-a săturat, devine gras de plesneşte, iar sângele victimelor fi iese din gură, pe nas şi pe urechi în numeroase tradiţii folclorice vampirul se înrudeşte cu vârcolacii, cu posedaţii.

Spuneam că vrăjitorii, excomunicaţii, cei care s-au sinucis riscă să devină vampiri, precum şi cei supuşi descântecelor şi blestemelor cu care au fost cedaţi maleficului de către profesionişti pricepuţi în ale magiei negre.

Cei/cele care au făcut aşa ceva sunt dedaţi desigur şi practicilor vampiriste şi sataniste sângeroase, găsindu-se în trupuri, pe pământ.

Fenomenul nu este simplu, ci mult mai amplu şi destul de complex.

Din respect pentru cititor, şi mai ales din grijă pentru tineret, nu dăm acele exemple care ar putea îngrozi prin halucinanta lor existenţă până şi pe cei mai curajoşi.

Aceasta este cea de-a doua cale prin care oameni foarte vinovaţi dar şi nevinovaţi au ajuns vampiri şi au decăzut cu spiritul lor.

Cei nevinovaţi şi-au pierdut doar trupurile, dar cei care au făcut-o cu intenţie, s-au nenorocit singuri.

Asemenea depravaţi, nebuni cu mintea şi cu intelectul, au devenit fostul şef al Inchiziţiei spaniole *Torquemada* şi celebrul criminal, împăratul *Nero*, care a dat foc Romei ca să aibă

inspiraţie pe timpul compunerii poeziilor lui neroade; şi care a mai dat şi un ordin nătâng şi criminal, ca să se ardă noaptea, pe crucile din intersecţiile stradale, trupurile creştinilor sacrificaţi nevinovaţi, folosindu-i ca lampadare la iluminatul public.

Vă spunem asta ca să se cunoască unde şi în cine se întrupează demonii şi Diavolul.

Cea de-a treia cauză a nenorocirii oamenilor este aceea a atragerii atacurilor demonice, vampiriste, atunci când novicii se joacă cu focul şi scormonesc prin gunoaiele cimitirelor, ca novici şi amatori curioşi, în prag de nebunie, şi apoi înnebunind de tot, prin intrarea în legătură cu demonii, strigoii, vârcolacii şi vampirii agresaţi.

Vârcolacul, deşi la fel de oribil, este produsul unei karme diferite şi poate ar trebui să fie inclus în prima categorie, iar nu în cea de-a doua diviziune a locuitorilor umani din acest plan, pentru că numai în timpul vieţii se manifestă sub această formă.

Este nevoie de ceva cunoştinţe de artă magică pentru a se putea proiecta trupul astral.

Atunci când acest lucru se întâmplă unui om dur şi brutal, există anumite circumstanţe în care trupul poate fi prins de alte entităţi astrale şi să fie materializat, dar nu într-o formă umană, ci în forma unui animal sălbatic – de cele mai multe ori un lup.

În acestea condiţii, el va încerca să omoare animalele din jur şi poate chiar şi fiinţele umane, satisfăcând astfel nu doar propria poftă de sânge, ci şi pe cea a diavolilor care îl stârnesc.

În acest caz, orice rană care apare la forma animală va fi transmisă şi la trupul fizic al omului, prin fenomenul repercusiunii; deşi după moartea trupului fizic, corpul astral (care *va continua să apară sub aceeaşi formă*) va fi mai puţin vulnerabil.

Dar el va fi şi mai puţin periculos, pentru că nu se poate materializa complet decât dacă găseşte un mediu potrivit, în astfel de manifestări se utilizează o mare cantitate din materia dublului eteric, iar constituentele gazoase şi lichide ale trupului fizic sunt folosite în schimbul unei taxe, aşa cum se întâmplă de obicei.

În orice caz, trupul fluidic pare a fi capabil să treacă la distanţe mai mari de trupul fizic, decât ar fi altfel posibil.

În ultima vreme s-a râs foarte mult de aşa-numitele superstiţii copilăreşti ale ţăranilor ignoranţi, dar la o cercetare mai atentă se poate descoperi că adevărurile obscure şi uitate ale naturii se ascund în spatele unor aparente non-sensuri.

Trebuie să fim precauţi în a accepta astfel de adevăruri, dar şi în a le respinge.

Cercetătorii planului astral nu au multe şanse de a se întâlni cu astfel de creaturi, pentru că acestea sunt foarte rare, iar pe măsura trecerii anilor, numărul lor se va diminua progresiv.

În orice caz, manifestarea lor este limitată la imediata apropiere a trupurilor lor fizice, aşa cum am putea presupune din natura lor extrem de materială.

Omul în lumea gri.

Am explicat deja că vampirul şi vârcolacul sunt anacronisme, pentru că fac parte din evoluţia unei rase străvechi.

Şi deşi noi ne-am dezvoltat dincolo de acea formă specială de manifestare, printre noi mai există încă oameni care se agaţă cu disperare de viaţa fizică, pentru că nu ştiu dacă mai există vreo realitate după aceea.

Pentru că este foarte material, un asemenea om nu are idei şi niciun fel de concepţii dincolo de partea fizică, ei este îngrozit când îşi dă seama că acea existenţă s-a terminat.

Uneori aceşti oameni fac eforturi deosebite pentru a intra din nou în legătură cu viaţa fizică.

Cei mai mulţi nu reuşesc şi treptat renunţă.

În acel moment, ei vor cădea în starea de inconştienţă necesară, după care se vor trezi în lumea astrală.

Cei care sunt destul de puternici şi au un succes temporar, reţin măcar câteva fragmente ale dublului lor eteric, iar uneori chiar din trupul lor fizic.

Se poate spune că definiţia corectă a morţii este separarea completă şi finală a dublului eteric de trupul dens – sau, cu alte cuvinte, ruperea trupul fizic, prin retragerea părţii eterice din latura inferioară.

Dacă legătura este păstrată, putem avea condiţii de catalepsie, transă sau anestezie.

Dacă toate legăturile sunt rupte, moartea are loc în sfârşit.

Când un om se retrage din trupul lui dens, el va lua partea eterică a acelui vehicul.

Dar materia eterică nu este un vehicul complet în sine – este doar parte a unuia.

Astfel, dacă materia eterică încă mai este împrejurul lui t el nu este pe niciun plan.

El şi-a pierdut organele simţurilor fvdce şi nu le poate folosi pe cele ale trupului astral, pentru că este încă învăluit în norul de materie eterică.

El trăieşte pentru o vreme – din fericire, doar pentru o vreme – t într-o lume gri, plină de agitaţie şi disconfort, în care nu poate vedea nimic din ceea ce se întâmplă în planul fizic sau astral.

El vede doar mici fragmente ale realităţilor ambelor planuri, printr-un văl dens de ceaţă grea, rătăcind astfel, pierdut şi neajutorat.

Nu văd niciun motiv pentru care orice fiinţă umană ar trebui să treacă prin această situaţie neplăcută.

Dar persoana respectivă crede că dacă lasă să-i scape şi ultima fărâmă de conştiinţă, el nu va mai recăpăta această stare niciodată.

De aceea el se ţine disperat de ceea ce i-a rămas.

Cu timpul ei trebuie să renunţe, pentru că dublul eteric începe să se dezintegreze, după care va ajunge fericit într-o viaţă mai plină şi mai complexă.

Astfel de oameni ar putea fi zăriţi cum plutesc nefericiţi prin planul astral, iar îndrumătorul lor are una dintre cele mai grele sarcini atunci când trebuie să-i facă doar să-şi uite teama şi să se relaxes pentru a se putea cufunda în pacea şi uitarea de care au atât de mare nevoie.

Un asemenea spirit priveşte o astfel de

sugestie în acelaşi mod în care un marinar de pe o navă eşuată ar primi ordinul de a-şi abandona verga care îl susţine şi de a se încredinţa mării învolburate.

Magicianul negru sau ucenicul lui.

Această persoană corespunde celei de-a doua clase de entităţi plecate – ucenicul care aşteaptă reîncarnarea; dar în acest caz, în loc să obţină permisiunea de a adopta o metodă neobişnuită de progres, omul sfidează procesul natural de evoluţie, rămânând în viaţa astrală prin arta magică – uneori de o natură oribilă.

Ar fi uşor să enumerăm mai multe subdiviziuni ale acestei clase, după scopul, metodele şi durata posibilă a existenţei lor pe acest plan, dar s-a scris prea mult despre acest subiect, încât cred că este mai potrivit să trecem la examinarea unei alte părţi a subiectului nostru.

Trebuie să menţionăm doar că orice fiinţă umană care îşi prelungeşte viaţa în acest fel în planul astral, face acest lucru în detrimentul altora, prin absorbirea vieţii lor.

Fiinţe create artificial

Oamenii de ştiinţă ai secolelor trecute credeau că este posibil să se obţină fiinţe vii pe cale artificiafă, lucru care s-a şi realizat de altfel.

Materializările şi întrupările artificiale au reprezentat în trecut aspecte extraordinare ale activităţii magice şi vrăjitoreşti.

Preocupările vrăjitorilor de a-şi crea ajutoare care să-i slujească cu devotament în lucrările lor magice, sunt binecunoscute în literatura de specialitate a tuturor timpurilor.

„Urtele fiinţe umane pot căpăta viaţă fără să aibă părinţi naturali.

Cu alte cuvinte, asemenea fiinţe pot fi create, fără a se mai dezvolta şi a se naşte din organismul unei femei, ci prin arta unui spagyricus experimentat.

Crearea de homunculi a fost ţinută până acum în mare tainăiar cei care cunoşteau acest lucru erau atât de puţini, încât vechii filosofi se îndoiau de posibilitatea ei

Dar eu ştiu că aşa ceva se poate realiza de arta spagyrică (alchimie) asistată de procesele naturale.

Dacă sperma, închisă ermetic într-o sticlă sigilată, este îngropata în balegă de cal timp de aproximaţiu patruzeci de zile, şi „magnefizată* corespunzător, ea prinde viaţă şi începe să se mişte.

După trecerea acestui timp, ea capătă o înfăţişare asemănătoare unei fiinţe omeneşti, dar va fi transparentă şi lipsită de corp.

Dacă va fi hrănită artificial cu arcanum sanguinis homini până ce va atinge vârsta de patruzeci de săptămâni, şi dacă va fi păstrată în tot acest timp în balegă de cal, şi la aceeaşi temperatură, ea va deveni un copil, cu toate mădularele dezvoltate ca la oricare prunc născut dintr-o femeie, numai că acesta va fi mult mai mic.

Unei asemenea fiinţe i se spune homunculus şi acest homuncul va creşte, se va dezvolta şi va căpăta educaţie ca oricare alt copil, până când va creşte îndeajuns spre a fi înzestrat cu raţiune şi intelect, pentru a-şi purta singur de grijă.

Acesta este unul din cete mai mari secrete, şi se cuvine ca el să rămână o taină până când se va apropia ziua când toate misterele vor fi cunoscute. /Paracelsus: De natura rerum)

Cazul pe care vi-l relatăm în continuare este un amestec de ştiinţă combinată cu vrăjitorie, ou folosirea spiritelor elementale, şi nu numai.

În cartea intitulată Sfinxul, editată de Dr. Emil Besetzni, în 1873, se relatează despre *„nişte spirite”* generate de un anume conte de *Kueffstein*, în anul 1775.

S-a pornit de la ideea că dacă oul este activat în incubator şi se naşte puiul de găină, este posibil să se obţină şi ceva mai mult decât atâţi utilizând componentele vitale ale fiinţelor şi elementele naturale.

Sursele acestor relatări au fost unele manuscrise şi tipărituri masonice, dar cea mai importantă este aceea păstrată într-un jurnal de către *J. Krammer*; care era majordomul şi asistentul contelui.

Acolo, spune cât se aflau zece homunculi – sau, cum îi numea el *„spirite prezicătoare”* – păstraţi în nişte borcane foarte rezistente, umplute cu apă.

Aceste spirite constituiau roadele muncii contelui J.F. *von Kueffenstein* şi a unui italian mistic, *abatele Gefoni*.

Spiritele au fost create în decursul a cinci săptămâni, şi constau dintr-un rege, o regină, un cavaler, un călugăr, o călugăriţă, un arhitect, un miner, un serafim şi, la urmă, un spirit albastru şi unui roşu.

Aceste borcane erau acoperite cu bășici de bou şi etanşate cu un mare sigiliu magic.

Spiritele înotau de jur-împrejurul acestor vase de sticlă şi aveau o lungime cam de o palmă (de aprox. 20 cm.); contele însă era îngrijorat că acestea vor creşte prea mult

Aşadar au fost îngropate sub două grămezi mari de balegă de cal, stropite zilnic cu un lichid preparat cu multă dificultate din nişte „substanţe foarte scârboase”.

Grămezile de balegă au început să fermenteze după atâta stropit, şi să scoată aburi ca şi cum ar fi fost încălzite de un foc subteran.

Apoi, cel puţin o dată la fiecare trei zile, când totul se liniştea la apropierea nopţii, cei doi domni obişnuiau să părăsească mănăstirea, să se roage şi să tămâieze grămezile.

După ce borcanele au fost luate de acolo, s-a constatat că spiritele” crescuseră, ajungând fiecare la lungimea de o palmă şi jumătate, astfel că vasele erau acum prea mici pentru ca aceste „spirite* să mai încapă în elef iar homunculii masculini aveau acum bărbi impresionante, iar unghiile de la degetele mâinilor şi picioarelor crescuseră foarte mult.

Abatele Schilani le-a procurat o îmbrăcăminte corespunzătoare în funcţie de rangul şi demnitatea fiecăruia, în vasul spiritului roşu şi în cel al spiritului albastru „nu putea fi văzută decât „apă limpede”, dar ori de câte ori abatele lovea de trei ori sigiliul de la gura vasului, pronunţând în acelaşi timp câteva cuvinte evreieşti, apa din vas începea să devină albastră (respectiv roşie), iar

spiritul roşu şi cel albastru îşi arătau feţele, la început foarte mici, după care se măreau, până când ajungeau de mărimea feţei unui om obişnuit

Faţa spiritului albastru era frumoasă ca a unui înger, dar faţa celui roşu avea o expresie îngrozitoare.

Aceste fiinţe erau hrănite de conte cam o dată ta trei sau patru zile cu o substanţă de culoare trandafirie, pe care o ţinea într-o cutie de argint, şi din care dădea fiecărui spirit o pilulă cam de mărimea unui bob de mazăre.

O dată pe săptămână apa era schimbată şi vasele umplute din nou cu apă de ploaie curată.

Această operaţiune trebuia făcută foarte repede, fiindcă în timpul acelor câteva minute spiritele erau expuse la aer, şi îşi închideau ochii, părând că îşi pierd puterea şi cunoştinţar ca şi cum ar fi fost gata să moară.

Dar spiritul albastru nu era niciodată hrănit, şi nici nu i se schimba apa; spiritul roşu primea, o dată pe săptămână, o înghiţitură de sânge proaspăt (de pui), şi acest sânge dispărea în apă de îndată ce era turnat în vas, fără să coloreze sau să agite apa.

Apa în care era spiritul roşu trebuia schimbată o dată la două trei zile. Îndată ce vasul era deschis, apa căpăta un aspect ceţos, întunecat, şi emana un miros urât} de ou stricat.

În decursul timpului, wspiritele” au crescut cam de mărimea a două palme (cea.23 cm,), iar vasele lor deveniseră acum prea mici pentru ca spiritele să poată sta în poziţie verticală; de aceea contele a adăugat acestor vase nişte scaune

corespunzătoare.

Vasele au fost transportate în locul unde loja masonică, al cărei maestru era contele, îşi ţinea şedinţele, şi după fiecare şedinţă, erau duse îndărăt.

În timpul acestor întruniri, spiritele făceau preziceri în legătură cu evenimentele viitoare, preziceri caref de obicei se adevereau.

Ele cunoşteau cele mai mari taine, dar fiecare spirit vorbea numai despre domeniul pe care-l reprezenta; de exemplu, regele vorbea despre politică, călugărul despre religie, minerul despre minerale, etc.; în schimb spiritul roşu şi cel albastru păreau că ştiu totul.

În urma unei întâmplări nefericite, vasul în care era călugărul a căzut şi s-a spart.

Sărmanul călugăr a murit după câteva încercări de a-i salva viaţa.

Corpul lui a fost îngropat în grădină.

O încercare a contelui de a crea un alt călugăr, fără ajutorul abatelui, care plecase, s-a soldat cu un eşect căci el a reuşit să creeze ceva care semăna cu o lipitoare, cu o foarte slabă vitalitate, care a şi murit după puţin timp.

Într-o zi, regele a scăpat din vasul lui de sticlă, care nu fusese sigilat prea bine, şi a fost găsit de Kammerer stând pe vasul în care se afla regina, zgâriind cu unghiile sigiliul şi încercând să-l rupă, să-i dea la o parte şi s-o elibereze pe regină.

La strigătele lui Kammerer, care descoperise întâmplarea, contele s-a repezit spre locul unde se aflau vasele şi; după mai multe încercări

nereuşite, a reuşit să-l prindă pe rege, care, după lunga lui expunere la aerf era epuizat.

Regele a fost pus din nou în vasul său cu apăr nu înainte de a fi reuşit să-l zgârie pe conte pe nas.

Se pare că în ultimii săi ani de viaţă, contele von Kueffstein a început să se teamă că sufletul nu-i va fi, mântuit, şi considerând că exista incompatibilitate între dorinţa de a ţine în captivitate aceste spirite şi vocea conştiinţei sale> a renunţat la ele într-un fel care nu-i menţionat de autorul acestei istorisiri.

Este greu de crezut că relatările de mai sus sunt îndoielnice, căci istorici renumiţi precum Max Lemberg şi Franz Josef von Thun au văzut aceste spirite, care avea trupuri vizibile şi tangibile, şi se pare că acestea erau, fie spirite elementale, fie ceea ce se pare mai adevărat, homunculi.

Zombie

Dintre toate fenomenele de magie neagră, cel mai straniu este, cu siguranţă, cel numit zombi.

Zombie, în creolă, *Vino-Vino*, este nu numai o

emanaţie ireală a lumii de dincolo, că şi un defunct pe care un vrăjitor l-a scos din mormânt pentru a-i da, printr-o putere magică, aparenţa de viaţă, pentru a face din el un cadavru ambulant, un automat din carne salvată de la putrefacţie, un mort viu.

Denumirea completă a acestor fiinţe este Zomfore – *Grădină*, fiindcă, dacă este să dăm *crezare* tradiţiei, vrăjitorii haitieni se foloseau de aceşti zombi pentru a-i obliga să facă muncile grele ale câmpului sau să supravegheze grădinile pierdute în văile mohorâte.

Chiar şi hai tienii cei mai evoluaţi cred în zombi.

O dovedeşte omul care îi spune lui William Sea brooch:

O superstiţie? Nici vorbă! Poi să vă asigur că nu e vorba de o superstiţie.

Din nefericire, aceste lucruri există. Există într-o asemenea măsură, că voi albii nici nu vă puteţi închipui deşi aveţi mereu sub ochi probele acestui fapt

— De ce ţăranii cei mai săraci îngroapă morţii în morminte solide de piatră?

— De ce îi înmormântează cel mai adesea în propriile lor grădini în faţa porţii?

— De ce credeţi că sunt atâtea morminte săpate de-a lungul unui drum, pe unde trec mulţi oameni?

Pentru a asigura o protecţie a bieţilor morţi… Mâine dimineaţă vă voi conduce la mormântull fratelui meu care a fost omorât precum ştiţi.

Se găseşte acolo pe deal, aproape de drumul

pe unde trece toată lumea, ca să ajungă la Marele-Izvor şi se vede bine de aici.

Patru nopţi la rând, prietenul meu Osman şi cu mine am vegheat, înarmaţi cu puşti, fiindcă fratele meu avea duşmani până când am fost siguri că trupul său a început să se descompună.

— Nu, prietene, nu vorbiţi de superstipe! Chiar în clipa aceasta, la lumina lunii, zombi lucrează pe această insulă, la mai puţin de două ore de casa mea.

Noi îi cunoaştem, dar nu îndrăznim să spunem nimic, devreme ce morţi noştri sunt lăsaţi în pace.

Mâine seară, dacă vreţi, vă voi duce să vedeţi morţi care lucrează pe ogoarele cu sfeclă de zahăr.

Chiar şi aproape de oraşele mari se găsesc zombi.

Aţi auzit probabil de cei care au fost angajaţi de Hasco…

Să precizăm că zombii nu trebuie să mănânce nici carne nici sare.

Ca să obţină puterea de a crea zombi, vrăjitorii încheie un pact cu spirite de origine congoleză, numite *„bakan*.

Acest pact prevede, printre alte practici, executarea de fiinţe omeneşti în scop de antropofagie.

Aceşti *haka* intervin atunci pe lângă *Baronul-Sâmbătă*.

Astfel, *hungan* (vrăjitorul) se crede autorizat să dezgroape morţi recent înmormântaţi şi să-i transforme în zombi.

Trebuie ca-n toiul nopţii, – ne spune C.H. Dewisme el să călărească un cal de-a-ndărătelea, să se apropie de casa celui sau celei pe care vrea să-l supună.

Printr-o crăpătură a uşii, el soarbe sufletul victimei sale pe care-l suflă apoi intrr-o sticlă pe care o închide repede.

Individul vrăjit cade bolnav şi moare.

După înmormântare, hungan se duce, tot în timpul nopţii, la cimitir, şi acolo începe să ceară Baronului-Sămbătă, zeul morţii, permisiunea de a deschide mormântul.

Baronul se materializează sub forma unui om îmbrăcat în negrucu o barbă albă lungă.

În schimbul făgăduielii unor daruri, ei dă permisiunea hungan-ului

Atunci acesta aruncă frunze de acacia spiritului spunându-i:

— „Dormi uşorf Baroane – Sâmbătă!”

Apoi, mai spune:

— „Mortoo Tombo Miyi (Veniţi la mine, morţi din morminte/

Atunci, groapa se deschide, şi cadavrul bine legat este adus la vrăjitor, care mai înainte, a avut grijă să-l treacă pe defunct prin faţa propriei sale case pentru ca să n-o mai recunoască niciodată.

Ajuns acasăf magicianul pune sticla cu sufletul sub nasul mortului care se însufleţeşte imediat îi dă atunci să bea un drog special.

De acum încolo, bietul corp fără suflet va fi sclavul vrăjitorului, de care va asculta fără cea mai mică pornire de revoltă.

Adesea mortul este trezit chiar în cimitir, în

acest caz zombi merge fa vrăjitor care îi dirijează cu un bici special; un exemplar autentic de bici există la Muzeulde Etnografie din Port-au-Prince, unde poate fi examinat.

Aşadar fenomenul zombi este cu adevărat indigest, un condensat de necromanţie, vrăjitorie, vampirism şi de monomanie.

Într-atât încât, pentru a evita ca fiinţele lor dragi, odată moarte, să devină zombi, mulţi haitieni le taie capetele.

Există obiceiul de a distinge trei categorii de zombi: *zombi astral zombi savană şi zombi cadavru*.

Zombi astral este numit astfel deoarece în el ar supravieţui numai un element al sufletului, în întregime devotat vrăjitorului, care punând stăpânire pe el, l-ar fi transformat în om fără voinţă.

Zombi cadavru este pur şi simplu o fiinţă din carne şi sânge care este pusă la lucru ca o vită de povară.

Zombi savană, el este un fost zombi care a revenit mai mult sau mai puţin fa starea de om viu.

Este sigur faptul că zombi sunt fiinţe omeneşti cărora un vrăjitor (jboco" sau „vâreo/ac) le-a dat să înghită un amestec de otrăvuri susceptibil mai întâi să provoace o moarte aparentă (*încetinirea ritmului cardiac*}, în acest caz, vrăjitorul şi asistenţii lui nu au decât să aştepte înhumarea şi plecarea familiei pentru a dezgropa corpul şi a-i aduce la o viaţă vegetativă cu ajutorul unor otrăvuri violente, care distrug în

mare parte, în mod ireversibil, anumite părţi esenţiale ale sistemului nervos central.

LOCUITORII NON-UMANI

Este cât se poate de evident că o bună parte din împrejurările terestre ale naturii, dintre cefe care ne afectează cel mai mult, nu au fost create exciusiv pentru confortul nostru şi nici chiar pentru avantajul nostru.

Dar nu s-a putut evita faptul ca rasa umană, cel puţin la începuturile sale, să-şi închipuie că această lume şi tot ce se află în ea exista doar pentru utilizarea şi beneficul oamenilor, dar la acest moment ar trebui să trecem peste această iluzie infantila şi să ne dăm seama de poziţia noastră corectă şi de datoriile pe care le avem.

Dar cei mai mulţi dintre oameni nu şi-au dat seama încă de aceste fapte, ceea ce se observă în viaţa noastră de zi cu zi – cel mai evident se vede în cruzimea fără margini pe care oamenii o arată faţă de animale, iar scuza lor este că fac toate aceste lucruri în numele sportului.

Cea mai mare parte dintre aceşti oameni se cred probabil foarte civilizaţi.

Cei care sunt interesaţi de ocultism ştiu că viaţa este sacră, iar fără compasiune universală nu se poate vorbi de un progres real.

Numai cel care ajunge să cunoască în profunzime ştiinţele oculte va putea descoperi cât de complexă este cu adevărat evoluţia.

Numai el îşi va da seama de faptul că oamenii ocupă un loc foarte mic, aproape neînsemnat, în tot ceea ce înseamnă natură.

Treptat, e! va realiza că pământul şi aerul

reprezintă suportul multor forme de viaţă, pe care nu le putem vedea cu ochiul liber, dar care sunt observate cu ajutorul unor mijloace tehnice (ca de *exemplu microscopul*).

De aici putem trage concluzia că şi planurile superioare, legate de pământul nostru, au o populaţie la fel de densă, de a cărei existenţă noi nu ştim.

Pe măsură ce cunoaşterea noastră creşte, devenim din ce în ce mai siguri de faptul că, într-un fel sau altul, fiecare posibilitate de evoluţie a fost exprimata cât mai mult posibil.

Ori de câte ori ni se pare că natura nu foloseşte o anumită forţă sau oportunitate, nu putem acuza lucrarea universală, et noi suntem cei care nu întrevedem adevăratul scop al naturii.

Pentru prezentarea locuitorilor non-umani ai pianului astral, este mai bine dacă lăsăm ia o parte acele forme timpurii ale vieţii universale, care evoluează într-un mod pe care nu îl putem înţelege foarte uşor, prin dezvoltarea şi transformarea succesivă a atomilor, moleculelor şi celulelor.

Dacă am începe clasificarea de la regatele elementare inferioare, va trebui să grupăm în această categorie un număr imens de locuitori ai planului astral, despre care am putea vorbi doar foarte puţin, pentru că dacă am intra în detalii, acest mic manual ar lua proporţiile unei enciclopedii.

Cel mai bun mod de a clasifica entităţile non-umane este împărţirea lor în patru categorii, dar în acest caz categoria nu este, ca în subcapitolul

anterior, doar o mică subdiviziune, fiind constituită dintr-un regat al naturii, cel puţin fa fel de mare ca regatul animal sau cel vegetal.

Unele dintre aceste clase sunt inferioare umanităţii, unele, simt egale cu nor, în vreme ce altele se ridică mult deasupra noastră în bunătate şi putere.

Unele aparţin schemei noastre de evoluţie – adică, au fost sau vor fi oameni ca şi noi, iar altele evoluează în feluri proprii, diferite de ale noastre.

În încercarea de a fi cât mai clari şi complet posibili expliciţi, înainte de a discuta despre aceasta categorie, este necesar să menţionez că există două puncte delicate ale subiectului.

În primul rând, nu voi face nicio referinţă legată de apariţiile ocazionale ale înalţilor adepţi din alte planete ale sistemului solar, sau de vizitele unor fiinţe chiar superioare, aflate la distanţe mai mari.

Consider că astfel de lucruri nu pot fi discutate într-o lucrare adresată publicului larg.

Mai mult, nici nu cred că astfel de fiinţe ar vrea să se manifeste pe un plan atât de coborât ca cel astral, deşi acest lucru ar fi teoretic posibil.

Dar dacă, din diverse motive, ei vor vrea să facă acest lucru, trupul potrivit pentru acest plan ar fi creat temporar, din materia astrală ce se găseşte pe această planetă, la fel ca în cazul spiritelor *Nirmanakaya*.

În al doilea rând, pe lângă cele patru categorii, în care vom împărţi această clasă de entităţi, mai există două mari evoluţii, care în prezent împart această planetă cu oameni.

Dar este interzis să vorbim despre aceste fiinţe la acest moment, pentru că ei nu trebuie să ştie de existenţa omului, la fel cum oamenii nu trebuie să ştie de existenţa lor.

Dacă vom intra vreodată în legătură cu ei, va fi doar pe planul fizic, pentru că este foarte puţin probabil ca ei să ajungă în planul astral, acest lucru fiind posibil numai printr-un accident ce trebuie să aibă loc în timpul ritualului magic, pe care numai un număr redus de vrăjitori ştiu să îl înfăptuiască.

Dar acest accident a avut loc cel puţin o dată şi s-ar putea produce din nou, astfel încât ei ar trebui să aibă un loc în lista noastră.

Esenţa elementară, legată de propria noastră evoluţie.

Pentru că numele de „esenţă” a fost dat de mai mulţi autori diferitelor condiţii ale omului de după moarte, el a ajuns să desemneze orice spirit non-uman, de la cele divine, la toate varietăţile spiritelor naturii, până la esenţa lipsită de formă care se găseşte în regatele care se află dincolo de partea minerală, astfel încât, în final, cel *care* citeşte mai multe astfel de cărţi, va fi complet nelămurit în privinţa utilizării acestui termen, în această carte, esenţa elementară este doar numele dat în timpul anumitor stadii ale *esenţei*

monadice, care la rândul ei trebuie acceptată ca fiind emanaţie a Forţei sau Spiritului Divin, care ajunge în materie.

Înainte de producerea acestei emanaţii şi înainte ca ea să formeze trupul cauzal al omului, ea a trecut prin şase faze inferioare de evoluţie, pe care le-a însufleţit.

Acestea sunt regatele animal, vegetal şi mineral, la care se adaugă alte trei regate elementare.

Atunci când trece prin aceste etape, ea a fost numita monada animală, vegetală sau minerală – dar acest termen este oarecum confuz, pentru că înainte de a ajunge la oricare dintre aceste regate, emanaţia se transformă în mai multe monade, nu în una singură.

Dar această denumire este acceptată pentru a se transmite ideea că, deşi diferenţierea în esenţa monadică a avut loc de mult, nu s-a ajuns încă la stadiul de individualizare.

Când esenţa monadică energizează cele trei mari regate elementare, care preced regatul mineral, emanaţia poartă numele de *„esenţă elementară”*.

Însă înainte de a înţelege natura şi maniera sa de manifestare, trebuie să realizăm metoda prin care spiritul se dezvăluie, în drumul său spre materie.

Notă:

Atunci când un spirit care locuieşte pe un plan (nu contează ce plan, să-l numim de exemplu Planul nr. 1) *vrea să* coboare pe planul de sub el (să spunem că acesta ar fi Planul nr. 2), el trebuie

să se învăluiască în materia acelui plan – adică trebuie să se înconjoare de un văl din materia planului nr. 2.

În mod similar, când îşi continuă coborârea spre Pianul nr, 3., va trebui să se înconjoare de materia acelui plan şi vom avea un atom al cărui corp este alcătuit din materia Pianului nr. 3.

Forţa care îi dă energie – aşa-numitul său suflet – nu va fi la fel ca în Planul nr, 1, ci va fi acea forţă divină, la care se va adăuga vălul de materie din Planul nr. 2.

Când are loc o nouă coborâre, spre Planul nr. 4, atomul devine şi mai complex3 pentru că va avea atunci un corp de materie din Planul nr. 4, însufleţit de un spirit care a fost deja de două ori învăluit, de materia Planurilor 2 şi 3.

De vreme ce acest proces se repetă pentru fiecare subplan al fiecărui plan din sistemul solar, până când forţa originală va ajunge la nivelul nostru fizic, ea va fi atât de bine învăluită, încât oamenii cu greu o recunosc ca fiind un spirit.

Să presupunem că esenţa monadică a făcut acest proces de învăluire până la un nivel atomic, al planului mental, iar în loc să coboare prin diferitele subdiviziuni ale acelui plan, ea ajunge direct la planul astral, însufleţind sau adunând în

jurul său un corp de materie atomică.

O astfel de combinaţie ar fi esenţa elementară a planului astral, aparţinând celui de-al treilea mare regat al existenţei – cel care urmează imediat după tărâmul mineral.

De-a lungul celor 2401 diferenţieri ale planului astral, acesta are mai multe combinaţii diferite ale materiei subdiviziunilor sale.

Dar acestea sunt numai temporare, iar întregul rămâne un singur regat, ale cărei caracteristică este esenţa monadică, implicată în nivelul atomic al planului mental, dar care se manifestă cu ajutorul materiei atomice a planului astral

Cele două tărâmuri esenţiale mai înalte există şi funcţionează pe nivelurile ce! mai înalt şi, respectiv, cel mai coborât al planului mental, dar nu vom vorbi despre ele fa acest moment

Pentru a vorbi despre un element în legătură cu grupu! pe care îl analizăm acum este puţin confuz, pentru că nu prea există aşa ceva.

Ceea ce găsim este o cantitate vastă de esenţă elementară, *foarte* sensibilă la orice gând uman, răspunzând delicat, într-o fracţiune de secundă, la o vibraţie declanşată în mod inconştient de dorinţa sau voinţa umană.

Dar atunci când această influenţă este modelată într-o forţă vie

— Ceva ce poate fi descris drept elementar ea încetează să mai facă parte din categoria despre care discutăm, devenind membră a clasei artificiale.

Chiar şi atunci, existenţa sa separată este insesizabilă, iar după ce impulsul său a fost eliberat, influenţa se va scufunda înapoi în masa nediferenţiată a subdiviziunii speciale a esenţei elementare din care a provenit.

Ar trebui să facem o muncă colosală dacă am vrea să catalogăm aceste subdiviziuni.

Chiar dacă aş încerca să dau doar o listă a lor, ea nu ar fi de folos decât celor cu adevărat interesaţi, care ar putea face unele comparaţii şi analize.

Am putea totuşi trasa unele linii generale ale clasificării, care ar

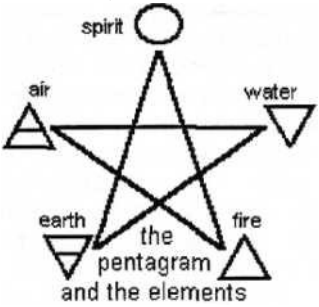

putea interesa mai multe persoane.

Avem în primul rând o diviziune largă, care a dat numele elementelor esenţiale

— Clasificarea după tipul materiei în care locuiesc.

Aici se arată caracterul cu şapte laturi al evoluţiei noastre, pentru că există şapte astfel de

grupuri principale, legate de cele

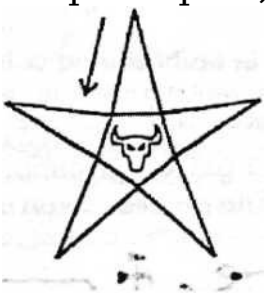

şapte stări ale materiei fizice – de *pământ*, *apă*, *aer şi foc* sau pentru a da o interpretare modernă acestor simboluri medievale – stările solidă, lichidă şi gazoasă şi a celor patru condiţii eterice.

Ne-am obişnuit să ne fie milă sau să dispreţuim ignoranţa alchimiştilor din Evul Mediu, pentru că au numit *elemente* nişte substanţe despre care chimiştii din zilele noastre au descoperit că sunt compuşi.

Dar suntem nedrepţi dacă îi considerăm astfef, pentru că informaţiile lor legate de acest domeniu au fost mai largi, nu mai restrânse, decât cele pe care le deţinem noi în prezent.

Se poate că nu au catalogat optzeci din cele nouăzeci de elemente pe care le cunoaştem noi astăzi, dar nu le-au numit în mod corespunzător, deoarece studiile *lor* oculte le-au arătat că nu există decât un singur element în adevăratul sens al cuvântului.

Toate formele materiei nu reprezintă decât modificări ale acestui element, iar acest adevăr începe să fie bănuit chiar şi de tatii dintre cei mai mari ckimişti contemporani

Este o certitudine faptul că, în acest caz,

analizele străbunilor noştri, pe care noi azi îi dispreţuimf au fost mult mai profunde decât ale noastre.

Ei au înţeles şi au putut observa eterul, pe care ştiinţa modernă îl presupune doar ca o necesitate pentru teoriile sale.

Ei erau confie Rţi de faptul că eterul este alcătuit din patru, stări total diferite, aflate deasupra celei gazoase – un fapt ce nu a fost încă redescoperit.

Ei ştiau că toate obiectele fizice sunt alcătuite din materie în una dintre aceste şapte stări şi că în alcătuirea oricărui corp organic intră toate cele şapte stări, într-o măsură mai mică sau mai mare.

De aici vin toate concluziile lor despre „elementele* de foc sau de apă, care nouă astăzi ni se par atât de grosolane.

Este evident că ei au folosit termenul de „element” ca sinonim pentru „parte constitutivă”, fără să se refere la o substanţă care nu mai poate fi redusă.

Ei mai ştiau şi că fiecare dintre aceste categorii de materie poate fi o bază de manifestare pentru o clasă mai mare, de esenţă monadică, în curs de evoluţie.

De aceea au numit-o „esenţa element.

Cea ce trebuie să încercăm să înţelegem este că în fiecare particulă de materie solidă, atât timp cât rămâne în acea condiţie, se găseşte un element de pământ – adică o anumită cantitate a esenţei elementare vii.

În acelaşi fel, în fiecare particulă de materie din lichide, gaze sau stâri eterice, se găsesc apa,

aerul şit respectiv, focuf.

Se poate observa că această clasificare largă a celui de-al treilea regat elementar este una orizontală, adică structura claselor componenete are o formă de scară, fiecare dintre ele fiind mai puţin materială decât cea de sub ea.

Trecerea se face aproape imperceptibil.

Este uşor de înţeles cum fiecare dintre aceste categorii poate fi din nou împărţită în alte şapte clase, pentru că substanţele solide, lichide şi gazoase au densităţi foarte diferite.

Dar există şi ceea ce poate fi numit o diviziune perpendiculară, care este puţin mai greu de înţeles, mai ales că ocultiştii sunt mereu

rezervaţi în a da o explicaţie completă a acestui subiect.

Poate cel mai clar mod de a spune ceea ce se ştie în acest sens este de a afirma că în fiecare dintre clasele şi subclasele orizontale se găsesc şapte tipuri de materii diferite; distincţia dintre ele nu mai apare în privinţa materialităţii, ci în ceea ce priveşte caracterul şi afinităţile lor.

Fiecare dintre aceste tipuri acţionează asupra celorlalte în aşa fel încât, deşi este imposibil ca ele să-şi schimbe esenţa între ele, în fiecare se vor

găsi şapte subtipuri, diferenţiate prin culoarea dată trăsăturii caracteristice de influenţa cea mai puternică.

Diviziunea perpendiculară este foarte diferită de cea orizontală, pentru că este mult mai profundă şi mai fundamentală.

Evoluţia regatului elementar obligă substanţele să treacă foarte încet prin diferitele clase şi subclase orizontale, succesiv, aparţinând tuturor acestora, pe rând, dar nu acelaşi lucru se întâmplă şi cu tipurile sau subtipurile care rămân neschimbate de-a lungul întregului parcurs.

Ceea ce nu trebuie să uităm este că evoluţia elementară are loc în ceea ce este şi numim curba inferioara a arcului.

Prin aceasta trebuie să înţelegem că progresează spre implementarea completă în materie, aşa cum vedem şi în regatul mineral, iar nu departe de ea, aşa cum observăm în cazul altor evoluţii.

Astfel, pentru progresul său, ea trebuie să coboare în materie şi nu să se ridice spre planuri superioare.

Acest fapt face ca uneori noi să o vedem invers» până când vom observa poziţia sa corectă.

Dacă ucenicul nu înţelege foarte clar toate acestea, el va fi mereu confuz.

În cruda acestor subdiviziuni complexe, toate varietăţile acestei esenţe vii şi ciudate au anumite proprietăţi comune.

Dar chiar şi acestea sunt atât de diferite de cele cu care suntem obişnuiţi în planul fizic, încât este foarte greu să le explicăm celor care nu le pot

vedea în acţiune.

Să presupunem că atunci când orice parte a acestei esenţe este, pentru câteva momente, total neafectată de vreo influenţă exterioară [*condiţie care se realizează destul de greu*), ea nu va avea niciun fel de formă proprie, deşi mişcarea sa este rapidă şi fără încetare.

Dar la cel mai mic deranjament, declanşat de un curent minor, ea va străluci într-o stare de confuzie neliniştitoare, schimbându-şi mereu forma.

Aceste forme care dispar, deşi sunt cele ale unor creaturii vii de orice fel, umane sau nu, nu exprimă existenţa unor entităţi separate în acea esenţă mai mult decât o fac valurile schimbătoare care iau naştere pe un lac ce mai înainte fusese foarte lin, declanşate de o rafală de vânt.

Ele par a fi doar nişte reflexii din depozitul vast al planului astral, dar de cele mai multe ori au o anumită apropiere de caracterul gândurilor care le determină existenţa, deşi ele apar mereu distorsionate, expunând un aspect terifiant sau neplăcut ai lor.

În mod normal, ne întrebăm ce inteligenţă este exercitată în selectarea unei anumite forme sau a distorsiunii sale.

Nu avem de-a face cu un element artificial mai puternic şi care a trăit mai mult t creat de un gând puternic, foarte bine definit.

Ne confruntăm? n schimb cu un flux de semiconştiinţă, gânduri involuntare care trec prin creierul nostru fără să vrem.

Prin urmare, inteligenţa nu provine din

mintea gânditorului.

Nu trebuie să credităm esenţa elementară în sine, ce aparţine unui regat dincolo de individualizare, mai încolo de partea minerală, având un fel de trezire a calităţii mentale.

Cu toate acestea, se pare că are o adaptabilitate minunată, care pare a se apropia mult de ea.

Tocmai această calitate a făcut-o să primească denumirea de *„creatură semiinteligentă a luminii astrale”*.

Vom găsi mai multe dovezi în acest sens atunci când vom vorbi despre clasa artificială.

Atunci când citim despre elemente bune sau rele, ele sunt fie entităţi artificiale, fie unul dintre multele spirite ale naturii, pentru că adevăratele elemente ale regatelor nu pot fi împărţite în bune şi rele.

Există totuşi o anumită tendinţă a lor, care face ca toate subdiviziunile lor să acţioneze mai mult în mod ostil, decât în mod prietenos, faţă de om.

Orice neofit ştie acest lucru, pentru că de cele mai multe ori prima lui impresie despre planul astral este dată de prezenţa în jurul său a mai multor spectre ostile, care se îndreaptă spre el ameninţător.

Dar dacă sunt înfruntate cu mult curaj, ele se retrag fără a face niciun rău.

Tocmai de aici vine aspectul distorsionat şi neplăcut despre care vorbeam.

Scriitorii medievali *aveau* dreptate când spuneau că omul trebuie să îşi mulţumească lui

însuşi pentru propria existenţă.

În epoca de aur de dinainte de prezentul josnic, oamenii erau mai puţini egoişti şi mai spirituali.

Atunci *„Elementele”* erau prietenoase.

Ele nu mai sunt aşa în prezent datorită indiferenţei omului faţă de alte fiinţe vii.

Din minunata delicateţe cu care esenţa răspunde la cele mai subtile acţiuni ale minţii şi dorinţelor noastre, este clar că acest

Regat Elementar, ca întreg, este ceea ce mentalitatea colectivă îl face să fie.

Dacă ne gândim cât de puţin înălţătoare sunt acţiunile gândului colectiv la acest moment, nu este de mirare că acum culegem ceea ce am semănat.

Această esenţă, care nu are putere de percepţie, pentru că primeşte şi reflectă orbeşte ceea ce este proiectat pe ea, ar trebui să arate caracteristici neprietenoase.

Fără îndoială că în rasele următoare, când omenirea va trece la un nivel superior, *regatele elementare* vor fi influenţate de gândurile schimbate, care le afectează în mod continuu.

Atunci ele nu vor mai fi ostile, ci vor fi docile şi ajutătoare, la fel cum ni se spune că va fi şi regnul animal.

Orice s-a întâmplat în trecut, este clar că putem privi la viitor ca o posibilă *„epocă de aur”*.

Dacă vom putea ajunge la un moment în care cei mai mulţi oameni să fie nobili şi altruişti, este evident că forţele naturii vor coopera de bunăvoie cu ei.

Pentru că putem influenţa *regatele elementare*, înseamnă că avem o responsabilitate faţă de acestea, prin modul în care vom folosi acea influenţă.

Într-adevăr, dacă luăm în considerare condiţiile în care există, este evident că efectele produse asupra lor de gândurile şi dorinţefe tuturor creaturilor inteligente care locuiesc în aceeaşi lume cu ele, trebuie să fi fost luate în calcul în planul sistemului nostru, ca factor în evoluţia lor.

În ciuda învăţăturilor tuturor marilor religii, cei mai mulţi dintre oameni încă nu îşi iau în serios responsabilitatea din planul gândurilor.

Dacă un om se poate lăuda cu faptul că acţiunile şi cuvintele lui au fost inofensive pentru cei din jurul lui, el crede că şi-a făcut datoria.

Dar el a exercitat, de-a lungul anilor, o influentă îngustă şi degradantă asupra minţilor semenilor lui, şi a umplut spaţiul înconjurător cu creaturile neiubitoare ale minţii lui josnice.

Un aspect chiar şi mai serios al acestei probleme va fi dezbătut atunci când vom vorbi despre elementele artificiale.

În ceea ce priveşte esenţa, este suficient să menţionăm că noi avem puterea de a accelera sau de a întârzia evoluţia sa, după cum o folosim, conştient sau nu.

Nu are rost să încerc să explic diferitele utilizări ale forţelor moştenite în diferitele varietăţi ale acestei forţe elementare.

Ele pot fi folosite numai de o persoană care a fost pregătită în acest sens.

Cele mai multe dintre ceremoniile magice depind doar de manipularea lor, fie direct – prin voinţa magicianului sau printr-o entitate astrală evocată de el pentru aceasta.

Toate fenomenele fizice din timpul şedinţelor

de spiritism sunt produse astfel.

Aceleaşi forte acţionează şi în cazul aruncării de pietre sau a sunării clopotelor din casele bântuite.

Astfel de rezultate sunt produse fie de eforturile unor entităţi umane legate încă de pământ, care vor să atragă atenţia asupra lor, sau de glumele unor spirite ale naturii mai puţin importante» aparţinând celei de-a treia clase.

Elementul nu este niciodată autorul principal al acestor acţiuni. El este numai o forţă latentă, care are nevoie de o putere externă pentru a fi mişcat

Deşi toate categoriile esenţei au puterea de a reflecta imagini astrale, aşa cum am descris mai sus, există varietăţi care primesc anumite influenţe mult mai repede decât altele – care au forme proprii, în care se transformă atunci când sunt deranjate.

Astfel de forme au tendinţa de a fi puţin mai sesizabile decât de obicei.

Înainte de a încheia discuţia despre acest subiect, cred că este nimerit să-i avertizez pe ucenici în legătură cu confuzia în care cad adesea, pentru că nu reuşesc să deosebească *esenţa elementară* de *esenţa monadică*, care se manifestă în regatul mineral.

Esenţa monadică, la un anumit stadiu al evoluţiei sale spre umanitate, se manifestă prin regatul elementar, iar într-o etapă ulterioară se manifestă prin regatul mineral

Doar două corpuri de esenţa monadică, la aceste stadii diferite, se manifestă în acelaşi timp,

iar una dintre aceste manifestări (Elementul Pământ) ocupă acelaşi spaţiu şi locuieşte într-un altul (să *spunem că ar fi o piatră*), însă nu intervine în evoluţia unuia sau altuia, şi nici nu presupune vreo legătură între trupurile esenţei monadice care se află în amândouă.

Corpurile astrale ale animalelor.

Această clasă este foarte mare, dar nu ocupă o poziţie foarte importantă în planul astral, pentru că membrii săi stau acolo doar pentru o perioadă scurtă de timp.

Cele mai multe dintre animale nu au ajuns încă la o individualizare permanentă.

Când unul dintre ei moare, esenţa monadică care s-a manifestat prin el va reveni la stratul din care a plecat, purtând cu sine avansul şi experienţa dobândite în timpul vieţii.

Dar nu va putea face acest lucru imediat, pentru că trupul astral al animalelor se rearanjează la fel ca şi cel al oamenilor.

Animalul are o existenţă în planul astral, a cărei lungime, deşi nu este niciodată foarte mare, variază în funcţie de gradul de inteligenţă la care a ajuns.

De cele mai multe ori pare a avea doar o conştiinţă visătoare, dar de fiecare dată apare ca fiind foarte fericit.

Puţinele animale domestice care au ajuns la un grad ridicat de individualitate şi care nu se vor mai renaşte în această lume tot ca animale, au o viaţă mai lungă în planul astral, decât au tovarăşele lor mai puţin avansate.

La sfârşitul acestei perioade, ele se vor

afunda treptat într-o condiţie subiectivă, care se poate să dureze destul de mult timp, fiind reciclate.

O subdiviziune interesantă a acestei clase este alcătuită din trupurile asirale ale maimuţelor antropoide, care au fost deja individualizate şi care sunt pregătite să ia o formă umană în următoarea încarnare.

Niciodată însă maimuţa nu a fost om.

Diferite spirite ale naturii.

Subdiviziunile acestei clase sunt atât de multe şi atât de variate, încât îmi este imposibil să vorbesc despre toate în cadrul acestui mic manual.

Dar ele au în comun anumite caracteristici, pe care voi încerca să le prezint în continuare.

Mai întâi de toate, trebuie să înţelegem că acum vorbim despre entităţi total diferite de cele despre care am discutat până acum.

Am putea spune că esenţa elementară şi

corpurile astrale ale animatelor sunt non-umane, totuşi esenţa monadică care le

însufleţeşte, evoluează şi ajunge *la* un nivel în care se poate manifesta printr-o viitoare umanitate, comparabilă cu a noastră.

Dacă am putea privi înapoi, prin momentele nenumărate ale evoluţiei noastre din ciclurile precedente ale lumii, am descoperi că ceea ce acum reprezintă trupul nostru, a trecut pe acelaşi drum şi prin stadii similare.

Dar nu acelaşi lucru s-a petrecut şi cu domeniu vast al spiritelor naturii.

Ei nu au fost şi nu vor fi niciodată membri ai unei umanităţi similare cu a noastră.

Linia lor de evoluţie este complet diferită, iar singura lor legătură cu noi este că ocupăm, temporar, aceeaşi planetă.

Pentru că suntem vecini, trebuie să ne purtăm frumos unii cu alţii atunci când ne întâlnim, dar evoluţiile noastre sunt atât de diferite, încât nu putem face mare lucru unii pentru alţii.

Mulţi scriitori au considerat aceste spirite ca făcând parte dintre cele elementare.

Într-adevăr, ele sunt părţi elementare ale unei evoluţii superioare.

Deşi sunt mult mai dezvoltaţi decât esenţa noastră elementară, ei au unele caracteristici în comun cu aceasta.

De exemplu, şi această categorie este împărţita în şapte mari clase, locuind tot în cele şapte stări ale materiei despre care am spus că sunt atinse de varietăţi *ale* esenţei.

Astfel pentru a înţelege mai uşor, ele sunt Spirite ale Pământului, ale Apei ale Aerului şi ale

Focului (sau Eterului) – entităţi astrale inteligente* care locuiesc şi acţionează în fiecare dintre aceste planurii, subplanuri şi domenii.

Esenţa cunoaşterii Ştiinţei Oculte obligă novicii şi adepţii să nu confunde Spiritele şi Geniile Elementelor Astrale ale Focului, Pământului, Aerului şi Apei cu spiritele şi elementele planetare ale focului, pământului, aerului şi apei.

Se pune întrebarea:

— Cum de este posibil, pentru orice fel de creatură, să locuiască intro substanţă solidă, aşa cum ar fi o piatră sau scoarţa pământului?

Găsim răspunsul numai dacă ne gândim că spiritele naturii sunt alcătuite din materie astrală, astfel că pot intra cu uşurinţă în substanţa rocii, iar materia fizică, în stare solidă devine elementul lor natural – cu care sunt obişnuite şi în care se simt ca acasă.

Acefoşi lucru se petrece şi cu spiritele care locuiesc în apa, aer sau eter.

În literatura medievală, această categorie de spirite ale pământului sunt adesea numite gnomi, cele ale aerului sunt silfi, iar spiritele eterului sunt salamandre.

În vorbirea populară sunt cunoscute sub mai multe denumiri – zâne, spiriduşi, elfi, troli, zmei, duhuri, arătari, strigoi, stafii, etc. unele dintre aceste nume fiind date doar unei varietăţi, în vreme ce altele se aplică pentru toate categoriile.

Formele lor sunt multe şi variate, dar de cele mai multe ori au forme umane şi sunt de mărimi mai reduse.

Ca toţi locuitorii planului astral, ei pot apărea ori de câte ori doresc, dar este o certitudine că au forme proprii sau am putea spune că au forme preferate, pe care le poartă ori de câte orî nu au vreun motiv întemeiat pentru a purta o alta.

În condiţii normale, ele nu sunt vizibile pentru vederea fizică – adică nu pot fi observate cu ochiul liber dar au puterea de a ajunge astfel, prin materializare, dacă vor să fie văzute.

Există foarte multe subdiviziuni sau rase ale lor, iar membrii lor diferă în inteligenţă şi poziţie, la fel ca şi oamenii.

Cele mai multe spirite preferă să evite cu totul fiinţele umane.

Obiceiurile şi mirosurile noastre nu sunt foarte agreate de ele, iar curentele astrale declanşate de mişcarea continua a noastră nu le sunt pe plac.

Se cunosc întâmplări în care unele spirite ale naturii s-au împrietenit cu oamenii, pe care i-au ajutat după cum au putut, aşa cum ni se spune în povestirile despre diferite duhuri sau zâne, (Pentru mai multe detalii puteţi consulta *Spirit Workers in the Home Circle – Spirite de pe lângă casă*, de Morell Theobald*)

Dar această atitudine prietenoasă este relativ rar întâlnită, iar atunci când intră în contact cu oamenii, ei arată fie indiferenţă sau dezgust, fie se amuză pe seama lor, făcând tot felul de farse.

Ca dovadă a acestei afirmaţii putem aminti de poveştile găsite în micile comunităţi din diferite sate mai izolate de la munte.

Cei care au participat la şedinţe de spiritism

îşi aduc aminte cred de astfel de situaţii, în care spirite care aparţin unei categorii inferioare a acestei clase au făcut diferite glume pe seama participanţilor.

În aceste acţiuni sunt ajutaţi de puterea pe care o au, de a vrăji pe cei care cedează în faţa influenţei lor, astfel încât victimele lor văd şi aud numai ceea ce spiritele vor, comportându-se asemenea unei persoane hipnotizate.

Dar duhurile naturii nu au puterea de a domina voinţa umană, exceptând anumite cazuri, în care oamenii se lasă înfricoşaţi sau se arată neputincioşi.

Aceste spirite nu pot face mai mult decât să ne înşele simţurile, cu toate că se pricep foarte bine la asta.

Există mai multe dovezi că ei pot să vrăjească mai multe persoane în acelaşi timp.

Magicienii indieni folosesc aceste duhuri în diverse acţiuni, cerându-le ajutorul în această privinţă.

Întreaga audienţă este fermecată şi este făcută să-şi închipuie că vede sau aude mai multe evenimente, care nu se întâmplă cu adevărat.

Putem considera că spiritele naturii sunt un fel de umanitate astrală, dar niciunul dintre ele – nici chiar cele superioare – nu au o individualitate care să se reîncarneze.

Astfel, se pare că una dintre privinţele în care linia lor de evoluţie diferă de a noastră este că îşi dezvoltă o parte mult mai mare din inteligenţa înainte de individualizarea permanentă.

Nu putem şti foarte multe lucruri despre

stadiile prin care trec sau prin care vor trebui să treacă.

Perioadele vieţii diferitelor subdiviziuni diferă foarte mult, unele fiind destul de scurte, iar altele cu mult mai lungi decât durata medie de viaţă a oamenilor.

Viaţa noastră diferă mult de o viaţă ca a lor, astfel încât ne este greu să înţelegem condiţiile acesteia. Viaţa (or pare a fi o existenţă simpla, veselă şi iresponsabilă, ca jocul vesel al unor copii inocenţi, în împrejurimi fizice foarte favorabile.

Deşi joaca adesea farsei foarte rar sunt răutăcioşi, în afara cazurilor în care sunt provocate de vreun deranjament nedorit.

De obicei nu au foarte mare încredere în oameni şi iau în nume de rău apariţiile oamenilor în planul astral, în faţa cărora vor lua forme neplăcute şi înspăimântătoare.

Dacă *persoana respectivă* nu se sperie, ele o vor accepta ca un rău necesar şi nu o vor mai băga în seamă, iar unele duhuri, după ceva vreme, s-ar putea arăta chiar prietenoase faţă de ea.

Unii membri ai diferitelor subdiviziuni ale acestor clase sunt mai puţini copilăroşi şi au mai multă demnitate decât cei despre care am vorbit.

Astfel de spirite demne vor fi considerate zei.

Ele vor apleca urechea la invocaţiile şi rugăciunile ce ar putea să le fie adresate, făcând în schimb diferite mici servicii. (*Zeii satelor sunt şi entităţi artificiale, despre care vom vorbi însă la momentul potrivit*)

Adeptul va şti cum să se folosească de serviciile spiritelor naturii atunci când va avea

nevoie de ele, dar un magician obişnuit poate apela la ajutorul lor numai printr-o invocaţie sau o evocaţie – adică fie atrăgându-le atenţia printr-un târg cu ei, fie încercând să stârnească influenţe care să le oblige într-un fel sau altul să-i dea ascultare.

Niciuna dintre aceste metode nu este foarte dorită, iar cea de-a doua este chiar foarte periculoasă, pentru că operatorul ridică o putere ostilă, ceea ce s-ar putea dovedi a fi fatală pentru el.

Nu mai este nevoie să spun că niciunul dintre ucenicii care studiază ocultismul sub îndrumarea unui Maestru calificat nu va încerca vreodată ceva de acest gen.

Spiritele Devas.

Cel mai înalt sistem de evoluţie legat de pământ, din câte se pare, este cel al fiinţelor pe care hinduşii le numesc spiritele Deva, care mai sunt cunoscute şi ca îngeri, Fii ai Lui Dumnezeu, etc.

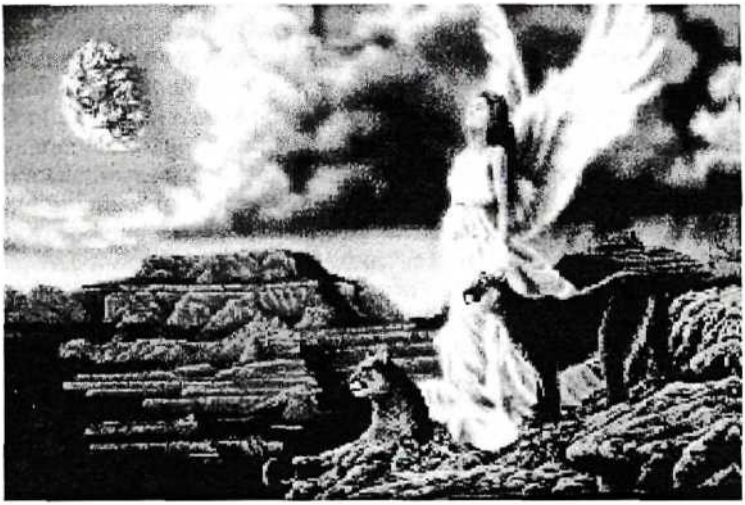

Am putea să vedem sistemul lor ca un regat care se află imediat deasupra umanităţii, la fel cum acesta din urmă se află deasupra regnului animal.

Diferenţa esenţială este că animalele nu pot să mai evolueze (*din câte ştim noi*] spre o etapă superioară, iar fiinţa umană, atunci când ajunge ia un anumit nivel înalt, descoperă că în faţa lui sunt mai multe căi de evoluţie şi dezvoltare, din care face parte şi evoluţia Deva.

Faţă de renunţarea sublimă a spiritelor Nirmanakaya, în cărţi se spune că acceptarea acestei linii de evoluţie este *„cedarea în faţa tentaţiei de a deveni un zeu”*.

Dar nu trebuie să credem că omul care alege această cale ar putea fi acuzat de ceva.

Drumul pe care îl alege nu este cel mai scurt, însă este cel mai nobil, iar dacă intuiţiile sale în dezvoltare îl împing spre acesta, atunci el se va descurca foarte bine.

Nu trebuie să uităm că în cazul ascensiunii spirituale, la fel ca şi în cea fizică, nu oricine poate suporta efortul cărării abrupte.

Sunt mulţi cei care nu pot alege decât calea uşoară.

Ca fraţi ai marilor învăţaţi, nu trebuie să îi dispreţuim pe cei care fac alte alegeri decât noi.

Oricât de siguri am putea părea acum, nu se ştie niciodată ce ne va aştepta în viitor, când va trebui să alegem din nou, după multe vreţi în care am aşteptat răbdători.

Chiar şi cei care *„cedează tentaţiei de a deveni zei”* au în faţa lor o cale destul de

glorioasă, aşa cum vom vedea în continuare.

Pentru a evita vreo neînţelegere, ar trebui să menţionăm că mai există un sens al acestei expresii, dar în acea formă anume nu ar putea fi vorba despre niciun fel de „*tentaţie*” pentru omul dezvoltat, şi este mult prea departe de subiectul acestei cărţi.

În literatura orientală, acest cuvânt – *Devas* este folosit frecvent, cu referire la orice fel de entitate non-umană, astfel încât include mari divinităţi pe de o parte, dar şi spirite ale naturii şi elemente artificiale, pe de altă parte.

Aici vom vorbi numai despre evoluţia grandioasă despre care discutam mai sus.

Deşi au legătură cu acest pământ, îngerii nu sunt limitaţi la acest loc, pentru că întregul lanţ prezent al celor şapte lumi ale noastre este pentru ei o singură lume, evoluţia lor derulându-se printr-un sistem grandios de şapte lanţuri.

Gazdele lor au fost alese îndeosebi din alte umanităţi ale sistemului solar, unele inferioare, altele superioare societăţii noastre.

Foarte puţini dintre semenii noştri au ajuns la nivelul la care este posibil să le fim tovarăşi.

Este o certitudine ca unele dintre numeroasele lor categorii nu au trecut în progresul lor prin nicio umanitate comparabilă cu a noastră.

În prezent nu putem înţelege foarte multe despre ei, dar este evident că ceea ce ar putea fi descris ca scopul evoluţiei lor este mult mai mare decât al nostru.

Astfel, în vreme ce obiectivul evoluţiei

noastre umane este de a ridica o parte din umanitate la un anumit grad de dezvoltare ocultă până la ajungerea celei de-a şapte runde, scopul evoluţiei angelice este ca rangul lor cel mai mare să ajungă la un nivel mult mai înalt în perioada respectivă.

Pentru ei, ca şi pentru noi, o cale mai abruptă, dar mai scurtă, pentru a ajunge la înălţimi sublime, este o încercare onestă.

Nu putem decât aprecia ceea ce aceste înălţimi superioare pot însemna în cazul lor.

În legătura cu pianul astral nu ne vom referi decât la partea inferioară a trupurilor lor măreţe.

Cele trei mari diviziuni inferioare (*începând de jos*) sunt cunoscute în general sub denumirile de Kamadevas, Rupadevas şi, respectiv, Arupadevas.

La fel cum trupul nostru obişnuit de aici – corp inferior – este cel fizic, la fel pentru un Kamadevasf acesta ar fi trupul astral.

Astfel el va ocupa aceeaşi poziţie în care s-ar afla un om care ajunge la planeta F.

El trăieşte în mod obişnuit într-un trup astral, dar poate urca în sfere mai înalte într-un vehicul mental, la fel cum noi utilizăm trupul astral.

Atunci când intră în trupul sau cauzal, el nu depune un efort mai mare decât depunem noi atunci când folosim un trup al minţii.

În mod analog, corpul obişnuit al unui Rupadeva este cel mental, pentru că trupul lui este în cel de-al patrulea nivel

inferior (niveluri rupă) din acel plan.

Arupadeva aparţine celor trei nivele superioare şi se apropie cel mai mult de trupul cauzal.

Dar spiritele Rupa şi Arupa se manifestă în planul astral la fel de rar, precum se materializează entităţile astrale în planul fizic, astfel încât nu trebuie să le acordăm prea multă atenţie.

În ceea ce priveşte diviziunea inferioară – Kamadeva ar fi o greşeală să credem că toate aceste spirite sunt superioare nouă, pentru că unele au ajuns în rândurile lor din umanităţi mai puţin avansate decât a noastră.

Media generală a lor este superioară faţă de a noastră, pentru că tot răul activ a fost alungat din rândurile lor.

Dar dispoziţia tor variază foarte mult, iar un om nobil, altruist şi cu o minte spirituală ar putea să fie superior în evoluţie faţă de unele dintre

aceste spirite.

Atenţia lor poate 11 captată prin anumite evocaţii magice, dar singura voinţă umană care ar putea să o domine pe a for este cea a unei clase superioare de adepţi.

Ca regulă, ei par a nu fi foarte conştienţi de existenţa noastră în p/anul fizic.

Uneori, unul dintre aceste spirite devine conştient de vreo dificultate umană, care îi stârneşte mila.

El va acorda un ajutor, la fel cum unii dintre noi ar încerca să ajute un animal aflat în dificultate.

Deasupra spiritelor Arupadeva mai există alte patru subdiviziuni mai mari.

Deasupra şi sub regatul angelic se află marile gazde ale Spiritelor Planetare, dar nu are sens să vorbim despre astfel de fiinţe grandioase în acest eseu privind planul astral.

Deşi nu am putea spune că aparţin exact uneia dintre clasele la care ne referim, cred că aici este ce! mai bun moment în care să menţionăm cele patru *Devaraja*, fiinţe minunate şi importante.

Dar în acest cuvânt, sintagma *ceva* nu trebuie înţeleasă în felul în care am folosit-o până acum, pentru că nu se află deasupra regatului Deva, ci deasupra celor patru Elemente – pământ, apă, aer şi foc – t cu spiritele naturale şi esenţele care locuiesc în ele, conduse de aceşti patru regi.

Nu putem spune clar care a fost evoluţia lor până la stadiul actual, dar se pare că nu a trecut printr-o fază corespunzătoare umanităţii noastre.

Sunt adesea descrişi ca regenţi ai Pământului, sau îngeri ai celor patru puncte cardinale.

Cărţile hinduse îi numesc Chatur Maharaja, cu denumiri ca *Dhritarashtra*, *Virudhaka*, *Virupaksha sau Vaishravana*.

Tot aici, gazdele lor elementare sunt denumite Gandharvas, Kumbhandas, Nagas şi, respectiv, Yakshas, fiecăreia corespunzându-i estul, sudul, vest şi nord, iar culorile lor simbolice sunt alb, albastru, roşu şi auriu.

În Doctrina Secretă ei apar ca „globuri cu aripi şi roţi de foc”.

În Biblia Creştină, Ezekiel încearcă să le descrie şi foloseşte cuvinte similare* Referinţe legate de aceste spirite pot fi găsite în simbologia fiecărei religii

Din cele mai vechi timpuri, ele au fost considerate protectoare ale umanităţii.

Ei sunt agenţii karmei omului în timpul vieţii fui pe pământ şi de aceea pot juca un rol important în destinul omului.

Zeităţile karmice ale Universului (ceea ce în Doctrina Secretă poartă numele de Lipika) cântăresc faptele fiecărei persoane, atunci când are loc separarea finală a principiilor sale, la sfârşitul vieţii astrale.

Ei îi vor da un *tipar al unui* dublu eteric, portivrt karmei sale, pentru următoarea naştere a omului.

Devora/a sunt cei care T pentru că au în stăpânire Elementele – din care va fi alcătuit dublul eteric îşi fixează proporţiile în mod potrivit,

pentru a împlini intenţia *Lipika*.

Tot ei sunt şi cei care supraveghează tot ceea ce se petrece în viaţă, pentru a echilibra schimbările care au loc mereu în condiţia omului, prin liberul său arbitru şi prin influenţele celor din jurul său, pentru ca nicio nedreptate să nu aibă loc, iar karma lor să se producă, într-un fel sau altul.

O dizertaţie academică despre aceste fiinţe minunate poate fi găsită în Doctrina Secretă, volumul 1.

Ei pot lua o formă umană materială atunci când vor, iar în acest sens există mai multe dovezi.

Toate spiritele naturale superioare şi gazdele elementelor artificiale acţionează ca agenţi ai lor în minunatele lor acţiuni, dar toate firele vieţii sunt în capul lor, iar toate responsabilitatea este a lor.

Ei nu se manifestă foarte des pe planul astral, dar atunci când o fac sunt cu siguranţă cei mai remarcabili locuitori non-umani existenţi.

De bună seamă că} de vreme ce sunt şapte mari clase de spirite ale naturii şi esenţe elementare, trebuie să existe şi şapte Devaraje, iar nu patru.

În afara cercului de Iniţiere, se cunosc foarte puţine şi se pot spune chiar şi mai puţine lucruri despre celelafte trei subclase.

LOCUITORII ARTIFICIALI

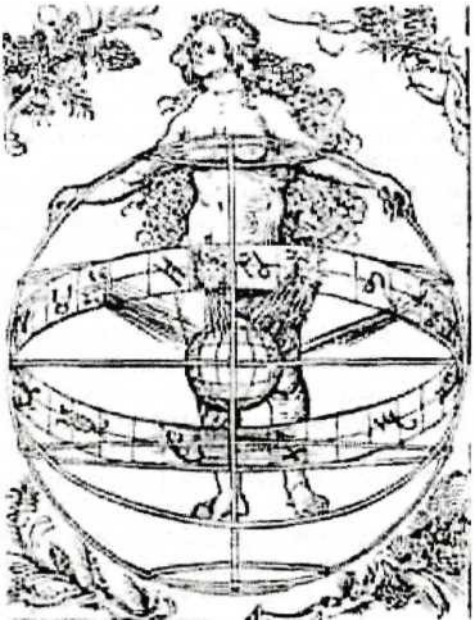

Aceasta este cea mai mare categorie de entităţi astrale şi este şi cea mai importantă pentru oameni.

Pentru că sunt propriile noastre creaţii, avem cu ei legături karmice foarte strânse, iar acţiunile lor asupra noastră sunt directe şi neîncetate.

Este o masă incompletă de entităţi semiinteligente, diferite între ele, la fel cum şi gândurile umane diferă, astfel încât este imposibil să le clasificăm sau să le aranjăm în vreun fel. Singura diferenţă pe care o putem sesiza este cea între elementele artificiale, pe care majoritatea oamenilor le fac inconştient, şi cele pe care magicienii le fac prin propria lor voinţă.

Putem introduce şi o a treia clasă – un număr mic de entităţi aranjate artificial, care nu pot fi numite elemente.

Elemente formate inconştient.

După cum am spus, esenţa elementară care ne înconjoară pe fiecare dintre noi este alcătuită din numeroase varietăţi, susceptibile influenţei gândurilor umane.

Doar acţiunea unui gând rătăcitor în această privinţă le face să izbucnească într-un nor de mişcare rapidă, de forme trecătoare, etc.

Va trebui să observăm în continuare cum sunt afectate atunci când mintea umană formulează un gând clar, cu un anumit scop.

Efectul produs este uimitor.

Gândul dobândeşte o esenţă plastică, pe care o modelează într-o fiinţă vie cu formă apropiată – această fiinţă, după ce a fost astfel creată, nu mai este controlată de creatorul său, ci are o viaţă proprie, cu o durată proporţională cu intensitatea dorinţei care i-a dat viaţă.

Durează numai atât cât forţa gândului o ţine legată.

Gândurile celor mai mulţi oameni sunt superficiale sau indecise, astfel încât elementele (e/emenfar/f) creaţi de acestea durează numai vreo câteva minute sau câteva ore; dar un gând repetat de mai multe ori sau o dorinţă sinceră va forma un element {*numit adesea efementar*) a cărui existenţă se va întinde pe mai multe zile.

De vreme ce gândurile omului obişnuit se referă cu precădere la sine, elementele (elementarii) pe care acestea le formează vor plana în jurul lui, încercând mereu să repete ideea pe care o reprezintă, pentru că astfel de repetiţii nu mai formează noi elemente, ci îi dau mai multă putere celui deja existent, prelungindu-i viaţa.

Un om care are o dorinţă puternică, îşi va forma un slujitor astral, ce trebuie hrănit cu gânduri şi care îl va bântui timp de ani de zile, câştigând tot mai multă putere şi influenţă asupra lui.

Dacă dorinţa sa a fost una rea, efectul asupra naturii sale morale ar putea avea un caracter dezastruos.

Gândurile cuiva despre alte persoane vor avea rezultate şi mai evidente, pentru că în acest caz ele nu vor mai plana asupra celui care le-a emis, ci asupra celui la care se referă.

Un gând bun despre orice persoană sau dorinţa sinceră pentru binele său formează şi proiectează spre el un element artificial prietenos.

Dacă dorinţa este una clar formulată, aşa cum ar fi ca el să-şi revină din vreo boală, atunci *elementarul* va fi o forţă care va plana în jurul său şi îl va ajuta în privinţa vindecării, sau pentru a-l păzi de orice influenţă care ar încerca să-l rănească.

Făcând toate aceste lucruri, spiritul va arăta ceea ce ce ar părea a fi o inteligenţă şi o adaptabilitate deosebite, deşi este doar o forţă care acţionează în linia cu cea mai mică rezistenţă – accentuând mereu o singură direcţie folosind orice canal pe care îl găseşte, la fel cum apa dintr-o cisternă ar găsi o ţeavă deschisă printre altele douăsprezece şi ar încerca să se golească prin aceea.

Dar dacă dorinţa nu este foarte clară, pentru binele său general, esenţa elementară, prin plasticitatea sa minunată, va răspunde la acea

idee mai puţin distinctă, iar creatura formată îşi va extinde forţa în direcţia, oricărei acţiuni care este în avantajul persoanei respective, în toate cazurile, cantitatea de astfel de forţă care trebuie să se extindă şi durata cât va trăi în acest scop, depind cu totul de puterea dorinţei sau gândului original, care i-a dat naştere.

Deşi trebuie să ne amintim că poate fi hrănit şi puterea lui poate creşte, viaţa lui fiind prelungită de alte persoane care! vor binele, sau care proiectează asupra lui gânduri prietenoase.

Mai mult, se pare că este acţionată, la fel ca şi multe alte fiinţe, de o dorinţă instinctivă de a-şi prelungi viaţa, şi de aceea acţionează asupra creatorului său, ca o forţă care are mereu tendinţa de a înnoi sentimentul care i-a dat naştere.

În acelaşi mod îi influenţează şi pe alţii cu care intră în contact, deşi raporturile dintre ei nu sunt tocmai perfecte.

Tot ceea ce am spus despre efectele dorinţelor pozitive şi ale gândurilor prietenoase este adevărat şi în cealaltă direcţie – a dorinţelor negative şi a gândurilor mânioase.

Dacă ne gândim la cantitatea de invidie, ură, răutate şi toate nedreptăţile care există în lume, este evident că vom întâlni multe creaturi teribile printre elementele artificiale.

Un om ale cărui gânduri şi dorinţe sunt brutale, lacome sau dispreţuitoare, va păşi prin lume purtând cu sine o atmosferă infectată, populată de fiinţe pline de ură, pe care el însuşi le-a creat şi le-a ales să-i fie tovarăşe.

lăceşt lucru nu îl va afecta numai pe ei, ci şi

pe cei din jurul său, el îi va supune pe toţi cei care au nenororcui de a intra în contact cu el riscului de contagiere morală, datorită influenţei lucrurilor odioase cu care a ales să se înconjoare.

Sentimentul de invidie sau de gelozie faţă de o altă persoană va trimite asupra ei un elementar rău, care va căuta un punct slab, prin care să poată acţiona.

Iar dacă sentimentul persistă, o astfel de creatură va fi hrănită de acesta şi va putea să-şi exercite influenţa negativă pentru o perioadă mai lungă de timp.

Acest spirit însă nu va putea avea niciun efect asupra persoanei spre care este îndreptai decât dacă et însuşi are o tendinţă în acest sensf un punct de sprijin pentru răul său.

De aura unui om cu gânduri curate şi care duce o viaţă bună, toate aceste influenţe nu se agaţă şi nu au niciun efect, pentru că nu au de ce să se lege.

În acest caz, printr-o Lege specială, ele se întorc împotriva creatorului original în e! vor găsi o sferă de acţiune propice, iar astfel karma răului său se va dezvolta tocmai prin entitatea pe care el însuşi a creat-o.

De multe ori se întâmplă ca un astfel de elementar artificial să nu-şi poată extindă forţa asupra obiectului său sau asupra creatorului său, devenind în acest caz un fel de demon rătăcitor.

El este atras foarte tare de orice persoană care împărtăşeşte aceleaşi sentimente cu cele care i-au dat naştere şi este pregătit fie să stimuleze astfel de sentimente în el, pentru

puterea pe care ar putea să o câştige în acest fel, fie să îl influenţeze în mod negativ, prin orice mijloace pe noul cunoscut.

Dacă este suficient de puternic, ar putea să sălăşiuiască printr-o cochilie (gazdă) care se află în trecere, pentru că dacă se află într-o astfel de casă temporară, e va putea să facă şi mai multe fapte rele.

În această formă s-ar putea manifesta printr-un medium.

Deghizându-se ca un foarte bun prieten, ar putea obţine influenţe asupra unor oameni, pe care altfel nu i-ar fi putut afecta.

Din tot ceea ce am spus mai sus, cred că este evident că trebuie să menţinem un control strict asupra gândurilor noastre.

Se poate ca mulţi oameni să creadă că gândurile lor nu ar trebui să intereseze pe nimeni, ci doar pe ei înşişi, astfel că le Iasă să circule în voie, în diferite direcţii, fără să-şi dea seama de creaturiile terifiante pe care le eliberează în lume.

Astfel de oameni vor rămâne surprinşi când vor înţelege efectele gândurilor şi dorinţelor, în ceea ce priveşte producerea elementelor artificiale (numite elementari).

Pe de altă parte, acest lucru ar fi o mare consolare pentru sufletele devotate şi recunoscătoare, care se simt vinovate pentru că nu pot să facă nimic în schimb pentru a răsplăti bunătatea binefăcătorilor lor.

Gândurile prietenoase şi dorinţele sincere sunt formulate la fel de uşor şi de cei săraci, ca şi de cei bogaţi.

Orice om poate, dacă vrea, să pună un înger păzitor asupra semenilor săi la care ţine, indiferent în ce parte a lumii ar putea fi aceştia.

De multe ori rugăciunile pline de iubire ale unei mame au format un înger păzitor pentru fiul său, şi exceptând cazul în care respectivul copil nu a avut în el un instinct care să răspundă influenţei pozitive – situaţie aproape imposibilă acestea i-au oferit protecţie şi ajutor.

Astfel de gardieni apar de multe ori prin clarviziune.

Au existat chiar momente în care unul dintre ei a avut destulă putere încât să se materializeze şi să devină pentru o clipă vizibil şi pentru vederea fizică.

Este demn de menţionat faptul că şi în cazul în care mama a trecut în lumea cerească, dragostea pe care ea o are pentru copiii săi se va răsfrânge asupra lor, chiar dacă aceştia sunt încă vii, sprijinind [*elementarii*) elementele păzitoare create din vremea când ea era încă vie; care vor rezista până când vor trece şi ei în lumea de dincolo.

Aşa cum spune Doamna Blavatsky:

„Dragostea ei va fi mereu simţită de copiii săi vii. Se va manifesta în visele lor şi în diferite evenimente – prin protecţie providenţială pentru că dragostea este un scut puternic, care nu este limitat de spaţiu sau timp”.

Dar nu trebuie să credem că toate poveştile despre acţiunile îngerilor păzrtori au legătură cu acţiunea elementelor artificiale, pentru că de multe ori astfel de *„îngeri”* au fost fiinţe umane,

„vii sau moarte în câteva situaţii, deşi rare, ei au fost chiar spirite Deva.

Această putere este o dorinţă sinceră, mai ales dacă este repetată de mai multe ori, pentru a se crea un element activ, care va încerca să se autoam plinească.

Aceasta este explicaţia ştiinţifică pentru ceea ce oamenii devotaţi, dar mai puţin filosofici, descriu ca fiind răspunsul la rugăciuni.

Există situaţii, deşi sunt destul de rare, când *karma* persoanei care se roagă permite ajutorul unei fiinţe, care îi este atribuit de un adept sau de ucenicul lui.

Mai există o posibilitate, chiar şi mai rară, a intervenţiei unui Deva sau a unui spirit prietenos al naturii.

În toate aceste cazuri, forma cea mai uşoară şi mai evidentă pentru un astfel de ajutor ar putea fi acordarea unei puteri chiar şi mai mari elementului deja format de dorinţă.

O situaţie ciudată, dar instructivă, legată de insistenţa extremă a acestor elemente artificiale, în condiţii favorabile, a avut loc acum ceva vreme, în timpul uneia dintre cercetările mele.

Cred că unii dintre cititori ştiu că multe dintre familiile noastre antice se pare că aveau un fel de avertisment ai morţii – fenomen care prevedea, într-un fel sau altul, moartea apropiată a conducătorului casei respective.

Un exemplu grăitor în această privinţă este binecunoscuta poveste a păsării albe din Exenbams, despre a cărei apariţie se ştief încă din vremea Reginei Elizabeta, că prevesteşte, în mod

cert, moartea unui membru aI familiei.

Un alt semn este dricul spectral, despre care se spune că este văzut ajungând la uşa unui anumit castel din nord, atunci când o astfel de nenorocire este pe punctul de a se petrece.

Un astfel de fenomen se petrece şi în legătură cu familia unuia dintre membrii noştri, dar într-o măsură mult mai comună şi mai puţin uimitoare decât cele menţionate mai sus, constând numai dintr-un acord de muzică de înmormântare, solemnă şi impresionantă, care se pare că se aude suav, parcă plutind uşor prin aer; cu trei zile înainte ca moartea să aibă loc cu adevărat

Membrul nostru, după ce a auzit cu urechile lui de două ori această muzica mistică, de ambele dăţi împlinindu-se prevestirea, ştiind şi ca, potrivit tradiţiei familiei sale, acest lucru se petrece de câteva secole, a început să caute metodele oculte care stau la baza acestui fenomen ciudat.

Rezultatul a fost neaşteptat, dar Interesant:

„Se pare că în secolul doisprezece capul familiei a luat parte la cruciade, la fel ca mulţi alţi bărbaţi curajoşi.

L-a luat cu cât pentru a câştiga în cauza sacră, pe cel mai tânăr fiul al lui, favoritul săuun tânăr foarte promiţător, zn a cărui succes în viaţă tatăl credea foarte tare.

Din nefericire însă, tânărul a fost ucis în bătălie, iar tatăl a căzut în prăpastia disperării, plângându-se nu doar de pierderea fiuluici mai mult de faptul că el a murit atât de tânăr, când mai avea atât de multe lucruri de făcut în viaţă.

Suferinţa bătrânului a fost atât de mare, încât

el şi-a lepădat armura, cavalerească şi s-a călugărit, jurând că îşi va dedica restul zilelor rugăciunii, mai întâi pentru sufletul fiului său, iar mai apoi pentru ca niciunul dintre urmaşii săi să nu mai fie luat de moarte pe nepregătite – ceea ce pentru mintea sa simplă şi pioasă părea a fi un pericol teribil

Zi de zi, timp de mai mulţi ani, el şi-a canalizat toată energia sufletului asupra acestei dorinţe, sperând să ajungă la rezultatele dorite, într-un fel sau altul v

Nu este prea greu să ne dăm seama care a fost efectul gândului său hotărât.

Călugărul nostru a creat cu gândul un *element artificial* cu o putere imensă, şi cu multe resurse pentru acest scop, acumulând mai multă forţă, care i-a permis să îndeplinească dorinţele lui pentru o perioadă nedeterminată de timp.

„Un astfel de element (elementar) este o baterie de acumulare perfectă, din care nu se scurge nimic.

Având în considerare forţa sa iniţială şi faptul că este destul de rar chemat pentru a-şi face datoria, nu ar trebui să ne mire faptul că şi acum are o vitalitate considerabilă, avertizând pe descendenţii direcţi ai bătrânului cruciat, despre moartea apropiată, prin repetarea în urechile lor a unui cântec de înmormântare, care era bocetul pentru un soldat tânăr şi curajos, acum opt sute de ani, în Palestina”.

Elemente formate în mod conştient.

De vreme ce rezultatele descrise mai sus au fost obţinute prin forţa gândului oamenilor, care

nu ştiau deloc ceea ce făceau, nu este greu să ne închipuim că un magician care înţelege aceste lucruri, şi ştie exact ce efecte produc, ar putea stăpâni o putere imensă în această privinţă.

Este o certitudine ca ocultişti ai şcolii albe şi negre folosesc adesea elemente artificiale în ceea ce fac.

De aceea sunt puţine lucruri pe care ei nu le pot face, dacă sunt pregătiţi ştiinţific şi au destule cunoştinţe şi talent

Cel care ştie cum să facă acest lucru ar putea menţine o legătură cu elementarul său, pe care să îl îndrume, indiferent de distanţa la care ar lucra

El va acţiona ca şi cum ar fi înzestrat cu întreaga inteligenţă a Maestrului său.

Astfel au luat naştere uneori *îngerii păzitori*, deşi în foarte puţine cazuri karma permite o astfel de intruziune în viaţa unui om.

Dar într-un astfel de caz, ca în cel al unui ucenic al unui adept, care în timpul muncii sale ar putea fi atacat de forţe cu care nu s-ar putea măsura, el va primi astfel de gardieni, care îl vor ajuta foarte mult.

Prin unele dintre cele mai avansate procese de magie neagră, pot fi create elemente artificiale cu foarte multă putere.

Astfel de entităţi au făcut mult rău.

Dar, la fel, ca şi în cazul categoriei anterioare, dacă ele au fost îndreptate asupra unor persoane prea pure, pe care nu le pot afecta, ele se vor întoarce cu o forţă teribilă asupra creatorului lor.

Astfel, poveştile medievale despre magicianul care a fost făcut bucăţi de spiritele pe care el

însuşi le-a invocatnu sunt simple fabule, pentru că au un fundament foarte sigur

Un caz exemplificativ pentru acţiunea acestei legi a avut loc acum ceva timp, în viaţa fostului nostru Preşedinte.

Astfel de creaturi, uneori, din diferite motive, scapă *de* sub controlul celor care încearcă să le folosească, devenind astfel demoni rătăcitori şi fără ţintă, la fel cum fac şi unele menţionate în clasa anterioară, în circumstanţe similare.

Dar cele despre care vorbim acum, pentru că au mai multă inteligenţă şi putere, precum şi o durată de viaţă mai mare, sunt mult mai periculoase.

Be caută mereu mijloace de a-şi prelungi viaţa, fie hrănindu-se, asemeni vampirilor; cu vitalitatea fiinţelor umane, fie influenţându-le, în aşa fel încât acestea să fie aducă ofrande şi jertfe.

În triburile simple, semi-sălbatice, au reuşit să se facă acceptate ca zei ai satelor sau ai unor familii.

Orice zeitate care cere sacrificii ce implică vărsare de sânge poate fi considerată că face parte din categoria cea mai de jos a acestui ordin.

A (te spirite se mulţumesc cu ofrande de orez şi mâncare gătită, de diferite feluri.

În unele părţi din India ambele categorii se mai găsesc chiar şi în ziua de azi, în vreme ce în Africa sunt chiar şi mai numeroase.

Prin mijloacele de hrănire pe care le pot obţine din ofrande şi prin vitalitatea pe care o iau de la adepţii lor, ei îşi vor prelungi existenţa timp de mai mulţi ani, poate chiar secole, păstrând

destulă putere pentru a produce anumite fenomene, uşoare, pentru a stimula credinţa şi zelul susţinătorilor, arătând că sunt supărate, în cazul în care jertfele au fost neglijate.

De exemplu, într-un sat indian, locuitorii au descoperit că atunci când zeitatea locală nu primeşte mesele sale regulat T casele încep să ia foc, câte trei sau patru deodată, fără să se poată spune că focuri/e respective sunt pornite de oameni.

Cred că cititorii îşi pot aduce aminte de multe alte exemple asemănătoare» întâlnite mai ales în locuri mai izolate, în care credinţa oamenilor nu a avut de suferit.

Se pare că arta creării elementelor artificiale cu o putere foarte mare a fost una dintre specializările magicienilor din Atlantida – *„stăpânii feţei negre”*.

Un exemplu asupra capacităţilor tor în acest sens este dat în Doctrina Secretă, unde citim despre animalele care vorbesc foarte frumos, ce trebuiau reduse la tăcere prin jertfe de sânge, pentru că altfel şi-ar fi trezit stăpânii şi i-ar fi avertizat despre distrugerea ce urma a avea loc.

Dar pe lângă aceste creaturi ciudate, ei au mai creat şi alte entităţi artificiale cu o putere şi o energie imense, astfel încât unele dintre ele sunt şi acum în viaţă, deşi au trecut mai mult de unsprezece mii de ani de când cataclismul i-a acoperit pe stăpânii lor iniţiali.

Teribila zeiţă indiană, a cărei adepţi erau obligaţi să comită în numele ei teribilele crime de la Thuggee – ins *pământătoarea Kali* –, care şi în

zilele noastre este venerată prin ritualuri prea îngrozitoare pentru a fi descrise, ar putea fi o rămăşiţă a unui sistem care trebuia distrus, chiar cu costul scufundării unui continent şi pierderea a şaizeci şi cinci de milioane de vieţi umane.

Artificii umane.

Trebuie să ne oprim acum fa o categorie de entităţi care, deşi are numai câţiva membri, a dobândit, datorită legăturii sale cu una dintre marile mişcări ale zilelor noastre, o importanţă deosebită.

Nu ştiu dacă ar trebui să apară în prima sau în a treia categorie a clasificării noastre.

Deşi este cu siguranţă umană, s-a îndepărtat atât de mult faţă de cursul evoluţiei obişnuite şi este produsul unei voinţe foarte diferite de a sa proprie, încât cred că locul cel mai potrivit pentru ea este printre fiinţele artificiale.

Cel mai uşor mod de a descrie această clasă ar fi să încep cu istoria sa.

Pentru asta trebuie să ne îndreptăm privirea, încă o dată, spre marea rasă atlanteeană.

Gândindu-ne la adepţii şi şcolile de ocultism ale acelui popor remarcabil, mintea noastră se întoarce, instinctiv, spre practicile rele despre care am auzit atât de multe, mai ales în legătura cu zilele lor din urmă.

Nu trebuie să uităm că înainte de perioada egoismului şi a degradării, măreaţa civilizaţie a Atlantidei a adus multe lucruri nobile şi demne de admiraţie, iar printre liderii săi se găseau unii oameni care au ajuns pe culmile cele mai înalte posibile.

Printre lojele pentru studiul ocultismului, de dinainte de Iniţiere, formate de adepţii Legii bune, exista într-o parte a Americii una care era pe atunci tributară marilor monarhi din Atlantida – *„Conducătorii Divini ai Porţii de Aur”*.

Deşi a trecut prin mai multe întâmplări neplăcute şi ciudate, deşi a trebuit să-şi mute sediul central din ţară în ţară, pe măsură ce fiecare dintre acestea era invadată de elementele şocante ale unei civilizaţii ulterioare, acea Lojă încă mai există, chiar şi în zilele noastre, respectând încă ritualurile lumii vechi – ei folosesc ca limbă sacră şi secretă limba vorbită în Atlantida, acum multe mii de ani în urmă.

Ea a rămas ceea ce era şi la început – o Lojă a ocultiştilor cu scopuri pure şi filantropice, care îşi poate conduce ucenicii pe calea cunoaşterii, oferind puterile psihice pe care le posedă numai după ce ucenicul a trecut anumite teste şi a arătat că este demn de acest lucru.

Învăţătorii Lojei nu au statutul de adepţi, dar mulţi dintre ei au aflat cum să păşească pe catea prin care au ajuns adepţi în alte vieţi.

Deşi nu este o parte directă *a Frăţiei din Himalaya*, o parte din membrii acesteia din urmă şi-au arătat interesul şi susţinerea pentru acţiunile Lojei.

Ei au avut legături cu ea în timpul încarnărilor trecute şi de aceea au rămas apropiaţi de această organizaţie.

Îmi aduc aminte de un moment în care actualul Lider al acelei Loje, după ce a văzut portretul unui Maestru al înţelepciunii, s-a

prosternat de îndată în faţa lui, cu cea mai profundă veneraţie.

Conducătorii acestei Loje, deşi au stat mereu în umbră, au făcut totuşi ceea ce le-a stat în putere pentru a ajuta progresul adevărului în lume.

Acum aproape un secol în urmă, disperaţi de materialismul agresiv care invanda spiritualitatea Europei şi a Americii, ei s-au hotărât să lupte împotriva lui, cu ajutorul unor metode oarecum noi – ei au încercat să ofere posibilităţi prin care orice om rezonabil să poată obţine dovezi absolute privind viaţa, în afară de trupul fizic – tendinţa ştiinţei de la acea vreme.

Fenomenele prezentate nu erau foarte noi, pentru că într-o formă sau alta au fost cunoscute în decursul întregii noastre istorii.

Dar organizarea lor foarte clară – înclinaţia lor spre ordine acestea erau trăsături foarte noi pentru lumea modernă.

Mişcarea pe care ei au pornit-o a crescut treptat şi a devenit ceea ce astăzi cunoaştem sub denumirea de Spiritualism.

Deşi nu ar fi corect să spunem că iniţiatorii mişcării sunt direct responsabili pentru multe dintre rezultatele care au urmat, trebuie să recunoaştem că şi-au atins scopul, pentru că au convertit mulţi oameni care nu credeau în nimic, făcându-i să creadă puternic într-o formă de viaţă viitoare.

Acesta este un rezultat magnific, deşi sunt mulţi care cred că preţul care s-a plătit pentru a se ajunge aici a fost unul prea mare. Metoda adoptată a fost alegerea unui număr de oameni obişnuiţi după moarte, care au fost ridicaţi complet în planul astral, au fost instruiţi într-o anumită măsură despre puterile şi posibilităţile de care dispun, după care au fost puşi să se ocupe de anumite cercuri spiritualiste.

La rândul lor, aceste persoane au wdezvoltat” în acelaşi fel alţi oameni morţi, care la rândul lor au acţionat prin cei care luau parte la şedinţele de spiritualism, oferindu-le acestora statutul de mediumuri. În acest fel, spiritualismul a crescut şi a înflorit.

Nu există nicio îndoială în privinţa faptului că unii dintre membrii în viaţă ai Lojei originale se mai arată uneori în formă astrală la unele dintre cercuri. Dar de cele mai multe ori se mulţumesc

cu a da îndrumări persoanelor pe care ei le consideră demne.

Mişcarea s-a dezvoltat mult mai tare decât ei se aşteptau şi le-a scăpat de sub control, astfel că nu pot fi consideraţi direct responsabili pentru cea mai mare parte dintre dezvoltările ulterioare.

Intensificarea vieţii din planul astral în cazul acelor persoane, care au fost puse să se ocupe de cercuri spirituale, le-a întârziat progresul lor natural.

Deşi ideea era ca tot ceea ce se pierduse în acest fel să se compenseze cu karma bună câştigată prin ajutorul acordat altora pentru ca şi ei să ajungă la adevăr, s-a descoperit că era imposibil ca *„spiritul* îndrumător Jr să fie folosit pentru mai mult timp fără ca el să fie serios afectat.

În unele cazuri, astfel de *„ghizi" au* fost retraşi sau înlocuiţi.

În cazul altora nu s-a dorit producerea unor astfel de schimbări.

Mai apoi a fost adoptat un expedient remarcabil, care a dat naştere unei categorii ciudate de creaturi, numite *„artificii umane"*.

Principiile superioare ale *„ghidului"* original aveau permisiunea de a trece după evoluţia îndelungată în lumea cerească, dar umbra pe care el a lăsat-o în urma sa era ocupată, susţinută şi consolidată, astfel încât să apară pentru cercul care o admira la fel ca şi mai înainte.

Deşi acest lucru pare că a fost făcut la început de către membrii Lojei, aranjamentul acesta era supărător şi nepotrivit, sau poate a fost

considerat ca o risipă a forţei.

Aceeaşi obiecţie a fost ridicată pentru utilizarea în acest scop a unui element artificial.

În cele din urmă s-a hotărât ca persoana moartă, care trebuia să fie numită ca să se ocupe în continuare de îndrumarea spiritelor, va face acest lucru, dar va intra în posesia umbrii sau a cochiliei celui care a ocupat acea poziţie înaintea sa, adică îi va purta înfăţişarea.

Se spune că unii membri ai Lojei au obiectat acestei decizii, considerând că deşi scopul era unu! bun, se crea o anumită cantitate de decepţie.

Părerea generală era că nu se putea vorbi în niciun caz de decepţie, pentru că umbra era asemănătoare şi conţinea o parte din mintea inferioară.

Prin urmare, aceasta a fost originea entităţilor umane artificiale.

În mai multe situaţii au avut loc mai multe astfel de schimbări, fără a se trezi nicio suspiciune, deşi mai mulţi cercetători ai spiritualismului au remarcat faptul că după o perioadă mai îndelungată de timpr anumite diferenţe au devenit notabile, în ceea ce priveşte maniera şi dispoziţia unui „spirit”.

Nici nu mai este nevoie să spun că niciunul dintre adepţii Frăţiei nu a încercat vreodată să creeze o entitate artificială de acest gen, dar ei nici nu au intervenit în cazul în care alte persoane au încercat acest lucru.

Un punct slab în aranjamentul lor este că mulţi alţii, în afară de Loja originală, ar putea adopta acest plan.

Nu există nicio manieră prin care magicienii negri ar putea fi opriţi de la crearea unor „spirite” comunicative – aşa cum au fost ele cunoscute.

Cu această categorie încheiem trecerea în revistă a locuitorilor planului astral.

Cu menţiunile pe care le-am făcut, acest catalog poate fi considerat ca fiind complet

Trebuie să subliniez încă o dată faptul că acest tratat are menirea doar de a schiţa o părere generală privind acest vast subiect

O elaborare detaliată ar necesita un studiu de o viaţă.

CAPITOLUL TV FENOMENE

Figure 6

Dintr-un anumit punct de vedere, acesta ar trebui să fie primul capitol al acestei cârti, iar nu ultimul, pentru că scopul scrierii de faţă este de a elucida tocmai aceste aspecte.

Introducerea mea în teozofie, din această

viaţa, o datorez vice-preşedintelui nostru, DL A.P. Sinnett, care a fost întotdeauna foarte bun cu mine, iar în vremea în care am locuit cu el, a avut bunăvoinţa de & se întâlni cu mine în bibliotecă, în frecare duminică dimineaţă, pentru a discuta chestiuni teozofice.

Întruna dintre aceste situaţii, mi-a spus că nu crede că învăţăturile teozofice de până acum au fost înţelese în mod corect, pentru că nu explicau multe dintre fenomenele spiritualiste, pe care le văzusem, amândoi, de mai multe ori.

Uimit de această părere a sar mi-am menţinut convingerea că erau destul de utile şi am început să dau mai multe exemple.

DL Sinnett a rămas plăcut surprins, după care mi-a cerut să ţin o prelegere în faţa Lojei londoneze, în care să îmi expun punctul de vedere.

Am fost de acord, dar atunci când a trebuit să îmi pregătesc discursul, am descoperit că pentru a mă face înţefes trebuia să încep cu o descriere generală a lumii astrale, ca un întreg, cu posibilităţile sale şi condiţiile pe care le deţine.

Mi-am dat seama că efortul pe care trebuia să îi fac era unui mult mai mare, dar această datorie trebuia îndeplinita, astfel încât am încercat să o duc la bun sfârşit, ceea ce cred că am şi reuşit.

Dr. Besant, care publica atunci o serie de *Manuale Teozofice*, a fost amabil şi a inclus acest eseu într-unul dintre ele. De aici a rezultat şi apariţia sa în actuala formă.

Deşi în decursul acestui manual am adus aminte de mai multe fenomene neobişnuite, pe care le-am şi explicat într-o anumită măsură,

înainte de a încheia cred că este potrivit să recapitulam toate aceste fenomene şi să întocmim o listă cu cele cu care ucenicul în ocultism este cel mai probabil să se întâlnească.

Vom arăta astfel în ce fel iau ele naştere.

Dar resursele lumii astrale sunt atât de variate încât aproape orice fenomen cu care ne întâlnim ar putea fi produs în diferite moduri.

De aceea putem formula numai câteva reguli generale în această privinţă.

Stafiile sau fantomele sunt cele mai bune exemple în această privinţă, pentru că într-un sens larg în care aceste cuvinte sunt folosite de obicei, ele ar putea fi utilizate cu referire la aproape orice locuitor al planului astral.

Oamenii dezvoltaţi psihic văd aproape mereu astfel de lucruri, dar pentru ca un om obişnuit să poată „vedea o *fantomă*”, aşa cum se spune în mod vulgar, se poate petrece un lucru din două: *fie stafia respectivă trebuie să se materializeze*, *fie acea persoană trebuie să aibă o străfulgerare de percepţie psihică*.

Dar niciuna dintre aceste două situaţii nu este una obişnuită, astfel încât este destul de greu să ne întâlnim cu o fantomă pe stradă.

Fantomele din curtea bisericii

Dacă fantoma este văzută în apropierea unui mormânt, se poate ca ea să fie cochilia eterica a unei persoane abia îngropată, dar poate fi şi trupul astral a unui om viu, care vizitează în somn mormântul unui prieten.

Sau ar putea fi o formă materializată a gândului – adică un element artificial {*elementar*) creat de energia cu care un om crede despre sine că este prezent în locul respectiv.

Aceste varietăţi sunt uşor de diferenţiat de către oricine este obişnuit cu viziunea astrală. O persoană fără experienţă le va numi pe toate *„fantome*!

Apariţii ale celor care sunt pe moarte

Apariţiile la momentul morţii nu sunt nicidecum neobişnuite, şi de obicei sunt chiar vizite ale unor forme astrale ale omului aflat în ceasul morţii, chiar înainte de ceea ce eu numesc *momentul dizolvării*.

Dar şi acestea ar putea fi forme ale unor gânduri, care au luat viaţă prin dorinţa sinceră de a vedea un prieten încă o dată înainte ca acesta să treacă în *lumea de dincolo* (lumea planului astral).

Există situaţii în care vizita are loc după momentul morţii, şi nu înainte de acesta.

În acest caz, vizitatorul chiar este o fantomă, dar din anumite motive, această formă de apariţie este mult mai puţin frecventă decât celelalte.

Localităţi bântuite

Apariţiile din locul în care s-a petrecut o crimă sunt de obicei forme mentale proiectate de criminal.

Pentru un ucigaş obişnuit, mort sau viu, dar mai ales dacă este mort, este normal să se gândească foarte mult la împrejurările în care a avut loc fapta sa.

De vreme ce astfel de gânduri sunt mai prezente în mintea sa la aniversarea crimei originale, de obicei numai atunci formele mentale create de el sunt destul de puternice pentru a se materializa, astfel încât să fie observate şi de vederea obişnuita – ceea ce explică periodicitatea unor fenomene din această categorie.

Criminalii în serie sunt de cele mai multe ori prea întăriţi pentru a fi mişcaţi de amintirea unei anumite crime, dar în cazul lor luăm în discuţie alţi factori.

Un alt aspect pe care trebuie să-l discutăm în legătură cu astfel de fenomene este că, oriunde a

avut loc un deranjament mental mai important, oriunde vom întâlni teroare, durere, suferinţă, ură, sau orice fel de pasiune intensă, o impresie de acelaşi fel s-a reflectat asupra materiei astrale, astfel încât orice persoană va fi puternic influenţată de aceasta.

Dacă sensibilitatea sa creşte pentru o perioadă scurtă de timp, ea va putea vizualiza întreaga scenă – va putea vedea evenimentul cu lux de amănunte, ca şi cum ar avea loc chiar în faţa sa.

De aceea ea va spune că locul respectiv este bântuit şi că a văzut o fantomă.

Cei care nu pot vedea psihic în niciun fel de împrejurare sunt neplăcut impresionaţi atunci când vizitează astfel de locuri.

Sunt mulţi cei care nu se simt în largul lor atunci când trec pe lângă *Copacul Tyburn* (sau nu pot sta în *Camera de Onoare* de ia *Madamme Tussaud*, deşi ei nu au nici cea mai mică idee că disconfortul lor se datorează impresiilor îngrozitoare asupra planului astral, care înconjoară locuri şi obiecte legate de crime, precum şi entităţilor astrale demne de dispreţ, care mereu se învârt prin astfel de locuri.

Fantome de familie

Fantoma de familie, pe care de cele mai multe ori o întâlnim în poveştile supranaturale, ca un apanaj al castelelor feudale, poate fi o formă mentală sau o impresie foarte puternica asupra materiei astrale, sau chiar ar putea fi un strămoş legat de pământ, care încă mai bântuie scenele în care gândurile şi speranţele sale au fost focalizate în timpul vieţii.

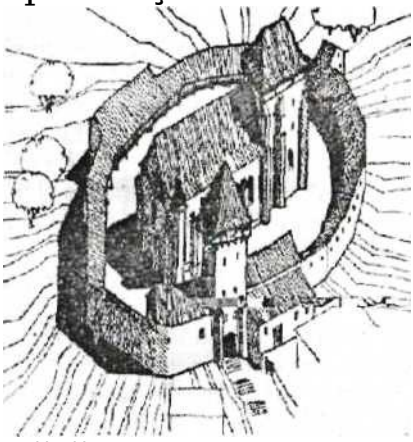

Bătăi de clopote, aruncări de pietre, etc.

O altă categorie de spirite care bântuie se manifestă sub formă de bătăi de clopote, aruncări de pietre, spargerea vaselor, despre care am mai vorbit, şi este alcătuită în întregime din forţe elementare, eliberate fără niciun scop de eforturile neîndemânatice ale unei persoane ignorante, care încearcă să atragă atenţia prietenilor săi în viaţă, sau declanşate intenţionat de către un spirit al naturii răutăcios şi copilăros.

Zânele

Spiritele naturii sunt responsabile şi pentru adevărul care s-ar putea ascunde în anumite poveşti despre zâne, întâlnite atât de mult în anumite locuri de la ţară.

O ascensiune temporară la clarviziune, fapt nu foarte neobişnuit printre locuitorii regiunilor montane mai izolate, permite unui călător întârziat să vadă jocurile lor voioase.

Uneori aceste spirite pot face farse unor victime înspăimântate, care sunt fermecate, făcându-le să vadă oameni sau cai acolo unde nu există aşa ceva.

De cele mai multe ori aceasta nu este o iluzie de moment, pentru că uneori, anumiţi oameni trec prin serii lungi de aventuri uimitoare, pentru a descoperi apoi, într-o clipă, că tot ceea ce îi înconjura a dispărut, iar ei au rămas în mijlocul unui pustiu.

Pe de altă parte, nu este tocmai nimerit să acceptăm ca fiind adevărate toate aceste legende populare, pentru că de cele mai multe ori ele reprezintă amestecuri de superstiţie grosolană cu teorii ale ţăranilor privind aceste fiinţe, aşa cum s-a văzut uneori în cazuri teribile de crime.

Aceloraşi entităţi le putem atribui şi o mare parte din aşa-numitele fenomene fizice din cadrul şedinţelor de spiritism – într-adevăr, multe şedinţe de acest fel au fost create de aceste fiinţe răutăcioase.

O asemenea reprezentaţie ar putea include mai multe elemente uimitoare, aşa cum ar fi răspunsul la întrebări sau transmiterea unor mesaje false, prin bătăi sau ridicări, arătarea unor *„lumini spirituale”* aducerea de obiecte de ia distanţă, citirea gândurilor din mintea oricărei persoane prezente, realizarea de scrieri sau desene, sau chiar materializări.

Dar chiar şi spiritele naturii în sine, dacă unul dintre ele ar vrea să facă acest lucru, ar putea face o şedinţă de spiritism cum numai în cărţi am putea citi.

Există anumite fenomene pe care nu le pot reproduce cu mare uşurinţă, dar puterea lor magnifică de a fermeca le-ar permite, fără

mare greutate, să îi convingă pe toţi cei prezenţi că aceste fenomene au loc într-adevăr.

Acest talent ar fi inutil dacă ar fi prezent şi un observator pregătit, care le-ar înţelege arta şi ar şti cum să le învingă. Ca regulă generală, ori de câte ori avem de a face cu trucuri mărunte sau glume fără rost, putem suspecta prezenţa unei clase inferioare de spirite ale naturii sau a unor fiinţe umane, destul de josnice, care găsesc plăcere în astfel de jocuri prosteşti.

Entităţi care comunică

În ceea ce priveşte entităţile care *„comunică”* la o şedinţă de spiritism sau vorbesc printr-un medium aflat în transă, ele poartă numele de *legiuni*, Se trag din aproape toate categoriile de spirite din planul astral, cu toate că şansele ca ele să vină de la niveluri superioare sunt mai mici.

Un spirit care se manifestă este de cele mai multe ori ceea ce spune că ar fi, mai ales în cadrul unei şedinţe private de spiritism, condusă de oameni educaţi şi serioşi.

Uneori nu se întâmplă însă nimic de acest gen, iar participantul obişnuit nu va putea deosebi ceea ce este adevărat de ceea ce este fals, de vreme ce o fiinţă care dispune de toate resursele planului astral poate înşela o persoană în planul fizic, astfel încât nu se poate avea încredere nici măcar în ceea ce la prima vedere pare a fi dovada cea mai convingătoare.

Dacă apare ceva care se vrea a fi fratele de mult pierdut al unei persoane, nu trebuie să credem că aşa este într-adevăr.

Dacă spiritul respectiv va spune ceva ce numai fratele ar fi putut şti, încrederea în el nu creşte deloc, pentru că el ar fi putut citi informaţia respectivă din mintea celui în cauză, sau din

împrejurimile sale astrale.

Chiar dacă merge şi mai departe şi spune ceva legat de acel frate, de care nici chiar persoana în cauză nu ştie, dar care se poate verifica mai târziu, trebuie să se ştie că şi acest fapt ar putea fi aflat din lumea astrală.

Ceea ce apare în faţa sa ar putea fi numai umbra fratelui, care are memoria lui, dar nu este el însuşi.

Nu putem nega că au avut loc comunicări importante în cadrul şedinţelor de spiritism, unde entităţile au fost exact ceea ce au spus că sunt.

Tot ce vreau să înţelegeţi este că este imposibil pentru o persoană obişnuită care vizitează o şedinţă de spiritism(*mai ales una publică*) să nu fie înşelată într-un fel sau altul.

Oricine ar vrea să studieze un caz în care sunt date dovezi de necontestat ar trebui să citească *Life Beyond Death with Evidence* – *Dovezi ale vieţii de dincolo de moarte*, de C.D. Thomas.

Au existat câteva situaţii în care unii ocultişti au spus despre cazurile menţionate că ar fi iniţiat mişcarea spiritualistă, pentru că s-au dat, prin mediumuri, mai multe învăţături valoroase despre subiecte foarte interesante, dar acest lucru nu s-a întâmplat decât la şedinţe de familie, foarte restrânse, nu la reprezentaţiile publice, unde s-au plătit bani.

Resurse astrale

Pentru a înţelege metodele prin care au loc o categorie largă de fenomene fizice, este nevoie să înţelegem mai multe dintre resursele fluidelor şi

energiilor care pot fi folosite de o persoană în planul astral.

Nu este foarte uşor de explicat acest domeniu, care de altfel este foarte îngrădit.

Este de ajutor să ne aducem aminte că lumea astrală poate fi privită ca o prelungire a lumii fizice.

Materia poate ajunge la o formă eterică *tatunci când este intangibilă, deşi ea rămâne pur fizică*), iar acest fapt ne ajuta să înţelegem cum o stare se topeşte într-o alta.

În concepţia hindusă a lui Jagrat, sau *„starea de veghe"*, planurile fizic şi astral sunt îmbinate, iar cele *şapte subdiviziuni* corespund celor *patru condiţii* al materiei fizice şi celor *trei mari categorii astrale*, pe care le-am explicat în capitolul anterior.

Păstrând acest gând în minte, ne vine mai uşor să facem un pas mai departe, pentru a înţelege că viziunea astrală, sau percepţia astrală, poate fi înţeleasă, dintr-un anumit punct de vedere, ca abilitatea de a primi un număr foarte mare de diferite tipuri de vibraţii.

În trupul nostru fizic, un mic set de vibraţii este perceput de noi ca sunet

Un alt mic set de vibraţii, mult mai rapide, ne impresionează ca lumină, iar un altul ca acţiune electrica.

Există însă şi un număr foarte mare de vibraţii intermediare, care nu produc rezultate recunoscute de simţurile noastre fizice.

Dacă toate aceste vibraţii intermediare, sau măcar o parte din ele, cu toate complicaţiile

produse de diferenţele de lungime de undă, ar fi perceptibile în planul astral, înţelegerea noastră despre natură ar creşte considerabil, iar noi am putea acumula multe informaţii care acum sunt ascunse de noi.

Clarviziune

Este cunoscut faptul că o parte dintre aceste vibraţii trec foarte uşor prin materia solidă, ceea ce ne permite să explicăm în mod ştiinţific particularităţile viziunii eterice, deşi teoria celei de-a patra dimensiuni oferă o explicaţie mai precisă şi mai completă pentru viziunea astrală.

Este evident ca, dacă o fiinţă ar avea această viziune astrală, ea ar fi capabilă de multe lucruri care nouă ni s-ar părea extraordinare – aşa cum ar fi de exemplu citirea unui pasaj dintr-o carte închisă.

Această capacitatea include şi puterea de a citi gândurile (*mai ales dacă gândul respectiv implică o emoţie*}.

Dacă adăugăm la asta şi cunoaşterea proiecţiei curenţilor în fluxurile astrale, precum şi observarea unui obiect în aproape orice parte a lumii, ne dăm seama că fenomenul clarviziunti este explicabil chiar şi fără să trecem dincolo de acest nivel.

Cei care sunt cu adevărat interesaţi de acest subiect pot găsi mai multe detalii în cartea mea *Clairvoyance – Clarviziunea*, în care am explicat diferitele tipuri ale fenomenului şi am dat numeroase exemple.

Previziune şi orizont secundar

Clarviziunea sinceră, educată şi de încredere,

aduce în discuţie un alt tip de capacităţi, dar acestea fac parte dintr-un plan superior celui astral, astfel încât nu trebuie discutate la acest moment.

Şi abilitatea previziunii precise aparţine unui plan superior, deşi părţi ale sale se arată în mod obişnuit viziunii pur astrale, mai ales în cazul oamenilor simpli, care trăiesc în condiţii potrivite.

Un exemplu foarte bine cunoscut în această privinţă este cel al *„orizontului secundar”*, întâlnit la scoţieni.

Un alt fapt pe care nu trebuie să-l uităm este că orice locuitor inteligent al planului astral nu este doar capabil de a primi aceste vibraţii eterice, dar el poate, dacă a învăţat cum să facă acest lucru, să le adapteze propriilor sale scoprî, pentru ca el însuşi să le poată emite.

FORŢELE ASTRALE

Forţele superioare celor fizice şi metodele de a le stăpâni nu sunt subiecte despre care putem scrie acum, deşi am motive să cred că în curând ele vor deveni cunoscute publicului larg.

Voi încerca totuşi să menţionez o anumită idee, pentru a înţelege cum au loc anumite fenomene.

Cei care au participat la şedinţe de spiritism în care au fost produse rezultate fizice au văzut cum sunt folosite anumite forţe pentru a se mişca instantaneu greutăţi enorme sau alte lucruri de acest gen.

Oamenii cu o gândire ştiinţifică se întreabă probabil cum au fost obţinute aceste forţe şi cum au avut loc fenomele respective.

Aşa cum se întâmplă de obicei cu evenimentele astrale, există mai multe moduri în care acest lucru devine posibil.

Cred că pentru moment este suficient dacă menţionez patru dintre acestea: *curenţii eterici*, *presiunea eterică*, *energia latentă*, *vibraţiile*

Curenţii eterici în primul rând există mari curenţi eterici {*vânturi*}, care trec peste suprafaţa pământului, de la pol la pol, într-un volum care face ca puterea (or să fie la fel de mare ca cea a unui val uriaş.

Există metode prin care aceste forţe imense pot fi folosite în mod sigur, dar încercările neiniţiaţilor de a le controla ar produce pericole înfricoşătoare.

În al doilea rând există ceea ce putem numi *presiune eterică*, asemănătoare cu presiunea atmosferică, dar mult mai mare decât aceasta.

În viaţa de zi cu zi nu suntem foarte conştienţi de niciuna dintre aceste două tipuri de presiune, dar ele există.

Dacă ştiinţa ar putea scoate eterul dintr-un spaţiu dat, aşa cum se poate evacua aerul, presiunea eterică ar putea fi la fel de bine dovedita ca şi cea atmosferică.

Dificultatea reiese din faptul că materia în formă eterică intră în materia aflată în stările inferioare, astfel încât nu există niciun mijloc fizic prin care un corp eteric să poată fi izolat de ceea ce îl înconjoară.

Dar *Ocultismul Practic* ne învaţă cum este posibil acest lucru, astfel încât putem vedea în acţiune imensa forţă a *presiunii eterice*.

Energia latentă în al treilea rând avem o resursă vastă de energie potenţială, care a devenit latentă în materie în timpul procesului de involuţie a subtilului în grosier.

Prin schimbarea condiţiei materiei, o parte din aceasta ar putea fi eliberată şi utilizată, la fel cum energia latentă sub forma căldurii ar putea fi eliberată de o schimbare în condiţia materiei vizibile.

Vibraţiile în ultimul rând, se pot obţine rezultate uimitoare, mai mult sau mai puţin importante, printr-o extensie a principiului care poate fi descris ca vibraţie înţelegătoare.

Ilustraţiile preluate din planul fizic par a înţelege greşit fenomele astrale, pentru că sunt aplicabile doar într-o anumită măsură.

Cred că două fapte obişnuite ale vieţii cotidiene ar putea face ca această parte a subiectului nostru să fie mai bine înţeleasă, dar trebuie să acord atenţie limitelor analogiei, pentru ca ea să fie valabilă.

Este bine ştiut că dacă una dintre coardele unei harpe este făcută să vibreze în mod viguros, mişcarea sa va produce vibraţii şi în celelalte coarde ale unui număr de harpe aşezate în jurul său, dacă sunt acordate la aceeaşi intensitate.

La felr dacă o coloană de soldaţi va trece în pas cadenţat peste un pod suspendat, ei vor trebui să încetinească pasul sau să nu mai respecte ritmul, pentru că regularitatea perfectă a marşului lor declanşează o vibraţie în pod care va fi intensificată de fiecare pas a lor, până când rezistenţa fierului va ceda, iar întreaga structură

se va dărâma.

Luând în considerare aceste două analogii, fără să uităm însă că ele sunt doar parţiale, este mai uşor de înţeles că cel care ştie exact la ce intensitate să-şi emită vibraţiile, ştie cheia clasei materiei pe care vrea să o influenţeze.

Atunci când acest lucru are loc în planul fizic, nu se declanşează nicio energie suplimentară.

În planul astral, însă, există aceasta diferenţă, că materia cu care avem de-a face este mult mai puţin inertă, iar atunci când este afectată de aceste vibraţii, ea *va* adăuga la impulsul original şi propria sa energie vitală, care va mări forţa totală în mod considerabil.

Prin repetiţii ritmice, ulterioare impulsului original, la fel ca şi în cazul soldaţilor care merg în marş pe pod, vibraţia va fi atât de intensă încât rezultatul va fi colosal, mai presus de orice aşteptări.

Se poate spune că aceasta forţă este nelimitată atunci când este controlată de un mare adept, care îi înţelege pe deplin posibilităţile.

Chiar construirea Universului a fost rezultatul vibraţiilor produse de Cuvântul Rostit.

Mantrele

Categoria mantrelor sau a vrăjilor ajunge la rezultatele dorite nu prin controlul exercitat asupra unor elemente, ci numai prin repetarea unor anumite sunete, iar eficacitatea lor depinde tot de acţiunea aceloraşi vibraţii.

Dezintegrare

Fenomenul dezintegrării se poate produce tot prin acţiunea unor vibraţii foarte rapide, care

doboară coeziunea moleculelor obiectului asupra căruia se acţionează.

Un alt fel de vibraţii (*demagnetizare*) vor separa aceste molecule în atomii constituent!

Un corp redus astfel la condiţia sa eterică poate fi mişcat cu mare rapiditate dintr-un loc în altul r prin curenţii astrali.

În momentul în care forţa exercitată pentru ca el să ajungă în condiţia respectivă este retrasă, datorită presiunii eterice, el va fi obligat să îşi reia condiţia originală.

La început ucenicilor le vine greu să înţeleagă cum se face că în timpul experimentului se poate păstra forma articolului cu care avem de-a face.

Dacă luăm de exemplu un obiect metalic – să zicem o cheie –, pe care o topim şi o ridicăm la o stare de vapori, prin căldură, atunci când această forţă dispare, obiectul se va întoarce la starea materială, dar nu va mai avea forma unei chei, că va fi doar o bucată de metal.

Ca urmare, nu putem utiliza această analogie, pentru că ea nu este valabilă.

Esenţa elementară care dă formă cheii va dispărea, pentru ca starea sa a fost grav modificată – nu esenţa în sine este afectată de acţiunea căldurii dar atunci când trupul său este distrus temporar (ca *solid*), el va reveni în marele rezervor al acestei esenţe, cam la fel ca şi principiile superioare ale omului, care nu sunt deloc afectate de căldură sau răceală, dar sunt forţate să părăsească trupul fizic, atunci când acesta este distrus de foc.

În consecinţă, atunci când ceea ce a fost cheia revine la condiţia solidă, esenţa elementară (e/aşa sotfdă a pământu'/uj) care a revenit în ea nu va fi la fel ca cea pe care o conţinea înainte.

Tocmai de aceea nu există niciun motiv pentru care să se păstreze aceeaşi formă.

Dar dacă cineva dezintegrează o cheie cu scopul de a o muta cu ajutorul curenţilor astrali, dintr-un loc în altul, el va avea grijă să păstreze aceeaşi esenţă elementară, în exact aceeaşi formă, până când transferul s-a efectuat.

Când forţa voinţei sale a fost înlăturată, ea va acţiona ca un tipar în care vor curge particulele solide, în care ele se vor reagrega.

Astfel, în afară de cazul în care puterea de concentrare a operatorul eşuează, forma va fi păstrată cu precizie.

În acest fel sunt aduse uneori obiecte de la mari distanţe, în timpul şedinţelor de spiritism.

Este evident că atunci când sunt dezintegrate, ele trec cu uşurinţă prin orice fel de substanţă solidă – ca zidul unei case sau partea laterală a unei cutii închise.

În acest fel are loc *„trecerea materiei prin* materieM; dar dacă înţelegem fenomenul în mod potrivit, ne dăm seama că avem de-a face cu ceva asemănător trecerii apei printr-o sită sau a unui gaz printr-un lichid, în timpul unui experiment chimic.

Materializarea

De vreme ce este posibil ca printr-o modificare de vibraţii să se schimbe materia din solidă în condiţie eterică, este evident că procesul

funcţionează şi invers, prin transformarea materiei eterice în stare solidă.

În primul caz vorbim despre dezintegrare, în vreme ce în al doilea caz ne referim la materializare.

Ca şi în cazul anterior, este necesară depunerea unui efort susţinut pentru ca obiectul să nu revină la forma sa originală, adică materia materializată nu trebuie să revină la condiţia etherică.

În materializările care au loc la şedinţele obişnuite de spiritism, materia necesară este luată de la o distanţă cât mai mare faţă de dublul eteric al mediului – operaţiune periculoasă pentru sănătatea lui şi nedorită din mai multe motive.

Astfel se explică faptul că materializarea este de cele mai multe ori limitată la imediata apropiere a mediului, fiind subiectul unei atracţii care o trage mereu înapoi spre corpul din care a ieşit.

Dacă este ţinută departe de mediu pentru mai mult timp, figura respectivă se va prăbuşi; materia din care este alcătuită se va întoarce la condiţia etherică, încercând să ajungă din nou la sursa sa.

În unele cazuri nu există nicio îndoială că materie fizică, densă şi vizibilă, poate fi luată temporar din trupul mediului, dar noi vom constata cu mare dificultate acest transfer.

Eu însuşi am fost martorul unor astfel de situaţii, iar fenomenul a fost dovedit de o pierdere vizibilă în greutate în trupul fizic al mediumului.

Cazuri similare sunt descrise în cartea lui Olcott, People from the Other World – Oamenii din

lumea cealaltă şi în Un Cas de Dematerialisation – Un caz de dematerializare, de M.A. Aksakow.

Câteva exemple chiar şi mai uimitoare apar în *Shadowland – Tărâmul Umbrelor*, a Madammei d'Esperance.

De ce este nevoie de întuneric

Motivul pentru care fiinţelor care iau parte fa o şedinţă de spiritism le vine mai uşor să acţioneze în întuneric sau în semiîntuneric {*lumină difuză*) este că puterea for este de cele mai multe ori prea mică pentru a putea rezista într-o formă materializată pentru mai mult de câteva secunde, dacă ar trebui să se întâlnească şi cu vibraţiile intense emise de lumina strălucitoare.

Fotografii ale spiritelor

Cei care participă regulat la şedinţe de spiritism au observat probabil că materializările sunt de trei tipuri:

În primul rând sunt cele care sunt tangibile dar nu sunt vizibile.

În al doilea rând sunt cete care sunt vizibile dar nu sunt tangibile.

În al treilea rând sunt cele care sunt şi vizibile şi tangibile.

Prima categorie, care sunt şi cele mai des întâlnite, include şi mâinile invizibile ale spiritelor, care lovesc uşor feţele participanţilor sau duc prin cameră mici obiecte, precum şi organele vocafe care dau naştere *„vocii directe*.

În acest caz este folosit un tip de materie care nu poate reflecta lumina şi nici nu o poate împiedica să treacă, dar este capabilă, în anumite condiţii, să declanşeze vibraţii în atmosferă, care

ne afectează ca sunete.

O varietate a acestei clase este acea materializare parţială care, deşi nu poate reflecta orice lumină pe care o vedem, poate influenţa o parte din razele ultraviolete, putând lăsa o anumită impresie asupra unui aparat de fotografiat, rezultând ceea ce cunoaştem ca fiind „fotograf// ale *spiritelor*”.

Atunci când nu există suficientă putere pentru a se produce o materializare perfectă, ne apare o formă ce pare a fi făcută din vapori, care face parte din cea de-a doua categorie.

În acest caz, „*spiritele*” îi avertizează pe cei prezenţi că nu au voie să le atingă.

În cazurile mai rare ale unei materializări complete, există destulă putere pentru *a* se închega, cel puţin pentru câteva momente, o formă care poate fi văzută şi atinsă.

Atunci când un adept sau un ucenic crede că este nevoie să-şi materializeze vehiculul său mental sau astral, el nu reflectă asupra acestuia propriul sau dublu eteric sau al altcuiva, pentru că el nu ştie cum să extragă materia de care are nevoie, direct din eterul care îl înconjoară.

Dublarea

Un alt fenomen strâns legat de această parte a subiectului nostru este dublarea, care se realizează prin formarea unei imagini mentale perfecte a obiectului care trebuie să fie copiat, după care se adună în jurul tiparului respectiv materie astrală şi fizică.

De aceea este necesar ca fiecare particulă, interioară sau exterioară, aparţinând obiectului

care trebuie dublat, să fie avută în vedere simultan.

Fenomenul nu se poate realiza fără o putere de concentrare extraordinară.

Persoanele care nu au putut extrage materia necesara direct din eterul înconjurător, au împrumutat-o uneori din materialul articolului original, care în acest caz a pierdut din greutate.

Precipitarea

Citim în literatura teozofică despre precipitarea unor scrisori sau a unor imagini.

Acest rezultat poate fi obţinut în mai multe feluri.

Un adept care vrea să comunice cu cineva poate pune în faţa sa o foaie de hârtie, formează o imagine mentală a scrierii care vrea să apară pe aceasta şi ia din eter substanţa cu care să materializeze imaginea respectivă.

Sau, dacă vrea, i-ar fi la fel de uşor să producă aceleaşi rezultate pe o foaie de hârtie care s-ar afla în faţa cores por dentului său, oricât de mare ar fi distanţa care i-ar desparte.

Cea de-a treia metodă, cea mai des utilizată, este de a imprima întreaga substanţă a scrisorii în mintea unui ucenic, după care acesta va efectua munca mecanică a precipitării.

Ucenicul va lua foaia de hârtie şi îşi va închipui că vede scrisoarea redactată cu scrisul de mână al Maestrului său, după care va face ca acest lucru să devină realitate.

Dacă îi este greu să facă două lucruri în acelaşi timp – să scrie materialul din eterul înconjurător şi să precipite scrierea pe hârtie –, el

va avea lângă el cerneală obişnuită sau pudră colorată, care pot fi extrase mai repede, de vreme ce sunt deja materie densă.

Este evident că o astfel de putere ar fi o armă periculoasă în mâinile unei persoane fără scrupule.

Este foarte uşor să imiţi scrisul de mână al unui om şi este imposibil să se detecteze un fals comis astfel.

Un ucenic legat de un Maestru va avea întotdeauna un test prin care va şti dacă mesajele vin sau nu de la Maestrul său, dar pentru ceilalţi dovada originii este doar conţinutul scrisorii, spiritul său, de vreme ce scrisul de mână, oricât de bine ar fi imitat, nu are nicio valoare ca dovadă.

La început, ucenicul abia introdus în acest domeniu, va avea imaginea doar a câtorva cuvinte, avansând, pe rând, puţin mai repede decât dacă ar scrie ceva în mod obişnuit.

Un individ cu mai multă experienţă, care ar putea vizualiza pagini întregi, îşi va face datoria cu mult mai multă uşurinţă.

Astfel se fac, în cadru! şedinţelor de spiritsm, scrisori de mai multe pagini în doar câteva secunde.

Atunci când trebuie să se precipite o imagine, metoda este exact la fel, doar că acum este nevoie ca întreaga scenă să fie vizualizată dintr-odată, iar dacă este nevoie de mai multe culori, procesul de producere va fi unul mai complicat, pentru că ele trebuie să fie separate, reproducându-se exact aceleaşi nuanţe.

De bună seamă că acum este nevoie de

oarecare talent artistic, iar nu orice locuitor al planului astral va putea produce astfel o imagine fa fel de bună.

Cel care a fost în viaţa de pe pământ un mare artist şi a învăţat cum să vadă şi ce anume să caute, va avea mult mai mult succes în aceeaşi demers decât o persoană obişnuită.

Scrierea pe tăbliţe

Scrierea pe tăbliţe, pentru care mulţi mari spiritualişti au devenit cunoscuţi, are loc uneori prin precipitare, deşi de cele mai multe ori fragmentul de creion dintre plăcuţe este ghidat de mâna unui spirit, din care este materializată doar o foarte mică parte, suficientă pentru a apuca creionul.

Levâtaţia

Un eveniment care are loc uneori în timpul şedinţelor de spiritism şi este foarte răspândit printre yoginii din Orient este aşa-numita levitaţie – adică plutirea în aer a unui trup uman.

Atunci când aceasta se petrece în cazul unui medium, el este doar purtat în aer de *„mâinile spiritelor”*, dar există o metodă mai ştiinţifică prin care se produce acest efect – utilizată cu precădere în Est, dar întâlnită uneori şi pe meleagurile noastre. Ştiinţa ocultă este familiară cu unele metode de a neutraliza sau de a inversa atracţia gravitaţiei. Este evident că prin utilizarea acestei puteri sunt produse cu uşurinţă toate procesele care implică levitaţia. Tot cu ajutorul acestor cunoştinţe au fost ridicate de la pământ unele nave în India Antică şi Atlantida, fiind făcute să fie destul de uşoare pentru a fi mişcate şi

îndrumate în mod potrivit* Se poate ca aceiaşi secret să fi facilitat foarte mult munca celor care au ridicat blocurile enorme de piatră folosite în arhitectura ciclopeană sau în construcţia piramidelor şi a complexului de) a Stonehenge.

Luminile spiritelor

Cunoscând forţele naturii puse la dispoziţia locuitorilor planului astral, nu ne vine foarte greu să înţelegem „luminile spiritelor”, fie că ne referim la cele uşor fosforescente sau la cele ameţitoare, sau chiar la acele sfere jucăuşe de luminăr în care se transformă o anumită clasă de elemente de foc. Pentru că toate formele de lumină sunt alcătuite din vibraţii ale eterului, oricine ştie cum să emită aceste vibraţii va putea produce orice fel de lumină.

Mânuirea focului

Tot cu ajutorul esenţei elementare eterice se realizează şi mânuirea focului, fără ca cel care face acest lucru să fie afectat în vreun fel, deşi mai există şi alte metode prin care se obţin aceleaşi rezultate. Cel mai subţire strat de substanţă eterică poate fi manipulat în aşa fel încât căldura să nu aibă niciun efect asupra sa. Atunci când mâna unui mediu sau a unui participant este acoperită de acest strat, el va putea lua cărbuni încinşi sau fier înroşit, în deplină siguranţă.

Pe lângă forţele speciale mai sus menţionate, principiul pârghiei obişnuite este folosit uneori pentru a se produce fenomene minore, aşa cum ar fi ridicarea tablelor sau ciocănirea lor, punctul de sprijin fiind în acest caz trupul mediului. (Vezi *Psychic Structures – Structuri psihice*, de Dr. W.J.

Crawford.)

Transmutaţia

Am vorbit până acum despre ceea ce se petrece în camerele şedinţelor de spiritism, dar mai există unul sau două fenomene mai rare din lumea exterioară pe care trebuie să le menţionăm în lista noastră. Transmutaţia metalelor a fost considerată cândva doar un vis al alchimiştilor medievali.

Fără îndoială cât uneori, descrierea fenomenului era doar un simbol al purificării sufletului, dar se pare că există dovezi care arată că experimentul a reuşit în câteva ocazii. În zilele noastre există câţiva magicieni din est care susţin că pot atinge la astfel de rezultate.

Ştiinţa modernă experimentează acum în această direcţie şi cred că în curând va ajunge la rezultate satisfăcătoare. Dacă atomul ultim este unul şi acelaşi în toate substanţele, fiind diferite doar metodele de combinare a sa, oricine are puterea de a reduce o bucată de metai la condiţia sa atomică şi de a rearanja atomii săi într-o altă formă, nu va avea niciun fel de greutate în a realiza această transmutaţie.

Repercusiuni

Principiul vibraţiilor, despre care am vorbit mai sus, explica şi fenomenul ciudat şi puţin cunoscut al repercusâunii, prin care orice rană asupra trupului materializat, produsă în timpul rătăcirilor salei va fi reprodusă şi pe trupul fizic.

Găsim unele urme ale acestui fapt în câteva dovezi aduse în timpul proceselor vrăjitoarelor din Evul Mediu, în care se spune că o anumită rană

produsă vrăjitoarei atunci când ea avea forma unui câine sau a unui lup, a fost găsită şi în trupul ei fizic, având exact aceeaşi formă.

Aceeaşi lege ciudată a fost folosită pentru a se acuza de fraudă, pe nedrept unele mediumuri pentru că, de exemplu, o anumită materie luată de pe mâna *„spiritului”* materializat era găsită apoi în mâna acestuia – explicaţia în acest caz fiind că *„spiritul”* era pur şi simplu dublul eteric al mediului, care a fost forţat de împrejurări să ia o altă formă.

Cele două părţi ale trupului fizic sunt atât de strâns legate între ele, încât este imposibil să se atingă esenţa uneia dintre ele fără a se trimite vibraţii corespunzătoare celeilalte.

CAPITOLUL V CONCLUZII

Sper ca cititorii care au avut răbdarea de a parcurge acest mic tratat aparţinând Ştiinţei Oculte, să aibă acum o idee generală despre planul astral şi posibilităţile sale, pentru a înţelege

mai bine orice fapt legat de acest domeniu.

Deşi nu am dat decât o schiţă despre acest mare subiect, sper că am spus destule pentru a arăta importanţa extremă a percepţiei astrale în studiul biologiei, fizicii, chimiei, astronomiei, medicinei şi istoriei, precum şi în impulsul deosebit care ar putea fi dat tuturor acestor ştiinţe, prin dezvoltarea sa. Dar dobândirea sa nu trebuie privită ca un scop final în sine, pentru că orice mijloace adoptate în această direcţie ar duce la ceea ce în est poartă denumirea de metoda de dezvoltare *laukika* – un sistem prin care sunt obţinute anumite puteri psihice, dar numai pentru personalitatea de moment.

De vreme ce achiziţia respectivă nu este apărată în niciun fel, este foarte probabil ca ucenicul să o folosească *în* mod greşit.

În această categorie putem include toate sistemele care implică utilizarea drogurilor, invocarea fenomenelor naturale sau practicile din Hatha Voga.

Cealaltă metodă, numită *lokottara*, implică Raja Yoga sau dezvoltarea spirituală.

Aceasta ar putea fi ceva mai înceată decât prima metodă, dar ceea ce este dobândit în acest fel are importanţă pentru individualitatea permanentă şi nu mai este pierdut niciodată, în timp ce grija Maestrului asigură utilizarea corectă a puterii obţinute, atât timp cât poruncile sale sunt ascultate.

Deschiderea spre viziunea astrală trebuie să fie înţeleasă doar ca o treaptă de *dezvoltare a ceva* cu mu/t mai nobil – este doar un pas, un pas

foarte mic, pe acea mare Cale înălţătoare, care duce oamenii spre piscuri sublime şi chiar dincolo, prin minunate surprinderi ale înţelepciunii şi Puterii, cum minţile noastre nu pot concepe acum.

Nu trebuie să credem că o vedere mai largă asupra planului astral nu ar fi o mare binecuvântare, doar pentru că cel pentru care acea viziune se deschide va simţi că durerea, nefericirea, răul şi lăcomia din lume apăsă pe umerii lui.

El va simţi uneori ca Schiller:

»De ce m-ai aruncat în oraşul or Mor, pentru a. duce vestea oracolului tău cu simţuri deschise?

Ia înapoi această vedere clară şi tristăl îa-mi din ochi această lumină nenorocită!

Redă-mi orbirea – întunericul fericit al simţurilor mele!

Ia înapoi darul tău îngrozitori”.

Acest sentiment râu este ieşit din comun în stadiile timpurii ale Căii, dar după ceva timp ucenicul se va bucura de o vedere superioară şi de o cunoaştere mai profundă, înţelegând în cele din urmă ca tot ceea ce se întâmplă va avea ca urmare binele tuturor.

Oră după oră, ca o floare ce se deschide.

Adevărul va veni după adevăr.

Se poate ca soarele să pălească.

Iar stelele să nu mai clipească.

Dar LEGEA BINELUI va rezista.

Splendoarea sa străluceşte, iar influenţa sa creşte Pe măsură ce natura se dezvăluie încet.

De la insectele cele mai mici la Stăpânii întregului.

Aksakow MI-A.: Un Cas de Dematerialisation – Un caz de dematerializare.

Besant Annie Dr.: Theosophical Manuals – Manuale teozofice. Besant Annie Dr.: Seven Principles of Man – Cele şapte principii ale omului; Reîncarnation – Reîncarnarea; Karma; Death. And After?

— Moartea. Şi după?

Besetzni Emil Dr.: *Sfinxul* Blavatsky Helena. P.: *Isis dezvăluită*.

Blavatsky Helena. P.: Voice of the Silence – Vocea tăcuţilor. Crawford W.J. Dr.: Psychic Structures – Structuri psihice.

Lead beater C.W. Bishop: Invisible Helpers – Ajutoarele invizibile.

Leadbeater C.W. Bishop: A Test of Courage – Un test de curaj. Leadbeater C.W. Bishop: The Perfume of Egypt – Parfumul Egiptului

Leadbeater C.W. Bishop; Man, Visible and Invisible – Omulf vizibil şi invizibil

Leadbeater C.W. Bishop: Clain; oi/ance – *Clarviziunea* Leadbeater C.W. Bishop şi Besant Annie Dr.: *Planul Astral şi Planul Devachan*.

Madamme d'Esperance: Shadowland – Tărâmul Umbrelor Morel! Theobald: Spirit Workers in the Home Circle – Spirite de pe lângă casă.

Olcott: People from the Other World – Oamenii din lumea cealaltă.

Scott-Elliot W.: *Atlantida*.

Sheridan le Fanu: *Carmilta*.

Thomas C, D.: Life Beyond Death with Evidence – Dovezi ale vieţii de dincolo de moarte.

Waddell Mr.: The Buddhism of Tibet – Budismul din Tibet

PREFAŢĂ

INTRODUCERE

CAPITOLUL I

O PRIVIRE DE ANSAMBLU

CAPITOLUL II CAPITOLUL III

LOCUITORI…

Locuitori umani:

În viaţă:

Adepţii şi ucenicii lor

Persoana dezvoltată psihic

Omul obişnuit

Magicianul negru

Morţi:

Nirmanakaya

Ucenicul care aşteaptă reîncarnarea

Omul obişnuit după moarte

Umbra

Cochilia

Cochilia vitalizată

Sinucigaşul

Victima morţii subite

Vampirul

Vârcolacul

Omul în lumea gri

Magicianul negru după moarte

Fiinţe create artificial

Zombi

Locuitori non-umani;

Esenţa elementara…

Corpurile astrale ale animalelor…

Diferite categorii de spirite ale naturii,

numite în mod popular zâne
Devarajas
Locuitori artificiali:
Elemente formate inconştient
Elemente formate în mod conştient
Artificii umane
CAPITOLUL IV
FENOMENE
Fantomele din curtea bisericii
Apariţii ale celor pe moarte
Localităţi bântuite
Fantome de familie...
Bătăi de clopot şi aruncări de pietre...
Zâne...
Entităţi care comunică...
Resurse astrale
Clarviziune
Previziune
Orizont secundar
Forţele astrale
Curentul eteric
Presiune eterică
Energia latentă
Vibraţiile
Mantre.
Dezintegrare
Materializarea...
De ce în timpul unei şedinţe este nevoie de întuneric
Fotografii ale spiritelor
Dublarea *
Precipitarea unor scrisori şi imagini
Scrierea pe tăbliţe

Levitaţia
Luminile spiritelor
Mânuirea focului
Transmutaţia
Repercusiuni.
CAPITOLUL V
CONCLUZII
EDITURA ESOTERIS IAŞI
accesaţi pe Internet www.esoteris.ro e-mail: eliturafâiesoteris.ro tel, mob. 0721182620; 0720537972
SE GĂSESC ÎN TOATE LIBRĂRIILE DIN ŢARĂ CĂRŢILE SCRISE DE CHRISTIAN & MIRIAM DIKOL
Protecţia magică Manualul vindecătorului bioterapeut Manual de radiestezie Misterele Practicilor Divinatorii Iniţiere în Comunicări Astrale Cheile Secrete ale Iniţierii Hermetice 1
— Tehnici şi metode magice complete – Cheile Secrete Hermetice 2
— Practica invocaţiilor şi conjuraţiilor magice – Magia ţigănească şi Prezicerea viitorului Carte de vrăji Ceremonialuri şi ritualuri magice Sfârşitul Veacurilor vol. 1 şi 2
AUTORI CELEBRI
Manly P. Hali – învăţăturile Magice Secrete ale Tuturor Timpurilor; voi, 1, şi 3 Cornelius Agrippa – Cartea Filosofiei Oculte 1
— Cartea Filosofiei Oculte *2*
Jason Branton – Codul Omega
Heinrich Kramer & James Sprenger
— Malleus Maleficarum
William Godwin – Vieţile Necromanţilor

Wallis Budge – Practicile Magice Egiptene

Swami Panchadasi – Clarviziunea şi puterile oculte

Reginald Scot – Descoperirea vrăjitoriei

Franz Hartmann – Magia Albă şi Neagră

Charles Thomas Drayton – Viaţa de după moarte

Paschal Beverly Randolph – Arta de a fi Profet. Oglinda Magică C.W. Ledbeater – Planul Astral

Ignatius Donnelly – Ragnarok

Dion Fortune – Autoprotecţia Psihică

CĂRŢILE NOASTRE LA DISPOZIŢIA DUMNEAVOASTRĂ

Editura ESOTERIS

oferă cititorilor interesaţi cărţile publicate, cu reducere de preţ, în cazul în care le achiziţionaţi direct din depozitul Editurii, cu plata în numerar sau la comandă, în scris sau pe internet, cu plata ramburs.

Reducerile sunt proporţionate cu valoarea cărţilor comandate. Peste 120 lei – 10 % *

Relaţii suplimentare la tel, mob. 0721.182.620 tel, mob. 0720.537.972 tel fax: 0232 – 266.169

şi prin e-mail:

editura esoteris.ro as te almagikyahoo.com

ACCESAŢI ŞI VIZITAŢI

paginile noastre web de pe internet:

www.esoteris.ro www.occultshop, biomagikstar.ro

OFERTĂ SPECIALĂ

Cititorii care achiziţionează cărţi direct din

depozit beneficiază de o reducerea de 10% chiar atunci când suma cumpărăturilor nu se ridică la 120 lei.

MANUALE ŞI CĂRŢI ESOTERICE

PROTECŢIA MAGICĂ

Christian & Miriam Dikol

Lucrarea conţine ceremonialurile şi ritualurile magice de care aveţi nevoie pentru exorcisme şi purificări, protecţie antimaleftcă, refacerea stării de sănătate şi a sporului casei, influenţarea benefica a viitorului, karmei, sorţii şi destinului, iubirii, căsătoriei, afacerilor.

O singură carte cuprinde ritualurile de magie albă, metodele şi tehnicile ascunse până acum publicului, şi vi le oferim ca să învăţaţi singuri cum să vă protejaţi împotriva răului malefic.

Preţul cărţii: 29, 9 lei cu TVA inclus.

MANUAL DE RADIESTEZIE

Christian & Miriam Dikol

Radiestezia este arta de a utiliza indicatoarele radiestezice (nuiaua, bagheta, pendulul, ansa şi raportorul) făcând să intervină puterea şi voinţa Spiritului pentru a descoperi tot ceea ce este ascuns facultăţilor raţionale. Manualul este necesar pentru cei care vor să se iniţieze în acest domeniu, pentru întreprinzătorii care vor să acceseze necunoscutul şi întâmplările Lumii materiale şi celei Spirituale.

Preţul cârtii: 32, 7 lei cu TVA inclus.

MANUALUL VINDECĂTORULUI BIOTERAPEUT

Christian & Miriam Dikol

Este o lucrare profesionistă din care puteţi să

învăţaţi cum să procedaţi ca să deschideţi canalele de energii şi lumină cu Astralul Superior, atât de necesare vindecărilor, să purificaţi reţelele nergetice ale pacienţilor folosind energia vitală, să le deschideţi centrii şi porţile de vibraţie, optimizându-i, şi apoi să-i echilibraţi cu fluidele necesare unei protecţii energetice sigure şi calificate.

Preţul cărţii: 43, 6 lei cu TVA inclus.

CHEILE SECRETE ALE INIŢIERII HERMETICE

Christian & Miriam Dikol

Operaţiile magice sunt exerciţiul unei puteri naturale, superioara forţelor obişnuite ale NATURII. Ele sunt rezultatul unei ştiinţe şi ale unei îndeletniciri care exaltă voinţa umană deasupra limitelor comune. Vrei să stăpâneşti peste tine şi pe & te ceilalţi, învaţă să vrei!

Învaţă să vrei» să afli şi să poţi îşi atunci când vei afla, învaţă să taci, căci tăcerea este cea mai mare putere a magului.

Preţul cărţii: 35 lei cu TVA inclus. CHEILE SECRETE HERMETICE 2

Christian & Miriam Dikol

Iniţierea în templul Lui Osiris era un antrenament treptat al întregii fiinţe omeneşti către culmile ameţitoare ale spiritului „de unde poate fi dominată viaţa. Ca să ajungi la o asemenea desăvârşire, spuneau vechii înţelepţi de atunci, omul are nevoie de o schimbare esenţială a fiinţei sale fizice, morale şi intelectuale.

Preţul cărţii: 38, 5 iei cu TVA inclus.

INIŢIERE ÎN COMUNICĂRI ASTRALE

Christian & Miriam Dikol

Este o achiziţie valoroasă pentru cititorul interesat, căruia îi va da satisfacţii nebănuite.

Deschiderea canalului de energii şi lumină este un lucru deosebit în viaţa spiritului întrupat, conferindu-i posibilităţi nebănuite de a comunica cu confraţii săi, spiritele oamenilor liberi din Astral, de a cunoaşte mai bine Lumea Spirituala şi Universul.

MISTERELE PRACTICILOR DIVINATORII

Christian & Miriam Dikol

O carte specială despre divinaţii: astrologie, tarot, ghicit, vise, chiromanţie, numerologie, pendulism, meditaţie, psihometrie, superstiţii, spiritism, au la origine mesaje spirituale, demonstrând că orice eveniment din planul material are o semnificaţie.

Dintre toate oracolele, Tarotul este cel mai surprinzător în răspunsurile sale. Preţul cărţii: 32, 7 lei cu TVA inclus.

CEREMONIALURI ŞI RITUALURI MAGICE

Christian & Miriam Dikol

Majoritatea ritualurilor magice cunoscute sunt mistificări sau enigme, dar noi vom ridica, pentru prima oară, vălul sanctuarului ocult.

Autorii vă oferă această lucrare îndeosebi pentru studiu şi analiză şi pentru a vă învăţa cum să vă apăraţi de tot răul din Lume.

Preţul cărţii: 35 lei cu TVA inclus.

CARTE DE VRĂJI

Christian & Miriam Dikol

Ghicitorii şi ghicitoarele acreditate au întotdeauna o poliţie secretă care-i informează

despre viaţa intimă şi obiceiurile clienţilor. Ghicirea unor evenimente viitoare nu este posibilă decât pentru cei care lucrează în lumina astrală. Ghicitorul poate îmbrăţişa, printr-o singură intuiţie, tot ce un om a stârnit (ură *sau* iubirel în jurul lui; el poate să-i citească intenţiile în gând, poate să prevadă obstacolele ce le va întâlni în cale şi moartea violentă care-l aşteaptă.

Preţul cărţii: 43, 6 lei cu TVA inclus.

MAGIA ŢIGĂNEASCĂ ŞI PREZICEREA VIITORULUI

Christian & Miriam Dikol

Pe vremuri, vrăjitoarele se adunau la răscruci de drumuri, sau pe câmpii, unde-şi fierbeau poţiunile magice, căci leacurile, filtrele de dragoste şi descântecele, făcute mai ales de sărbători, pe lună plina, precum şi apele magice făceau parte din puterea unei vrăjitoare adevărate. Dacă pot vrăjitoarele ţigănci să prevadă viitorul celor care le solicită ajutorul, veţi afla răspunsul citind această carte.

Preţul cărţii: 28, 5 lei, cu TVA inclus.

COSMIC TOP SECRET

Christian & Miriam Dikol

De mai mulţi ani, cercetătorii fenomenelor paranormale s-au devotat specializării la limita investigaţilor ştiinţifice. Câteva dintre aceste variate cercetări din domeniile ultimei frontiere sunt: fenomenele UFO; investigaţiile psihotronice; mutilările de animale; vampirismul; oameni în negru; conspiraţiile; asasinatele; societăţile secrete; legendele; mitologia; civilizaţiile străvechi; anomaliile geomagnetice; donarea;

răpirile; controlul minţii.

Preţul cărţii; 43, 6 lei cu TVA inclus.

SFÂRŞITUL VEACURILOR vol. 1

Christian & Miriam Dikol

Următoarea fază a iniţierii voastre personale tocmai a început.

Pergamentul care se va desfăşură în faţa voastră va rezona profund, declanşând amintiri vechi dinaintea timpului naşterii voastre, dar setate în memoria ancestrală a spiritului vostru, oferindu-vă cheia recâştigării propriei libertăţi într-o lume care devine din ce în ce mai mult o închisoare perceptuală a fricii şi anxietăţii.

Preţul cărţii: 32, 7 lei cu TVA inclus.

SFÂRŞITUL VEACURILOR vol. 2

Christian & Miriam Dikol

Marea Piramidă este construită deasupra celui mai puternic vârtej de pe întreaga Planetă, unde liniile tetraedrului, cubului, octaedrului, dodecaedrului şi icosaedrului se intersectează.

Motivul pentru care acesta este punctul de echilibrare gravitaţională al continentelor Lumii este faptul că structura cristalină armonică a vibraţiilor Pământului le-a aranjat astfel, în aceeaşi manieră în care a curbat Pământul în jurul Deltei Nilului. Preţul cărţii: 32, 7 lei cu TVA inclus.

AUTORI CELEBRI

ÎNVĂŢĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURILOR vol. 1 *de Manly P. Hali*

S-au scris numeroase volume şi comentarii cu privire la sistemele secrete ale filosofiei existente în lumea antică, însă adevărurile fără vârstă despre viaţa, precum şi mulţi dintre cei mai mari

gânditori ai Pământului, au fost îndeobşte îmbrăcate în veşminte ponosite. Lucrarea actuală le redă strălucirea de odinioară.

Preţul cărţii: 38, 5 lei cu TVA inclus.

ÎNVĂŢĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURILOR *vol. 2*

de Manly R Hali

„Cartea aceasta constituie introducerea dedicată afirmaţiei că ceea ce este ascuns în imagini emblematice, alegorii şi ritualuri ale anticilor, este o doctrină secretă privitoare la misterele lăuntrice ale vieţii, doctrină care a fost conservată în totalitate într-o mică fâşie a minţilor iniţiate de la începutul Lumii”.

Preţul cărţii: 38, 5 lei cu TVA inclus.

ÎNVĂŢĂTURILE MAGICE COMPLETE ALE TUTUROR TIMPURILOR voi. 3

de Manly P. Hali

Există un munte situat în mijlocul Pământului sau în Centrul Lumii, care este deopotrivă mare şi mic. Este deopotrivă moale, aspru şi pietros. Este departe şi totuşi foarte aproape, însă invizibil, căci aceasta a fost porunca lui Dumnezeu. Aici sunt ascunse cele mai importante comori pe care

Lumea nu ştie să le preţuiască, Acest Munte este bântuit de bestii feroce şi de păsări lacome care fac ca drumul să fie dificil şi periculos.

Preţul cărţii: 28, 5 lei cu TVA inclus.

CARTEA FILOSOFIEI OCULTE vol. 1 Heinrich Cornelius Agrippa

„Numai pentru voi fi ai doctrinei şi ai învăţăturii am scris această operă.

Cercetaţi atent cartea, concentraţi-vă asupra

acelei intenţii pe care am presărat-o şi am strecurat-o în mai multe locuri; ceea ce am lăsat să rămână ascuns într-un loc, am arătat în alt loc, ca să poată fi înţeles de înţelepciunea voastră”. (Cornelius Agrippa)

Preţul cărţii; 38, 5 lei cu TVA inclus.

CARTEA FrLOSOFIER OCULTE vol. 2

Heinrich Cornelius Agrippa

JV apăra regate, a descoperi adunările secrete ale oamenilor, a învinge duşmanii, a elibera captivii, a mări bogăţiile, a

Erocura favorurile oamenilor, a distruge olile, a conserva sănătatea, a prelungi viaţa, a reînnoi tinereţea, a prezice evenimentele viitoare, a vedea şi a cunoaşte lucruri îndeplinite la mare distanţă, şi altele la fel, toate prin virtutea influenţelor superioare, pot părea drept lucruri incredibile/ (Cornelius Agrippa)

Preţul cărţii: 32, 7 lei cu TVA inclus.

ARTA DE A Fî PROFET OGLINDA MAGICĂ

Paschal Beverly Randolph Există numeroase reţete pentru

Erepararea oglinzilor magice; dar cea mai una oglindă magică este inutilă pentru cel care nu are capacitatea clarviziunii.

Cea mai bună oglindă magică este sufletul, care trebuie menţinut mereu pur şi protejat împotriva prafului, igrasiei şi ruginii, pentru a nu se păta şi a rămâne perfect clar, capabil de a reflecta lumina spiritului divin în puritatea sa originala.

RAGNAROK:

ERA FOCULUI ŞI A PĂMÂNTULUI

Ignatius Donnelly

O cometa a izbit Pământul acum mai multe zeci de mii de ani.

Acest eveniment a distrus o civilizaţie care poseda o tehnologie avansată; dezastrul a fost însoţit de catastrofe, urmate de acoperirea norilor şi un frig extrem.

Omenirea a supravieţuit doar ascunzându-se în peşteri adânci; când a ieşit la suprafaţă, a trebuit să pornească civilizaţia de la zero, (J.*B. Hare*)

Preţul: 43, 6 lei cu TVA inclus.

PRACTICILE MAGICE EGIPTENE

Wallis Budge

Magia egipteană datează din timpul în care locuitorii predinsatici şi preistorici ai Egiptului credeau că Pământul, subsolul, aerul şi cerul erau populate de nenumărate fiinţe, vizibile şi invizibile, care puteau fi prietenoase sau neprietenoase faţa de om.

Ceremonii magice; Cei patru copii ai lui Horus; Formule şi vrăji magice; Vechimea practicilor magice în Egipt. Preţul cărţii: 28, 5 lei cu TVA inclus.

MAGIA ALBĂ ŞI NEAGRĂ ŞTIINŢA VIEŢII FINITE ŞI INFINITE *de Franz Hartmann*

Tot ce există pe pământ posedă replica sa eterică deasupra pământului, şi nu există nimic, oricât de nesemnificativ ar părea în lume, care să nu depindă de ceva superior; astfel încât, dacă părţile inferioare acţionează, părţile superioare, care le conduc, reacţionează la rândul lor.

Sohar Wajecae

VIAŢA DE DUPĂ MOARTE

Charles Drayton Thomas

Această carte va fi folositoare dacă va fi citită de către cine trebuie. Exista mulţi oameni pe care această carte îi va alina, există mulţi oameni care caută un semn de la „prietenii lor care au murit”.

Această carte explica cum de am devenit sigur de faptul că vorbesc cu prieteni care au părăsit pământul.

Ea subliniază şi descrierea vieţii acestora pe tărâmurile de după moarte, Preţul cărţii: 28, 5 lei cu TVA inclus.

VIEŢILE NECROMANŢILOR

William Godwin

— O descriere a celor mai distinse persoane din epocile succesive, care au pretins pentru ei înşişi sau cărora li s-a imputat de către alţii, exercitarea puterii magice – Magie şi Vrăjitorie; Magii sau înţelepţii din Răsărit; Prevestiri; Chiromanţie; Fizionomie; Astrologie; Interpretarea viselor; Oracolele.

Preţul cărţii: 32, 7 lei cu TVA inclus.

DOSARUL OMEGA

ComanderX – Branton

Reptiloizii de pe Alpha Draconis şi Rigel Orion pretind că sunt originari din vremurile preistorice şi au făcut parte din rasa reptihană sau saurianâ bipedă.

Acum ei se află aici pentru a lua înapoi „planeta lor” de la rasa umană. Branton.

Bazele Naziste din Antarctica; Războiul tainic; Discurile zburătoare germane; Războiul extraterestru.

Preţul cărţii: 32, 7 lei cu TVA inclus.

CRONICA MEA AKASHĂ

— Gabriel Cristian – Urmaşii lui Atlas au domnit în ţinutul Atlantida şi au reuşit să aducă prestigiul acestei ţări printr-o guvernare înţeleaptă şi multă muncă.

În timp ce se bucurau de abundenţa acestei regiuni semitropice, atlanţii se ocupau cu ridicarea palatelor, templelor şi porturilor.

Aceştia au făcut poduri peste ape şi au săpat un canal adânc care să lege Oceanul de Insula Centrală, unde se aflau palatele şi templul lui Poseidon.

Preţul cărţii: 17 lei cu TVA inclus.

AUTOPROTECŢIA PSIHICĂ

de Dion Fortune

Cea mai comună formă de atac psihic este cea care provine din mintea ignorantă şi malignă a oamenilor.

Chiar şi persecutorul nostru poate fi o victimă. Atunci când vom da mâna cu acest om noi vom simţi un şoc puternic. Persoana de la care emană râul poate să nu fie cea de la care provine acesta.

Pentru apărare noi trebuie să ne bazăm pe metodele umane care sunt destul de eficiente şi mai puţin periculoase. (*Dion Fortune*)

Preţul cărţii: 28, 5 lei cu TVA inclus.

CLARVIZIUNEA ŞI PUTERILE OCULTE

Swami Panchadasi

Sufletul sau mintea este adevăratul cunoscător care devine conştient de lumea exterioara cu ajutorul mesajelor simţurilor.

Dacă mintea nu ar primi aceste mesaje, ea ar fi goală în ceea ce priveşte obiectele exterioare.

Eliminarea fiecăruia dintre simţuri ar însemna diminuarea părţii sufletului. Fiecare simţ care este adăugat sporeşte lumea sufletului.

MALLEUS MALEFICARUM

Heinrich Kramer & James Sprenger încă din Antichitate, din timpul primelor grupări sociale, vrăjitoria era considerată un lucru râu, un duşman al luminii, un aliat al puterilor întunericului, era asociată cu decăderea şi corupţia.

Vrăjitoarele au fost vânate, torturate, judecate şi arse pe rug sau spânzurate, pe baza unor plângeri datorate geloziei, invidiei sau răzbunării, şi rareori datorită unor fapte reale dovedite.

Preţul cărţii cu TVA inclus: 43, 6 lei.

OCULTISMUL PRACTIC

o privire generală asupra domeniului ocult

J.J. Morse

Aşa cum indică titlul acestei cărţi, volumul de faţă va fi de mare ajutor, deoarece conţine multe instrucţiuni legate de aspecte cu mare importanţă pentru întreaga omenire.

Învăţăturile despre transă şi mediumuri sunt pline de valoare şi de sfaturi chibzuite.

Adevăratul caracter al magiei şi vrăjitoriei, este prezentat succint şi pe înţelesul tuturor.

Preţul cărţii: 20 lei cu TVA inclus.

DESCOPERIREA VRĂJITORIEI

Reginald Scot

Iar în ceea ce priveşte vrăjile, invocaţiile şi farmecele, dacă oamenii ar crede mai mult în ceea

ce văd, iar nu în poveştile şi minciunile bătrânilor, sunt sigur că ei ar înţelege mult mai repede despre ce este vorba de fapt.

Nu este de mirare că vrăjitoarele şi invocatorii au succes. Asta este părerea mea şi cred că cel mai bine este ca fiecare să ajungă la propriile concluzii în privinţa acestui domeniu. (*Carolus Galâus*)

Preţul cărţii: 20 lei cu TVA inclus.

MAEŞTRII MAGIEI ÎNALTE

— Culegere de texte magice – *în apariţie* – Neofitule, care ai început lectura acestei cărţi, dacă vrei s-o urmezi până la capăt, ea va face din tine un monarh sau un smintit.

Dacă eşti curat, el îţi va fi lumina; dacă eşti puternic, el îţi va fi armura; dacă eşti sfânt, el îţi va fi religia; dacă eşti înţelept, el îţi va conduce paşii spre înţelepciunea înaltă şi spre lumină.

Preţul: 38, 5 lei cu TVA inclus.

Bxin de tipar: 20.02.2006

Editura Esoteris www.esoteris.ro ed ituraesoteris.ro astralmagikyahoo.com tel, mob. 0721.182620 tel, mob. 0720.537972 tel, fax. 0232 – 266169

Tipar Digital realizat la Tipografia QÂfâl

C.W.Leadbeater

PLANUL ASTRAL

CADRU, LOCUITORI ŞI FENOMENE

Deşi nu este foarte conştient de aceasta, omul îşi petrece o bună parte din viaţă în mijlocul unei lumi nevăzute vaste şi foarte populate. Atunci când doarme sau este în transă, când simţurile fizice sunt temporar suspendate, această altă lume este într-o anumită măsură deschisă lui.

Uneori el îşi va aminti anumite lucruri vagi despre ceea ce a văzut sau a auzit acolo. După aceea, în momentul schimbării pe care noi o numim moarte, el va lăsa cu totul la o parte trupul fizic, el va trece chiar în lumea de dincolo.

C.W.Leadbeater

- Îngerii păzitori
- Adevărata origine a Spiritualismului.
- Scrierea pe tăbliţe.
- Levitaţia.
- Luminile spiritelor.

Editura:Esoteris
www.esoteris.ro